Gundert

Malayālabhāṣa-vyākaraṇam

[enth. nur Kap. I u. II]

1851

Ci
XIV
68 ab

N12<526908288 021
LS
ubTÜBINGEN

Wilh. Kapp
Buchbinderei & Papierh.
Tübingen Münzg. 3

മലയാളഭാഷാ

വ്യാകരണം

തലശ്ശെരിയിലെ ഛാപിതം.

൧൮൫൧

UNIV. BIBL. TÜBINGEN

Ki XIV 68 ab

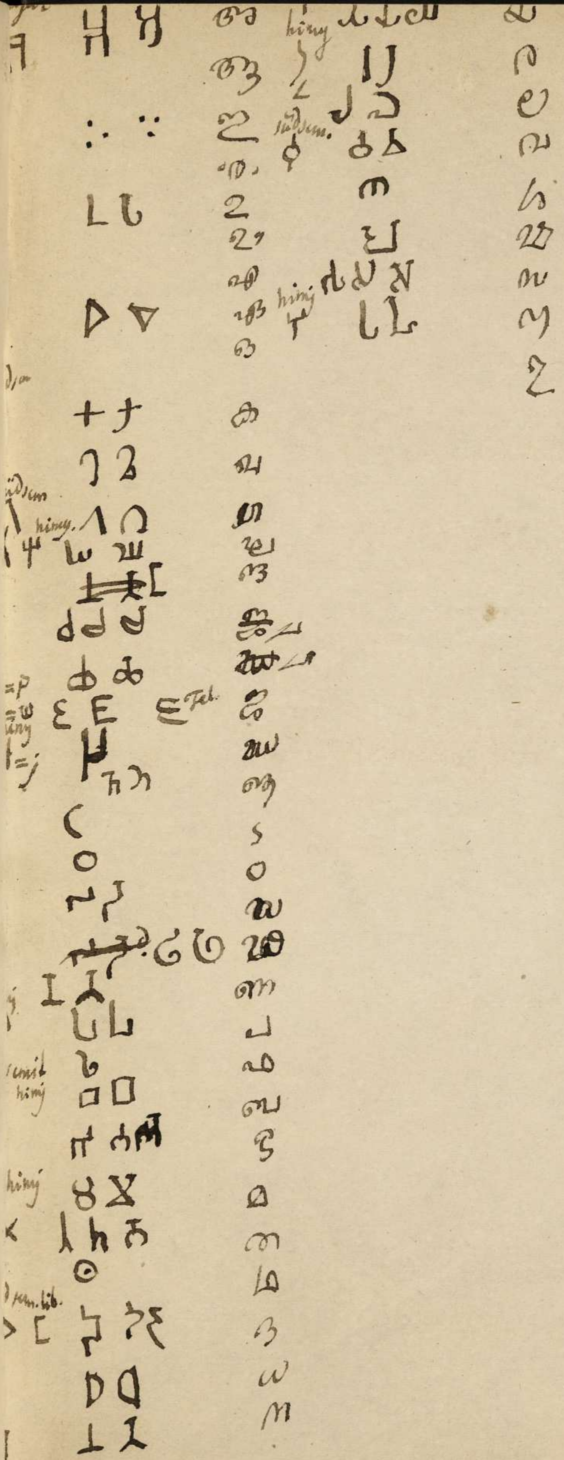

ഇതിൽപ്രയോഗിച്ചകുറിയക്ഷരങ്ങളുടെയർത്ഥം

ഉ — ഉത്തമപുരുഷൻ
ഉം — ഉദാഹരണം
ഏ — ഏകവചനം
ച — ചതുർത്ഥി
തൃ — തൃതീയ
ദ്വി — ദ്വിതീയ
ന — നപുംസകം
പ — പഞ്ചമി
പു — പുരുഷൻ
പുല്ലിംഗം

പ്ര — പ്രഥമപുരുഷൻ-വിഭക്തി
ബ — ബഹുവചനം
ഭാ — ഭാവി
ഭൂ — ഭൂതം
മ — മദ്ധ്യമപുരുഷൻ
വ — വർത്തമാനം
ഷ — ഷഷ്ഠി
സ — സപ്തമി
സം — സംസ്കൃതം
സ്ത്രീ — സ്ത്രീലിംഗം
= — സമം

ഉദാഹരണങ്ങളെടുത്ത ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പേർവിവരം

അ. രാ. — അദ്ധ്യാത്മരാമായണം
ഉ. രാ. — ഉത്തരരാമായണം
ജ്ഞാ. സാ. — ജ്ഞാനസാരം
കൃ. ഗാ. — കൃഷ്ണഗാഥ
കൃ. ച. — കൃഷ്ണചരിതം
കേ. ഉ. — കേരളോല്പത്തി
കേ. രാ. — കേരളവർമ്മരാമായണം
കൈ. ന. — കൈവല്യനവനീതം
ചാ. സൂ. — ചാണക്യസൂത്രം
ചി. ര. — ചിന്താരത്നം
ത. ബോ. — തത്വബോധം
ത. സം. — തന്ത്രസംഗ്രഹം
തി. പ. — തിരുവിതാംകോട്ടുപഞ്ചാംഗം

ദമ- — ദമയന്തീനാടകം

ദേ-മാ- — ദേവീമാഹാത്മ്യം

നള- — നളചരിതം

പ-ത- — പഞ്ചതന്ത്രം

പ-ഞ്ചൊ — പഴഞ്ചൊൽ.

പാ- — പാട്ട്

പൈ- — പൈയന്നൂർപാട്ട്

ഭാഗ- — ഭാഗവതം

മന്ത്ര- — മന്ത്രശാസ്ത്രം

മ- ഭാ- — മഹാഭാരതം

മ- മ- — മമ്മമരൻ

രാ- ച- — രാമചരിതം

ല-പാ-സ- — ലക്ഷ്മീപാർവ്വതീസംവാദം

ചില- — ചിലപാപുരാണം

വെ- ച- — വേതാളചരിത്രം

വൈ-ച- — വൈരാഗ്യചന്ദ്രോദയം

വൈ-ശാ- — വൈദ്യശാസ്ത്രം

വ്യ- മാ- — വ്യവഹാരമാല

വ്യ- പ്ര- — വ്യാകരണപ്രവേശകം

ശാ-സ- — ശിലാതാമ്രശാസനങ്ങൾ

ശി- പു- — ശിവപുരാണം

സീ- വി- — സീതാവിജയം (ശതമുഖരാമായണം)

ശീലാ- — ശീലാവതിപാട്ട്

ഹ-നാ-കീ- — ഹരിനാമകീർത്തനം

ഹോര- — ഹോരാവ്യാഖ്യാനം

മലയാളഭാഷ

വ്യാകരണം

§ ൧. മലയാളഭാഷ ദ്രമിഡം എന്നുള്ള തമിഴിന്റെ ഒരു ശാഖയാകുന്നു- അത തെലുങ്ക. കൎണ്ണാടകം. തുളു കുടക മുതലായ ഭാഷകളൊടു [illegible] തമിഴിന്റെ സൂത്രങ്ങളൊട്ട ഒത്തുവരികയാൽ ഉപഭാഷയത്രെ- എങ്കിലും ബ്രാഹ്മണർ [illegible] കേരളത്തിൽ [illegible] ങ്ങളെ നടത്തി [illegible] ശൂദ്രരുമായി ചെൎന്ന [illegible] സംസ്കൃതശബ്ദങ്ങളും വാചകങ്ങളും [illegible] വന്ന ഭാഷയുടെ രൂപ [illegible] പ്രയോഗത്തിലും മാറിയിരിക്കുന്നു-

§ ൨. ഇങ്ങിനെ കാലക്രമത്താൽ ഉണ്ടായ മലയാളഭാഷയുടെ വ്യാകരണം [illegible] സംസ്കൃതവ്യാകരണവും തമിഴ് [illegible] ലക്ഷണം നോക്കികൊള്ളേണം- എങ്കിലും ഭാഷയിൽ [illegible] രാമായണം- ഭാരതം- കേരളോല്പത്തി- ചാണക്യസൂത്രം- രാമചരിതം മുതലായതിന്റെ [illegible] കേരളോല്പത്തി [illegible] വൈദ്യശാസ്ത്രം തുടങ്ങിയുള്ളതിന്റെ [illegible] പ്രമാണം എന്നു [illegible]-

§ ൩. വ്യാകരണം മൂന്നു കാണ്ഡമായി ചൊല്ലുന്നു- ഒന്നാമത്- അക്ഷരകാണ്ഡം രണ്ടാമത്- പദകാണ്ഡം- മൂന്നാമത്- വാചകകാണ്ഡം തന്നെ—

I. അക്ഷരകാണ്ഡം

§ ൪. മലയാളത്തെ എഴുതികൊള്ളുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ രണ്ടുവിധം- ഒന്നു പുരാണമായി [illegible] വട്ടെഴുത്ത് [illegible] കോലെഴുത്ത് [illegible] പ്രമാണം- [illegible] രണ്ടാമത് സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ [illegible] ആര്യ എഴുത്ത് [illegible]-

§ ൨. മലയാളസ്വരങ്ങൾ (ഉയിരുകൾ) എഴുതുന്നു—

(ആൎയ്യ)	അ	ആ	ഇ	ഈ	ഉ	ഊ	എ	ഏ	ഐ	ഒ	ഓ	ഔ
(ചോഴ)	அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	எ	ஏ	ஐ	ஒ	ஓ	ஔ
(വട്ട)	[illegible]											

ഇവറ്റിൽ എ ഒ എന്ന രണ്ടു ഹ്രസ്വങ്ങൾ സംസ്കൃതത്തിൽ ഇല്ലായ്കയാൽ അവറ്റെ തമിഴിൽനിന്നെടുത്തു. അം അഃ എന്നിവ മലയാളത്തിൽ നടപ്പില്ലാ അനുസ്വാരവും വിസൎഗ്ഗവും കൊണ്ടതിനാൽ സ്വരങ്ങൾ എന്നു ഉണ്ടെന്നു കാണിക്കുന്നു— (§ നവീനോക്തി)

§ ൩. വ്യഞ്ജനങ്ങൾ (മെയ്യുകൾ) എഴുതുന്നു—

(ആൎയ്യ)	ക	ച	ട	ത	പ	റ
(ചോഴ)	க	ச	ட	த	ப	ற
(വട്ട)	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ഇവ ഖരങ്ങൾ (വല്ലിനങ്ങൾ) ആകുന്നു.—

(ആൎയ്യ)	ങ	ഞ	ണ	ന	മ	ൻ
(ചോഴ)	ங	ஞ	ண	ந	ம	ன
(വട്ട)	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

൧൨ ഇവ അനുനാസികങ്ങൾ (മെല്ലിനം) ആകുന്നു.

(ആൎയ്യ)	യ	ര	ല	വ	ഴ	ള
(ചോഴ)	ய	ர	ல	வ	ழ	ள
(വട്ട)	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]

ഇവ അന്തസ്ഥകൾ (ഇടയിനം) ആകുന്നു.

ഇവറ്റിൽ റ ഴ ള മൂന്നും സംസ്കൃതത്തിൽ ഇല്ല- പിന്നെ സംസ്കൃതവ്യാകരണത്തിൽ ലകാരത്തിന്നും ളകാരത്തിന്നും വിശേഷം ഇല്ല-

§ ൪. സംസ്കൃതവൎഗ്ഗങ്ങൾ അഞ്ചും ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിലും അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നു- അതിൽ ഖരങ്ങളും അനുനാസികങ്ങളും ഇടയിലുള്ള മൂന്നെഴുത്തു വ്യഞ്ജനങ്ങൾ ആവിത്—

	അതിഖരം	മൃദു	ഘോഷം
കണ്ഠ്യം.	ഖ	ഗ	ഘ

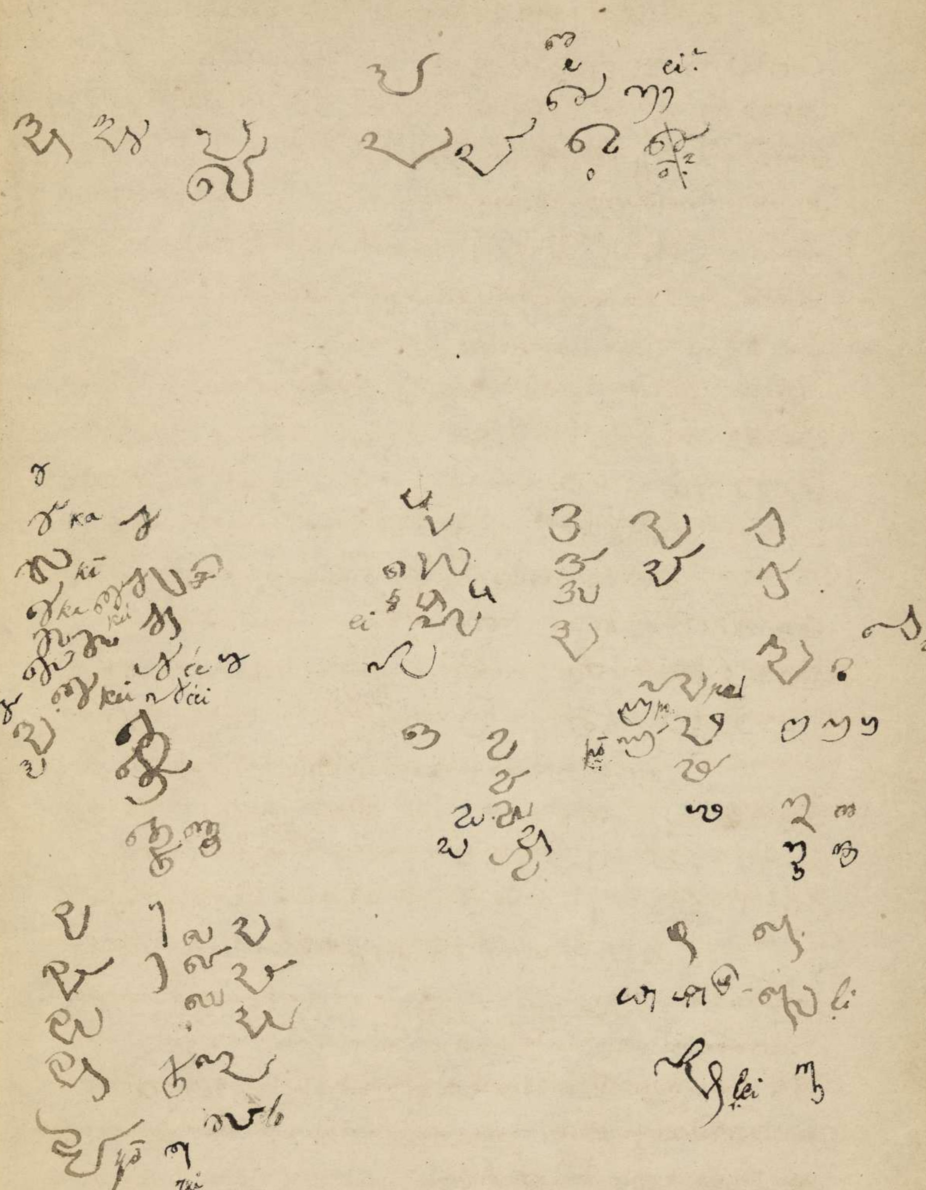
ka
ki
ka
kei
ei
li
lei

[illegible] = [illegible]

[illegible] = [illegible]

താലവ്യം	ച	ജ	ഝ
മൂർദ്ധന്യം	ഠ	ഡ	ഢ
ദന്ത്യം	ഥ	ദ	ധ
ഓഷ്ഠ്യം	ഫ	ബ	ഭ
പിന്നെ ഊഷ്മാക്കൾ	ശ —	ഷ —	സ - ഹ -

എന്നിനാലും ക്ഷകാരത്തെ കൂട്ടിയാൽ അഞ്ചും എന്നു ചൊല്ലുന്നു- ഇങ്ങിനെ ൨൦ സംസ്കൃതാക്ഷരങ്ങളും മുൻചൊല്ലിയ ൧൬ഉം കൂടെ ൩൬ വ്യഞ്ജനങ്ങൾ എന്നു പറയാം—

§ ൬. അകാരമല്ലാതെയുള്ള സ്വരങ്ങളെ വ്യഞ്ജനങ്ങളോടു ചേർത്തെഴുതുന്ന വിധത്തെ കീഴിൽ വള്ളി പുള്ളി മുതലായ കുറികളെ വരെച്ചു കാട്ടുന്നു—

ഉദാഹരണം.

ക കാ കി കീ കു കൂ കൃ കെ കേ കൈ കൊ കോ കൌ

ാ ി ീ ു ൂ - െ േ ൈ

സ്വരം കൂടാതെ അർദ്ധാക്ഷരമായുള്ളതിന്നു കുറിപ്പാൻ ക്-ൺ-ൻ-ം-ല്-(ൽ) ർ-ൽ-ൾ-ൾ- എന്നിവറ്റിൽ പോലെ വരച്ചിട്ടും ട് പ് മുതലായതിലുള്ള മീത്തലെക്കുത്തും മതി-

§ ൭. മിശ്രത്തിന്നു-ക്ക-ങ്ങ-ച്ച-ട്ട-ത്ത-ല്ല-വ്വ-തുടങ്ങിയുള്ളതുടയാളങ്ങൾ ഉണ്ടു— അനുനാസികങ്ങൾക്കു പകരം അനുസ്വാരം ചൊല്ലുന്ന വ്യഞ്ജനങ്ങൾക്കുള്ള ഉദാ- കം-ഗം-ബം-പം- മുതലായവ-

പിന്നെ-ക്യ-ക്ര-ക്ല-ക്വ-ക്ഷ ഇങ്ങിനെ അന്തസ്ഥകൾ നാലും ചേർന്ന പ്രകാരം പ്രസിദ്ധമല്ലൊ ആകുന്നതു-

സ്വരവിശേഷങ്ങൾ

§ ൮. ഹ്രസ്വസ്വരങ്ങളുടെ ചില വിശേഷങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നു ഹ്രസ്വമാകുന്നതു ലഘുസ്വരം (കുറിൽ)

§ ൯. അകാരം. ഗ-ജ-ഡ-ദ-ബ- എന്നു മൃദുക്കളോടു ചേർന്നു വന്നാലും- അൻ-അർ- എന്ന പദാന്തങ്ങളിലും എകാരത്തിന്റെ ഉച്ചാരണം കലർന്നു കേൾക്കുന്നു— (ഉ— ം- ചെടയൻ-ജ്ഞെട)

ഋതുവില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അധികം എഴുതികാണുന്നു- ഉ-ം- അരെ
ചൊർ- അരചർ- കെന്തകം- ഗന്ധകം- തൊചമി- ദശമി- വൈചം-
ഒഷ്ഠ്യങ്ങളൊടു സംബന്ധിച്ചു വന്നാൽ ഒകാരം ഉത്തരിക്കുംസാ
രം കെകുന്നതും ഉണ്ടു (ബ്രഹ്മ, ബൊഹ്മ- ഉം, ഒളൊം)

§ ൩൨. പദാന്തമായ അകാരം രണ്ടു വിധം ഉച്ചരിക്കുന്ന അകാരം-
(ഉ-ം- ചെയ്ക- പല) കന്നത്തമിഴിലെ ഐകാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു
ഉളവാകുന്നതായ ഉച്ചാരം (ഉ-ം- തല- തലൈ
പറ- പറൈ എന്നു)

§ ൩൩. ചെന്തമിഴായ വാക്കിലെ ശബ്ദങ്ങളിൽ അകാരം തമിഴിന്റെ
ടത്തിൽ എന്നപൊലെ മുഴുവനും- (രാക്ഷസൻ- അരക്കൻ
രംഗം- അരങ്ങു)- ചിലതിൽ ഉദിയായ അകാരം ഒട്ടുപൊ
യി (അരാവുക- രാവുക- അരം)

§ ൩൪. ഇകാരം ചിലതു പദാന്തത്തിലെ യകാരത്തിൽ നിന്നു
ണ്ടാകുന്നു (കന്യ- കന്നി- സന്ധ്യ- അന്തി- ഐയാൾ- അയ്യാ
ന്നി)- തമിഴ ധാതുക്കളിലെ ചില അകാരങ്ങളും അതിലായെ
വന്നാൽ ഇകാരമായി പൊയി (ഉ-ം- കടാ, കിടക്കി- കിടാ-
കിനാ- ചിലാവു)

§ ൩൫. ചെന്തെക്കൊട്ട് ഉകാരമല്ല ഇകാരം തന്നെ നടപ്പിന്നു
(ചിന്തം- ഇരുവർ- ഇരിവർ- പെരും, പെരിം- ഇരുക്ക- ഇ
രിക്ക- വർഷം- വരിഷം- കാഴ്ച- കാഴിയ- ദൃശ്യൻ)- എ
ങ്കിലും ഓഷ്ഠ്യങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ഉകാരം അധികം ഇഷ്ടം (പ്രപാ
യിൽപ്പു- പൊന്നുമ്പു, തിരുവടി- തിരുവടിക- ഒക- രാ
മിവക്കു, ചുവക്ക- ധാതുക്കൾ)-

§ ൩൬. ഇകാരവും ചില ശബ്ദങ്ങളിൽ ചെകാരത്തൊടു സമാപിച്ചു
പൊവരുന്നു-

§ ൩൭. ലവംഗം- ഇലവംഗം- ഇരണ്ടു ചില ഉപസർഗ്ഗങ്ങൾ- രാ-
ഇരാമി- ഡമ്പ, ഇടക്കു- ചിലതിൽ നടുവെ ഒട്ടു പൊകി (ഇരണ്ടു-
രണ്ടു- ഇരാ- രാ- ധാതുക്കൾ തന്നെ)-

§ ൫൧. പാദാന്തമായുള്ള ഉകാരം രണ്ടുവിധം എന്നറിയുകാർ. മുററു
കാരം - ഉ - ം - ശിശു - തെരു - മറെറതു അരയുകാരം. ഇകാരങ്ങൾ
ക്കൊന്നുകാലഭേദങ്ങളിലും ചേരുവാക്കുകളിൽ - അതുകൊണ്ട് അവ
ഖണ്ഡിക്കുന്നു; ചെഴുത്തുമാറില്ലാത്രെങ്കിൽ, കണ്ണു, കണ്ണു, കണ്ണു — നാഴ്
നാളു, നാളു - ഇതുകൾ അത്തരകാരമായിട്ടുള്ളതിലും പൊ
കിക്കുന്നു - അത്തെററന്നു ഒരാരൊ സമാസത്താലും പുരാ
ണഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ നടപ്പിനാലും തെളിക്കാം - (ഉ - ം - ആർ - ആ
ർ. ആരുപോൽ - നാഴ് - നാഴിക - മേൽ - മേലുവെന്നു - മ - ഭാ
കെടു് - കെട്ടുകഥ പൂർവാർദ്ധം - ഇതുകൾ തൊട്ടുക്കിക്കുന്നത - വട
കെ മലയാളത്തിലും തുളുനാട്ടിലും മയ്യഴിയങ്ങുന്നു - (കൊണ്ടു പൊ
ന്നു) —

§ ൫൨. ഉകാരവും (§ ൫൧) ലകാരത്തെ ഉത്തമം സംശോധിക്കിൽ ഉ
ച്ചാരണാർത്ഥമായി മുന്തി വരുന്ന ലോകം - ഉലോകം, ഉരുണ്ടി
ക. ഉരുളിക - മിലത്തെപ്പോൾ ദ്രാവിഡായുള്ള ഉകാരം കെട്ടുപൊകി
(ഉലാവ് - ലാവു - ഉലാവുക - ലാവുക)

§ ൫൩. | ര - ല - ആദിയായ പദങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ ആദ്യാക്ഷരം രണ്ടു /ª.
ഹ്രസ്വങ്ങളോടു കൂടിയിരിക്കുന്നു - രാമൻ - ഇരാമൻ - അരങ്ങ് - ലോ
ഉല - ഇങ്ങിനെ ഒട്ടിട്ടിരിക്കും പോലും (ഉ - ം - രാജാ അരച
ൻ - ലക്ഷ്മണാ അരക്ക - രൂപം ഉരുപം, ഉരുപ്പ - രവി, ഇ
രവി - ലോകം ഉലകം - ഉലക് - രുമി ഉരുമി - |ലങ്ക - ഇ |§ ന
ലങ്ക - എന്നുപക്ഷെ ഇകാരം തന്നെ ബന്ധസ്വരം - നമുക്ക് - ഇ
പെയ്യ് - എന്നവറ്റിൽ ഉകാരവും അകാരവും അത്ര പൊലെ പ്ര
യോഗിച്ചിരിക്കുന്നു -

§ ൫൪. എ - ഒ - എന്നവ - ട - ല - റ - ക - മു - മുതലായതിന്റെ മു
ന്നിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ പിന്നത്തെ അകാരം കലർന്നു വന്നിട്ടു - എ - ഒ -
എന്നു ചുരുങ്ങുകയും ദൂരത്തിൽ പൊകുന്നു - (ഒടം - ഓടം - എര - ഏ
ര - ഉടമ്പും, ഒടമ്പം - പുടവ, പൊടവ - ഉറപ്പു, ഒറപ്പു - ഉള്ളി
ളുക -) ഇങ്ങനെ ഉച്ചാരണഭേദം താനെ പ്രമാണം. കിലത്തിൽ

രണ്ടും നടപ്പു (ചൊറു, ചോറു - തിറു) തിലവു - തടങ്ങുക - തടവുക - എ
ന്നവയിറിന്നു ചൊൽ തൊട്ടു എന്നവ ധാതുക്കളായിരുന്നിട്ടും നടപ്പുവെ
റെ ആയി -

§ ൧൭. ഷകാരം അദ്യമായ തമിഴ്ത്തവാറു ശ എന്നതുപോലെ
ഉച്ചരിക്കയാൽ അതിലപ്പോൾ സംസ്കൃതയകാരത്തിന്നു പകാരമാ
യിതെല്ലുന്നു (ചെല്ലുമപുരത്തിലായി - കോരാ - (പ്രശസ്തമായുള്ളോ
രന്തു - തൂഴക്കാർക്കിടെയെപറ്റും മറിച്ചാളെദൃഷ്ടയാ)

§ ൧൮. ശബ്ദാദിയിൽ അത്തിന്നു ചകാരത്തിൻ ഒച്ചകലരാത്തതില
വാക്കുകൾ ഉണ്ടു (ഞെന്നു, എടാ, എടൊ - അവനിൽ അകാരം താനെന്നുള്ളം
(കൊണ്ടാടകം - അന്യതമിഴ് - അടാ) - അതുപൊലെ എന്നൊയെ (സം
സ്കൃത - ഞെന്നു) -

§ ൧൯. തിലാകാരം ഉകാരത്തിൽ നിന്നും (ചൊറു, തിറു -

§ ൨൦. തിലത്തെ കാരത്തിൽ നിന്നു ജനിക്കുന്നു (കൊട്ടു, കട്ടു - പെട്ടക
പട്ടടാ - പാട്ടു) താലവ്യകാരത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന വാക്കുകളുണ്ടു (ഏ
ഴകൊണ്ടു - അടൈച്ചു) -

§ ൨൧. ളകാരം തിലതൂകാരത്തിൽ തന്നെ (ടയി തിലതവകാര
ത്തിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്നു (വെള്ളാ - വള്ളാ - ഒലിർ - വലിർ - ഒലിവു - വെ
ലിവു) - ഘകാരത്തിൽ നിന്നും ഒഴുക്കു മുമ്പിൽ ഉണ്ടാകും (ഷാ
ഷ - ഷോഷമൊഴി) -

§ ൨൨. ഴകാരം മലയാളത്തിൽ അല്ലാതെങ്കിലും ഒർ - ഉരു - ഉഴു -
ഉർ - ഉരി - എന്നവയിന്നു പകാരം പാട്ടിലും എഴുതിക്കാണുന്നു - (കുരുന്നു -
ഉർ - എത്രണ്ണ - ഓർത്തൈക്ക - ഉരു - ഉരി - ഉഴു - മധ്യത്തു - ഉരി) -
ഴകാരം തത്ഭവങ്ങളിൽ* പലവിധേന മാറിപ്പോകുന്നു (ഋഷഭം -
ഇടവം, ഗ്രഹം, കിരിഷം - വൃത്തി - വിരുത്തി - ഋഷിമാർ - ദനാ - മൃഗം -
മിരികം - ഭൂമി - കിരിമി - അമൃത് - അമർത്ത - മ - മ - അമറെത്ത - ശൃം
ഖല - ചങ്ങല)

---

* തത്ഭവം എന്നതൊ സംസ്കൃതപദത്തിൽ നിന്നു ഉത്ഭവിച്ച
നാട്ടുവാക്ക —

രാജഷി - രാജജ്ഞഷി (മ.പ)

പല പ്രകാരങ്ങളും ഐകാരമായി എഴുതുന്ന - ൨.
മയിക്കിലി (ര-പ) = മൈക്കിലി, പയിമ്പാൽ

ദീൎഘസ്വരങ്ങൾ (നെടിൽ)

§ ൨൩. ആകാരം ശബ്ദാന്തത്തിൽ വരുമ്പൊൾ ലഘുവാകിലും ഉവാ, [ആ
ഉവ - വെണ്ടാ - വെണ്ട - ഇല്ലാ - ഇല്ല - മാ - അരമ - തെങ്ങാ തെങ്ങ - അ
ഉറപ്പിക്കേണ്ടും ദിക്കിൽ വകാരം ചെൎക്കുന്നില്ല - പിതാ - പിതാവ്
വാചകത്തിന്റെ അവസാനത്തിലൊ ആകാരം നില്ക്കുമ്പൊൾ ദീൎഘി
ച്ചു കാണുന്നു - (എന്റികാ - അറികാ -)

§ ൨൪. ഇകാരവും ഉകാരവും പലപ്പൊഴും ശബ്ദാന്തത്തിൽ ഹ്രസ്വമായി
പൊകുന്നു (ലക്ഷ്മി, ലക്ഷ്മി, ഭൂ൦ ഭൂ - ഭൂ൦ ഭു) - വാചകാന്തത്തി
ൽ ദീൎഘത്വം ഉള്ള ഭേദമല്ലാതെ (അല്ലി - ആകുന്നു - ഇരുന്നു ഉറെക്കെ
ടു - രാ - ച) ഉ

§ ൨൫. ഏകാരം നില്ക്കുന്ന ഹ്രസ്വത്തിൽ നിന്നും (കെടം - ഏറും) നില്ക്കു
ന്ന താലവ്യാകാരത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടാകുന്നു - (അവനെ - തമിഴ് - അ
വനൈ) ഉത്ഭവിക്കാം - അവന്റെ - നിലത്ത് ആയത് എന്നിക്കുന്നതിനെക്കൊണ്ടും -
(കൂടെയ - ഉടെ - കുറയ - കുറെ - ഇവ ക ശബ്ദങ്ങൾ നില്ക്കുമ്പൊൾ പ്ലു
തി കെട്ടും കാണുന്നു - (നമുക്കും ആയക്കാ - യകാരത്തിൻ മുമ്പിൽ)

§ ൨൬. ഐകാരം നില്ക്കുന്ന ശബ്ദാദികളിലും അകാരത്തോടും മാറി
പൊകുന്നു - (ഐമ്പത - അയമ്പാദി - ഐമ്പാടി - അമ്പത - അമ്പാ
ടി) - ശബ്ദമദ്ധ്യത്തിൽ തൃക്കിൽ എന്നും ഐ എന്നും ഇങ്ങിനെ രണ്ടു
പ്രയോഗങ്ങളും പാട്ടിൽ എഴുതി കാണുന്നു - (കൈ - കയ്യി - തൈര്
തയിർ - വൈൽ - വയൽ - കൃ - ഗാ - ത്രൈലൊക്യം - ത്രയിലൊക്യം
കെ - രാ - കയ്യിതവം - രാ - ച) - ൟ എന്ന താലവ്യത്തിൻ മുമ്പിൽ
ഐകാരത്തിന്നല്ലാതെ സ്വരത്തിനില്ല - (കൈക്കു കൈക്കു - കഷ്കു)
നകാരം പരമാകുമ്പൊൾ ഞകാരമാകിലുമാം - (എന്നുടു -
അഞ്ജു ടു)

§ ൨൭. ശബ്ദാന്തത്തിലെ ഐകാരം എല്ലാം താലവ്യാകാരമായ്പൊ
യി - (ദ്രാവിഡങ്കിലും) അറിഞ്ഞുതിലെല്ലാ എന്നും മറ്റൊന്നത്തൊള
ഞം പാട്ടിലുണ്ട് -

§ ൨൮. ഔകാരം പലതും അവു - ഉപ - എന്നായതിൽ നിന്നുണ്ടായി

ക്കുന്നു- (ഉപചാരം- [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible]

[illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible]

§ ൩൯. ഒകാരം ശുദ്ധമലയാളത്തിൽ [illegible]

[illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] [illegible] - [illegible]

[illegible]

[illegible] കാരം-

അനുസ്വാരവിസൎഗ്ഗങ്ങൾ

§ ൪൦. അനുസ്വാരം മലയാളത്തിൽ [illegible]

[illegible] - [illegible]

[illegible]

§ ൪൧. വിസൎഗ്ഗം [illegible] സംസ്കൃതവാക്കുകളിൽ [illegible]

[illegible] ഭാഷയിൽ [illegible] അന്തഃപുരം [illegible]

അന്തപ്പുരമാക്കി-

§ ൪൨. തമിഴിൽ [illegible] മലയാളത്തിലും [illegible]

[illegible] - [illegible]

[illegible] വിസൎഗ്ഗത്തിൽ [illegible]

[illegible] മാത്രം [illegible]

[illegible]

[illegible] - [illegible] - [illegible]-

[illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible]

[illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] -- [illegible]-

[illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible]-

[illegible] - പൊൻ - [illegible] [illegible] - [illegible]-

വ്യഞ്ജനവിശേഷങ്ങൾ

ഖരങ്ങൾ

§ ൪൩. മലയാളത്തിൽ തമിഴിൽ എന്നപോലെ അഞ്ചു ഖരങ്ങൾക്കും പദാദിയിലും ദ്വിത്വത്തിലും മാത്രം ഉറച്ചുള്ള ഉച്ചാരണം ഉണ്ടു- പദമദ്ധ്യത്തിൽ മൃദുക്കളെ പോലെ ഉച്ചരിച്ചു കേൾക്കുന്നു-

ഖ — ഖാദം, തക്കം എന്നവററിൽ പോലെ പ്രാകാരം എന്നതിൽ മൃദു

ഛ — ഛത്രം, ചെരുപ്പു . . അരചൻ . .

ഠ — ഠക്കം, നട്ടു . . അടങ്ങു . .

ഥ — ഥവം, പൊത്തു . . പാതം . .

ഫ — ഫലം, പഴുത്തു . . അഫലം . .

§൩൬. ശകാരം തത്ഭവപദങ്ങളിൽ സവർണ്ണങ്ങളായ ചകാരം ആകുന്നു — (ശംഖ് - ചങ്കു, ശിംഹം - ചിങ്ങം, ശനം - ചനം, ശൈവമം - ചൈവമം, പക്ഷം - പക്കം) —

§൩൭. മൂർദ്ധന്യാക്ഷരങ്ങൾക്കു മുമ്പെ പദമദ്ധ്യത്തിലെ ഷകാരത്തിനു (ട്ടന്നു) ഒരു ലോപവും മാററവും വരുന്നു (ദൃഷ്ടി - ദിട്ടി - ചട്ടു - ചാട്ടു - പക്ഷി - പാക്കി - അരിക്കത്ത - അരിയത്ത, ശിലാമിൻതര - അവ. പുരുഷകാരം - പുരുഷാരം - പൃഥ്വാകാരി - പൃഥ്വാരി - വെണ്ണാട്ടുകര - വെണ്ണാട്ടര - നടുക്കം - ചൊക്കം - നടം - ചൊം - മഹാകാളൻ - മഹാളൻ) — ഇല വകാരങ്ങളും കകാരമായി ചമയും - (ഭുവനം - ചുകനം - സേവ - ചേക)

§൩൮. ചകാരം സവർണ്ണങ്ങളും ഊഷ്മാക്കളും പകാരം ആകുന്നു (ഛായ - ചായം, ജലം - ചലം, ഝടിതി - ചടിതി - ശ്രാദ്ധം, ചാത്തം - ശ്രാവല്ലൂർ, ചാത്തിക്കാർ, ഷഡംഗം - ചടങ്ങു, സേവകർ - ചേകവർ, സഹ്യം - ചയ്യം, ക്ഷത്രിയർ - ചാത്തിരർ, ക്ഷാരം - ചാരം, തക്ഷൻ - തച്ചൻ, പിണ്ണാക്കു ത്രം - ചുത്തു, ഉദിത്യൻ - ഉദയാദിത്യപുരം) —

§൩൯. ഞ, ഷ - എന്ന താലവ്യാക്ഷരങ്ങളുടെ ശക്തിയാൽ തകാരവും ചകാരമാകുന്നു - (ആളു - ചെളു, ചിത്തനാകം - തത്തനാകം - പക്ഷത്തു - പച്ചു - ~~പിത്തളു - പിഴക്കു~~ - കണ്ണാടകത്തിൽ പോലെ കകാരത്തോടും മാറുന്നു (കിര - ചിര - കിര - ചെരം - കൈരളം - കൊണ്ടു - കീഴ്ത്തട്ടു) - പദാദിചകാരം ലോപിക്കുന്നു ഉണ്ടു (ചിറങ്ങു - ഇറങ്ങു. ചെന്നി - എന്നി - ചെറ്റു - എട്ടു - ശ്രവിഷ്ഠ - അവിട്ടം - ശ്രവണം - ഓണം) —

§൪൦. പദമദ്ധ്യത്തിൽ മൂർദ്ധന്യാക്ഷരങ്ങൾ നിമിത്തം (ട്ടന്നു) ഴകാരം തത്ഭവങ്ങളിൽ കാണുന്നു (ശരത്തു - ഗ്രു - പരിചു - പരിശ - ത്രുടിതൃ -

ചെയ്തൽ - ചെൽ - പൃച്ഛ - പൃശ്ചു, ക്ഷൌരപ്പെ - ക്ഷൌരപ്പെ - ശില, ശില, മദ്ധ്യ

ശില - ചെരിവു, ചെരിവു - ഞാൻ തന്നെ ഇതാ അത്യാദരമാക്കിട്ടു ഞങ്ങ

ൾ എന്നാദി - സകാരവും മലയാളഭാഷകളിൽ നഴഞ്ഞു ഉരുണ്ടു

ന്നു, അലസൽ, കട്ടസ്സ്, ത്രാസ്സ് -

§൫൩ - ടകാരം സവർണ്ണങ്ങളും ഷകാരത്തിന്നും പകരം: ശ്രേഷ്ഠ - ചാ

ട്ടു, ഡിണ്ഡിമ - ഇടക്ക, ചണ്ഡം - ചണ്ടം, മണ്ഡപം - ചെടം - പുരാടം - പൂർവ്വാഷാഢം

ഗോഷ്ഠം - കൊട്ടം - ഷഡ്ഗുണാൽ, കട്ട് മുതലായവറ്റിൽ ടകാരം അധികം.

നടപ്പു - ശ്രേഷ്ഠം - ചാട്ടു - എന്നൊ മലയാള ടകാരം വല്ലതും ളകാര

ങ്ങളിൽ നിന്നും ഉളവായവ ഉണ്ടു - ഉണ്ടു - കാട്ടുക - ഉണ്ണുക - കെട്ടു - കെട്ടു

§൫൪ - തകാരം സവർണ്ണങ്ങളും സകാരത്തിന്നും പകരം: ശ്രീമതി - ചിതി,

ഒന്തി - ഓന്തി, സന്ധ - ചന്ത - സ്തുതി - തുതി - സന്ധ്യ - സന്ധ്യാടകം - സ

ന്ധി - വൈതികാൻ - അന്തം - ഭിത്തിക - തെറിക - ത്രവെ - ശ -

മാനസം - മാനതം - മുഖ - മുഞ്ഞ - (രാ - ചാ) താലവ്യശബ്ദിയാൽ ത

ത്തകാരം ചുരുങ്ങി ശിരസ്സ - ശിഷ്ടം, ഒരെന്തു - അമ്പു ധരിത്ത - ച്ചു -

ഷിന്നെ സകാരത്തോടും മാറുന്നു - കൂത്തു - കൂസ്സു - വാതിൽ, വാതി

ൽ - വാതിൽ, താളം - സാളം - തന്ത്രാക്കൾ, സന്ത്രാക്കൾ

§൫൫ - പദമദ്ധ്യത്തിൽ മൂർദ്ധന്യകാരണം തിരിഞ്ഞ ഇലപ്പോൾ ലോ

പം വരും: താമ്രതിരി - താമ്രതി, നമ്പൂതിരി - നമ്പൂരി - ഒരുത്തം - ഒരു

ത്താ, സൽ മുതലായവറ്റിൽ ലകാരം വരുന്നു (ഗ്, # ടീപ്പു എന്ന പോ

ലെ §൫൩

§൫൬ - പകാരം സവർണ്ണങ്ങളും പകരം: ഫലകം - പലക - ബന്ധം -

പന്തം: ഭട്ടൻ - പട്ടൻ - കുംഭം - കുമ്പം - പദമദ്ധ്യത്തിൽ മൂർദ്ധന്യകാര

ണം തിരിഞ്ഞ വകാരം ആകും ലോപിച്ചു പോകയും ആം - ഉപാദ്ധ്യാ

യൻ - വാദ്ധ്യാൻ, പാട്ടു - തറവാട്ടു, നിലവാട്ടു, കീഴ്പ്പട്ടു - കീഴോട്ടു, ശി

പ്പ - ശിപ്പി -

<u>ഉഷ്മാക്കൾ</u>

§൫൭ - ഉഷ്മാക്കൾ പൂർവ്വമലയാളത്തിൽ ഇല്ല - അതുകൊണ്ടു തത്ഭവ

ങ്ങളിൽ ച, ട (ഴ) ത, ഥ എന്നവ വരും ലക്ഷണങ്ങൾ ഉണ്ടു - (§ന്ന.

൫൦. ൫൩. മൂന്നു. ന്നു. ശാസ്താ - ചാത്തൻ - സ്വാതി - ചോതി - ആശ്ചര്യം - അച്ചരിയം - കാഷ്ഠം, കാട്ടം - കുഷ്ഠം, കുട്ടം - വിഷ്ണു, വിണ്ണു - ഹംസം, അന്നം - കംസൻ, കഞ്ചൻ)

§ ൫൧ - വിശേഷാൽ പദാദിസകാരം മുതലായതു ലോപിച്ചു പോകും - സഹസ്രം - കർണ്ണാടകം സായിരം - ആയിരം - സിംഹം, അരയം - സിംഹം, അരിമം - സന്ധ്യ, അന്തി) - ഇതുപോലെ § ൫൦ - ൽ ഹകാരം സ്ഥിതം - മാലോകർ, ഹിതം - മാ - ഭാ - ഹാരം - മാറത്തു ചാർത്തുന്നോരാരം - ഗ്ര - ഗാ - കാമുകം - കാളം - ആയസ്കാന്തം - ആരൂഢം - ഗ്രഹം - ഇരമം -

§ ൫൨ - ഇപ്പോഴത്തെ ശ്ര - സ - ഇവരണ്ടു ചില മലയാളവാക്കുകളിലും തമിഴിൽ ഇരിക്കുന്ന (§ ൫൭) - ഷകാരം ഴകാരത്തിന്നു വേണ്ടി കാണുന്നതും ഉണ്ടു - (ഉദാഹരണം, ഉഴറ് - മുഷിക്കുക) - ഹകാരം ദേശി മുതലായ ശബ്ദങ്ങളിൽ അന്യഭാഷയിൽനിന്നും ഉണ്ടായതു -

അനുനാസികങ്ങൾ

§ ൫൩ - അനുനാസികങ്ങൾ മുമ്പിൽ ഉച്ചാരണമുള്ള ഖരങ്ങളെയും മൃദുക്കളെയും തമിഴിലും മലയാളത്തിലും തന്റെ തന്റെ പഞ്ചമത്തിൽ തന്നെ വികല്പിച്ചു വരുന്നു -

ങ്ക - ങ്ങ (മൃഗം - കാട്ടു മൃഗങ്ങൾ, മൃഗങ്ങൾ, സിംഹം - ചിങ്കം, ചിങ്ങം - തെങ്കലും, തെങ്ങിന്റെ)

ഞ്ച - ഞ്ഞ (നെഞ്ചു - നെഞ്ഞു - കിടന്തു - കിടന്നു - അറിഞ്ചു - അറിഞ്ഞു -

ണ്ഡ - ണ്ണ (ദണ്ഡം - ദണ്ണം - ഇരുണ്ണും ഇരുണ്ട, കുണ്ഡും ... കൊണ്ടു ഉച്ചാരണത്തിൽനിന്നു കുറവുമാണെന്നപോലെ) ന്ന

ന്ത - ന്ന (വന്തു - വന്നു - പറന്തു - പറന്നു)

ന്ദ - ന്ന (ചന്ദനം - തദ്ഭവത്തിൽ ചന്നനം - കൈവ - ശ്രീ)

മ്പ - മ്മ (ചെമ്പു - അമ്മ സംബന്ധിച്ചു - തമ്മിൽ സമ്പന്നു കൈവ - ശം - സമ്മതി)

ന്റ - ന്ന (എന്റാൽ - തദ്ഭ - എന്നാൽ മൂന്റു - മൂന്നു - ഒന്റു - ഒന്നു) ൻ

§ ൫൦- ങകാരം കകാരം കൂടാതെ സംസ്കൃതവാക്കുകളിലെല്ലൊള്ളു- (കിങ്ങ്ഖൻ-ശൃംഗം- ശാങ്ഗ്ഗം)

§ ൫൧- ഞ ന ഞ്ഞ രണ്ടും ചകാരത്തിന്നും പകാരം ആകുന്നു- (ഞാൻ- പഞ്ചയാൻ- ഞെണ്ട കഞ്ഞാടകം- യജ്ഞം. ഒടിന- ഒടിയ- ചൊല്ലിനാൻ- യാൻ- നകം- യുഗം- തിന്ന- കഞ്ഞാടകം നെറന്ന)

§ ൫൨- ണകാരം പലതും ഴ എന്നവയിൽനിന്ന ഉണ്ടാകുന്നു- (കോൾ- കൊണ്ടു- തിഴു- തിണ- തൊഴുന്നു- തൊണ്ണൂറു- ഉഴു- ഉണ്ണോഹം- പണം- ഉണ്ടാക്കി- ഗാ. വെൾ- വെണ്ണീറു, വെണ്ണിലാവു- ഖരം പരമാകുമ്പോൾ ണകാരം മാത്രം ചൊല്ലിലും ഇരട്ടിക്കും (വെണ്ട- വെടക- കാണ്ടു- കാണവു- എണ്ണുത- എണ്ണു)

§ ൫൩- ൻ ന ഞ്ഞ രണ്ടിന്നും പണ്ടെ ഭേദം ഉണ്ട- ഞായെപ്പോലെ നകാരം തന്നെ എന്നൊന്നത്രെ- നകാരം (ഉ) പദാദികളിലും തവർഗ്ഗങ്ങളോടും നില്ക്കുന്നത്- ൻ (റ) പദമദ്ധ്യത്തിലും പദാന്തത്തിലും റകാരത്തോടു തന്നെ (അല്ലൊ ഉ) ലല. എന്ന- ഒന്ന- ആദി ന ആയന്ന. എന്റെ ഒന്റ- ഞാൻ ആറ്റ- പിന്നെ എന്ന കൂടുതൽ പലപ്പോഴും ലകാരത്തോട മാറുന്നു- (നല്ല- നന്മ- പൊൻപൂ- പൊല്പൂ- ഗൃഹം, ഗൃഹ്മം- ഗൃഹം-) തെൻകു- (ശമിഴ് തെറ്കിൽ തെക്കു- തെക്കു- തൊൻ- (ആമി ഴ് നൊറ്റു) നൊല്ക്ക-

§ ൫൪- മകാരം അനുനാസികങ്ങളുടെ ശേഷം വകാരത്തിന്ന പകരം നില്ക്കുന്നു (ഉൺവാൻ, തിൻവാൻ- ഉണ്മാൻ, തിന്മാൻ എന്ന പഴയപോലെ അനുപ്രയോഗം തീരുന്നും എന്ന വക്കും ഉണ്ണാം- § ൫൬).

യ- വ- എന്നുള്ള വ്യഞ്ജനങ്ങൾ

§ ൫൫. യകാരം താലവ്യസ്വരങ്ങളോടും വകാരം ഓഷ്ഠ്യസ്വരങ്ങളോടും സംബന്ധിക്ക ആകകൊണ്ട അതിനാലും സന്ധിയിലും മറ്റും വളരെ പ്രയോഗം ഉണ്ട- വിശേഷാൽ വകാരം പലതും താലവ്യസ്വരങ്ങളാൽ യകാരമാകുന്നു (കിവൻ- കിയൻ- അറിവിക്ക- അറിയിക്ക- നെടുവിരിപ്പ- നെടിയിരിപ്പ, പറവാൻ- പറയാൻ

§ ൫൭. ൫൯. ൭൩- ൫൭—

ദശമീഷ്യൻ = ശൈയമുകൾ ര. ല.

പദാദിയിലെ യകാരം സ്വരമായ്ത്തീരും § 21 (യമൻ = എമൻ
ശൈശവം കഴിഞ്ഞെത്തുന്നാം വന്നു (സങ്കു. ഗൊ. ൨) = ഔ

ഓർക്കാപ്പറ്റിരൻ (1828)

§ ൯൩. ചില യകാരങ്ങൾ ചകാരാദികളിൽനിന്നുണ്ടായിവന്നിട്ടു-
വാച് + പരി - പൈ - പ-യി, അരചൻ - ചൻ - | അയൻ - [illegible]ൻ -
രായർ - രാജാ - ശേഷി - പിശാച് - ചതയം - ശതഭിഷക് ആതി
തിയം - ആദ്യേഷം - മററുചില വചകാരങ്ങളാകിപൊകിന്നവ
നകാ - ചൊനകാ - യാമം - ചാമം - (വൈ: ശ)

§ ൯൪. അദ്ധ്യകകാരം (ക്) എഴുത്താന്തിനാൽ ചില സംശയ
ങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു - നാഴന്നത്തിലർ ഞകാരാന്തം ഏന്നചൊ ഞ
ല്ലുന്നു - അതിനെ അല്ല - നായ്, നാട്ടുഴന്നുപാരെയുന്നത്ര - അ
ത്രുമാരന്തത്തിലും എഴുത്തിലും പലപ്പൊഴും ലൊപിച്ചുപൊകുന്നു.
പ്രാമരം - പാച്ചു - വാഴിട്ടു - വാള്ളിട്ടു - തൈരൊമി - തൈരാ - തൈ
രി - പുരാണത്തിൽ ഇരെന്ന എഴുത്തുമാറ്റങ്ങൾ ഉച്ചം - (ഗ്രഥ ൮) -
ആരെച്ചാമി - ആമിതൈചാമി - എന്നിരണ്ടും ശരി -

§ ൯൫. വകാരം ഉകാരത്തെവെഗത്താൽ പലപ്പൊഴും ലൊപിച്ചു
പൊകും - കൂട്ടുവാൻ - കൂട്ടാൻ, വരുവാൻ വരാൻ - ഉപദ്രവം ഉപ
ദ്രം - കല്ലാമിടവും - കല്ലാടവും - വരുമിൻ വരിൻ - മിട്ടുമിക്ക,
മിട്ടിക്ക) § ൪൭. ൭൭. ഒഷ്ഠ്യസ്വരം ആകയും ചെയ്യും - (ഗ്രഥ - ൩൭)

§ ൯൬. അനുനാസികവശാൽ മകാരത്തെട്ടു മാറുന്നു - (ഗ്ര ൭൮) മണ്ണു
മി - വണ്ണമി - അമ്മാമൻ - അമ്മോൻ - വണ്ണു - മണ്ണു - നിന - മിന - നി
ശ - മിശ - വിശ - മിശ -

രലാദികൾ

§ ൯൭. ര - റ - ഇങ്ങിനെ അകാരവും രെഫവും തമ്മിൽ നന്ന അടുത്ത അക്ഷരങ്ങൾ
ആകയാൽ റകാരം അദ്ധ്യാക്ഷരം എന്നും പറയുന്നു - നാറ് - നാർ - കൂറ്റു -
ഉള്ളൂർ തമ്പുരാൻ - വെറ്റു - വെറ്റിട്ടുമി - - മിനെസംസ്കൃതത്തിലെ
അദ്ധ്യരെഫം മി - റു - എന്നാകും പ്രാഷം - ദാമിഷം, തിര്യഗ്ഗാമിക്കുന്നു
വന്നത - (ഗ്രഥ ൮) പലത്തും ലൊപിച്ചുപൊകും - (മൂർക്കം - മൂർക്കം)

§ ൯൮. ഉ ത്ഥാമിക്കുടെ ആദിവർണ്ണങ്ങളിൽ റകാരം തന്നെ നടപ്പു (പ്രകാ
രം - വിറകാരം, ആത്രയം - ആഭിരാമം - ഗ്രഹിച്ചു - കുറുക്കുമ്പൊൾ ഒഴിവാകി -
പുറെത്തു - മൂത്രം - മൂത്തിരം - സവിഷ്ടാഗം - തരുവാനം - (ഗ്രൈ - ശ)

§ ൩൭. റകാരം ഖരങ്ങളിൽ ഉദിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു ദ്വിത്വം വരുവാ
നും ഗ്രഹിക്ക - ഖരത്തിൽ അനുനാസികത്തോടു ചേരുവാനും പ്രമാണിച്ചു
സംസ്കൃതങ്ങളിൽ - പദാന്തത്തിൽ ചില ഖരങ്ങളും റകാരമായി ചൊല്കയും
ഉണ്ടു - (ശ്രീമത്) ശ്രീമതം - ശ്രീമതിൽ)

§ ൩൮. ലകാരങ്ങളും ൽ - ലകാരവരിയിൽ തന്നെ ഒത്തിരിക്കൽ ത
ഗുണ്ണം - കുന്നം - ചെൽ - ചെല്ലു - ചെറു - നൽ - നല്ല - നൻറു - നന്മ - മുന്നം
മുൻ - മുന്നിൽ - കിൽ -

§ ൩൯. പദാദിയെ പിന്നെ ഒന്നിൽ - അ - ഇ - എ - എന്നവ മുമ്പെ
വന്നു - (§ ൩൫ - ൧൬ - ൧൮ -) അക്ഷരങ്ങളിൽ ആരുത്തമായിട്ടു വരാ
ത്രി - ഭ്രമരം - ഇരുമ്പ് - ഇരട്ട - ഈ പദാദിയെ ഖം സാധുവാകുന്നു.

§ ൪൦. ഖരം ചിലപ്പോൾ ലകാരത്തോടു മാറുന്ന പ്രയോഗം - പരിശ
ഇല - ഇര - പക്ഷം - പല്ലക്കു - ഇരഞ്ഞി [ഇലഞ്ഞി] ഇലഞ്ഞി (ത്രമിഴ്) -
ഷകാരത്തോടും ഡകാരത്തോടും പട്ടവായിൽ ചൊല്ലു ഉണ്ടു - (ഗ്രാമത്തി
ൽ ഗ്രാമൻ - രശ്മി, ദക്ഷിണം - ഖണ്ഡം - ഷണ്ഡ, ദണ്ഡ -

§ ൪൧. അദ്ധ്വലകാരം സംസ്കൃതത്തിലെ അദ്ധ്വ - ത - വര്ഗ്ഗങ്ങളും (ദ്രാവിഡ)
തമിഴിലെ അദ്ധ്വ റകാരത്തിന്നു വകാരം പോലും - (ഉ - പൃഥ്വീഷം -
മത്സരം, ഉത്പത്തി - ആത്മാ - ഇങ്ങിനെ അദ്ധ്വതകാരം - അത്ഭുതം -
അദ്ദേഹം, പാത്രം - ഇങ്ങിനെ അദ്ധ്വദകാരം - അല്ലാതെ കിളിത്തമിഴിൽ
റ്വരം, ഉല്ലാസത്തെ തൊട്ടു § ൪൨ -

§ ൪൨. ഌകാരം ദ്വിരുക്തങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ചെന്നപോൽ പഴിച്ചു
ചൊല്ലുമാം (ശില്പം - ശില്പം - കല്ലൻ - കള്ളൻ - പാൽ ചെമ്മരു
മെത്തരം - കത്തളം - (പ. ത) വാഴില്ലാൻ - വാഴക്കൽ - വാതൽ -
കൊടിക്കൽ - വടകാ - വല്ക്കം) അപ്രകാരം മുൽജ്ജം - മുൽജ്ജ
യം - പൃന്ഥമമായ്ക്കും - ഒന്നിലധികം പോലെ (§ ൩൫) -

§ ൪൩. ഴ - ള - എന്നവയിൽ നന്നായിട്ടു അവധാന്തം ആൽ ചെന്ന
സന്ധിയോരം ഴകാരത്തിനാക്കും വരും - (കെട്ടാൻ - കെട്ടാവു -
നൂൽ ഉരുകെട്ടോളും - കെട്ടോഴെ - പുകൾ - പുകഴ്ത്തു - തമിഴ് - തമി
ൾ) - തെങ്ങുകളിൽ ഴകാരം ഡ - ഷ - ള - എന്നവയിൽ നിന്നുവരും

പററ·റ്റം എന്നിങ്ങനെ ഒരു കുത്തു ചെയ്തു കൊണ്ടു കൂട്ട
റകാരങ്ങൾക്കു ചിഹ്നം (= പററ ങ്ങറ്റം) ര. ച.

ഉലക്കണ്ണൻ = ലക്ഷ്മണൻ (രാ. ൧)

ഒക്ക = ഉൾക്കൊ T

ആശ്ചൎയ്യം-നാസ്തി-നഷ്ടി-ദ്രിഷ്ടം- തമിഴ്- സിംഹം- വരാഹം- അ
നഘം-അനിഷം- കഷായം-കിഷയം-വൈ-ശ-) ണകാരത്തിൽതി
ന്നും ജനിക്കും-(കോഴ- കാഞ്ഞ, തമിഴ്കാട്ടിയ ഴകാരത്തൊടും
സംബന്ധം ഉണ്ടു(മുഖത്താഴം-ഴം- ആളിനെന്നതിൽതന്നെ ആശ്ച
ൎയ്യം)-

§൩൧. ളകാരം സംസ്കൃതത്തിൽ ഡകാരത്തിൽനിന്നുണ്ടാകും-(മേളം-കോ
മളം, കൊളുകം)- ആതട-ഡ-എന്നവറ്റിന്നും പകരം നില്ക്കും(§൫൫) ഖഡ്ഗം-
ഖഡ്ഗം-ണ-ഴ-കാരങ്ങളൊട് സംബന്ധം(§൨൧-൩൩)

§൩൨. പദാദിയിൽ ളകാരം ഇല്ല-എങ്കിലും മഹാളൊകർ, ളൊക
ർ എന്ന ഉപദേശം ഉണ്ടു- പിന്നെത്തമിഴ് ക്കാദികളിൽ റകാരം പക
രം പൊലെ(ന്നാ. ൮) ദ്ദാദികളുടെ തത്ഭവങ്ങളിൽ ളകാരം നടക്കും-ഉ-ം
ളിളെ-ഇഷ്ടശാലിഭ്യം-(ഭ്രാന്തം)-

§൩൩. അല്പ ളകാരം ദീൎഘ സ്വരങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ ലകാരം ആകും
(മുക്കാൽ അധ്യായം. കാല്- കാക്ക-§൩൦)- ഴകാരവും കൂട അങ്ങി
നെതന്നെ-(കിഴിക്ക- കിഴിക്ക- കിഴിച്ചു- കിഴിക്ക- കഴുത്തു- കൊ-രാ-
ഉഴക്ക- ഉഴക്ക- പൊഴ്ക- പൊഴുതു)

പദാംഗങ്ങൾ

§൩൪. ഒരൊരൊപദത്തിൽ എത്ര സ്വരങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നാൽ അത്ര പ
ദാംഗങ്ങൾ ഉണ്ടു- അതിൽ സ്വരാന്തമായത് തുറന്ന പദാംഗം (ആ-
ആ- പൈ- വ്യ) വ്യഞ്ജനാന്തമായതു അടെച്ച പദാംഗം (എൻ, മുൻ, ക
ൽ, കാൽ, വാൾ, കിളി) ചെയ്യുന്ന എന്നതിൽ (ചെ-യ്-യുൻ-ന) മൂ
ന്നു പദാംഗങ്ങൾ ഉണ്ടു- അതിൽ നടെത്തവ അടെച്ചവ, പിന്നെത്തു
തുറന്നതു-

§൩൫. പദാംഗം ദീൎഘം എന്ന ചൊല്ലുന്നതു അതിലെ സ്വരം ദീ
ൎഘം എന്നുവരികിലും പ്രാ-മിന്റ- അതിന്റെ ഒടുക്കത്തിൽ രണ്ടു വ്യ
ഞ്ജനങ്ങൾ കൂട്ടുകിലും തന്നെ(മിന്നു- മിൻ-നു) ശെഷമുള്ളതു ഹ്ര
സ്വപദാംഗം- ആകയാൽ പ്രസ്തുതപകാരാദിശ്ലോകം എന്നതിൽ
(പ്ര-സ്തു-ത-പ- കാ- രാ- ദി- ശ്ലോ- കം-) ഒന്നാം പദാംഗം അടച്ചു

യാലും നാലാമത്തു സ്വരത്തിന്നാവും അഞ്ചാമത് രണ്ടു ഹൊത്തുക്കളാലും ദീൎഘ
മാകുന്നവ-ഘോഷം-നൂനം-ഹ്രസ്വങ്ങൾ തന്നെ-

§൫൭. ഈ ചൊന്നതു കൂടാതെ ദേശം കുറെ പാഠഭാഷകളെ അനുസരി
ച്ചിട്ടുള്ളതു/സംസ്കൃതത്തിലും തമിഴിലും അധികാരസൂത്രമായിട്ടുള്ള പ്ര
യൊഗങ്ങൾക്കുടെ ഉണ്ടു-മാത്രകൾ എന്നതു കൊണ്ടു അളന്നിരിക്കുന്നു-അതിൽ
ഹ്രസ്വസ്വരം ഒരു മാത്രയും ദീൎഘം രണ്ടും ഐ; ഔ എന്നിരിക്കുന്ന പ്ലുതം
മൂന്നു മാത്രയും ഉള്ളവ എന്നു ചൊല്ലുന്നു-അരക്കാരവും വ്യഞ്ജ
നങ്ങളും ഒരൊന്നു അര മാത്രയുള്ളവ എന്നൊ-

§൫൮. വ്യഞ്ജനങ്ങൾ അധികം കൂട്ടി ചൊല്ലുന്നതു ശുദ്ധമലയാളത്തി
ൽ അല്ല സംസ്കൃതത്തിൽ മാത്രം വിഹിതമാകുന്നു-അതുകൊ
ണ്ടു ഈ വകപാദാംശങ്ങൾ മലയാളത്തിന്റെ വാക്കിൽ ചേരുന്നവ അന്നു
(പങ്ക്തി-പന്തി-മാണിക്യം-മാണിക്കം-) ഈ സ്വരം ചേൎത്തു വ്യഞ്ജ
നങ്ങളെ വേർതിരിക്കിലും ആം (ദുൎയ്യോധനൻ-ദുരിയോധനൻ
മ.ഭാ. വഷിച്ചു-വഹിച്ചു-ശുക്ലം-ഉലകം-ശാസ-ആദ്യ-വെള-
വ്-ആത്രെ-അഗ്നി-അഗ്നി[illegible]-മ.)

§൫൯. മലയാളത്തിൽ ദീൎഘസ്വരത്തോടെ കൂട്ടിയ വ്യഞ്ജനം ഹ്ര
സ്വസ്വരത്തോടു വ്യഞ്ജനദ്വിത്വം എന്നീ രണ്ടു വകകൾ അതി
ന്നു-(ഓല-ഓശ-ഒച്ച-ഒല്ല-ഓല-ഒല്ല-ഉല-കെട്ടു
ചൊല്ലുക-കെട്ടുന്നത-പൊന്ന്യം-പൊയ്യം-അടക്കാൽ-ആകെ കാൽ-
വേഗം-വെക്കം-) രണ്ടിലും മാത്രാസംഖ്യ ഏകദേശം ഒക്കു
ന്നു-

സന്ധി

സ്വരസന്ധി-

§൬൦. സംസ്കൃതത്തിലുള്ളതു പൊലെ മലയാളത്തിൽ സംഹിതാ
ക്രമം കാണുന്നില്ല-രണ്ടു പദങ്ങളിലെ സ്വരങ്ങൾ തങ്ങളിൽ കൂട്ടു
ന്നേരം അന്ത്യലോപം-ഈശ്വരൻ-മഹേശ-സൂൎയ്യോദയം-[illegible]
ക്കൊടിയും എന്ന പൊലെ സ്വരലോപം ഉണ്ടാകുന്നില്ല-ഒന്ന
ിൽ പെരുമ്പായ സ്വരം ലോപിച്ചു പൊകുന്നു-അല്ലാഞ്ഞാൽ [illegible]-

+ ശുഷ്കം – [illegible]

നിഷ്ഠ – നിഷ്ഠം ([illegible])

സുബൊധനെ ഖണ്ഡിക്കും (൭൧)

ഉടലവ്യരെന്നു (൧.൫.൨൨, ൩) മറ്റൊന്നിനു വുടൽ (൨൩, ൩)

എന്നു വ്യഞ്ജനങ്ങളിൽ ഉന്നു സ്വരങ്ങളുടെ നടുവിൽ നില്ക്കുന്നു — സംസ്കൃതോ

ച്ചാരവും ഉള്ളിൽ ഭേദമായി കാണുമാറുണ്ടു — ദ്രമിഡമന്ത്രങ്ങളല്ലാതെ - ദ - ന.)

§ ൨൭. പദാന്തമായ അകാരത്തിന്നു പണ്ടു എകാരം ആദേശമായ്വന്നു —

ച് — ഇടം — അവിടം — പലവാണ്ടും — മ. ഭാ. പലവുരു — കൈ - ന - ചെക്ക — വാ

റെ. കെ — ഉ - മിഴയാറും — ഒക്കവെ — പൊതുക്കവെ — കൂട - പ് - എതാനും മ. ഭാ.) -

എങ്കിലും താലവ്യാകാരത്തിന്നു കതന്നെ വെണ്ടുന്നതാ — പ് - ഉ *. ചെ

ല്ലുകില്ല) — യകാരം ഈ ചൊല്ലുന്നതിന്നു അധികമായി വരുമിഴുകാരം എന്നു വെ

ണ്ടെയാ, അല്ലയൊ — വന്നയാൽ)

§ ൨൮. പാട്ടിൽ അകാരം പലതും ലഭിച്ചുപോകും —

അ — അ = അറികയെന്നചാരം - മ - ഭാ - വരുന്നല്ലൂരൽ, വെണ്ണകട്ടുണ്ണി

അ — ഇ = അല്ലിഹ - ആകുളിവൻ - (കെ - രാ.)

അ — എ = ചെല്ലുന്നതിക്കിടാ - നല്ലവെള്ളാം (ര. പ)

അ — ഐ = ഇല്ലെടുത്തതെപ്രാ - താ.)

അ — ഒ = ഇതെല്ലാട്ടി - (കൈ - ന.)

അ — ഒ = വിരൽമുറിഞ്ഞൊഴുകുന്നു - ര)

§ ൨൯. ഇ - ഋ - എ - ഏ - ഐ - എന്ന താലവ്യസ്വരങ്ങളുടെ അന്തത്തിൽ യ

കാരം തന്നെ വരും — യിയെയി — ഇ - യി - എന്നിങ്ങിനെ ചിലപ്പോൾ യകാരാ

ഗം കൊള്ളുകയാം — ഇനിയില്ലല്ലൊ - മ - ഭാ - ഇനി ഇല്ലല്ലൊ — ചൊല്ലില്ലയൊ) —

§ ൩൦. അരയുകാരത്തിന്നു ഹ്രസ്വസ്വരം എങ്കിലും പരമാകുമ്പോൾ വില്ലി

ല്ലുന്നവന്നല്ലാ — എവിടെയും — കണ്ടെടുത്തു — ഗാരുത്മികാരം തുടങ്ങിയവ | ൯

ദീർഘസ്വരങ്ങളുടെ അന്തത്തിൽ യകാരം തന്നെ (ഭേദം — പും — രൂപവും, ഗൌമ

ക്കവും — അങ്ങെഴുത്തു — ഷിഷ്ഠിൽ രണ്ടു നടപ്പുള്ള — ദേശത്രവും — അത്രം — ഒ

പാക്കുന്നുവൊ — പൊന്നൊ — മങ്ങേയ് വന്നു — (കെ - രാ) - വിചെന്നു - വരുന്നു | ൧൦

വെങ്കിൽ — വരുന്നെങ്കിൽ — വിഷെച്ചുവെന്ന (കെ. ര)

§ ൩൧. ഋകാരം സ്വരങ്ങളിൽ പരമാകുന്നതിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാവിത്യാ

ദിതു —

അ — ഋ - മരുകുളുത്തൽ കൂട്ടം (കൃ - ഗാ.)

ഉ — ഋ — അങ്ങേഷി — കൈ - രാ - സാഹസം - മ - ഭാ.

കൂടും. പൊഴുതുങ്ങൾ (ദ. ന)

പിന്നൊരുമ്പിരുന്നു ക്ഷേത്രരാജ്ഞിക്ഷേത്രാങ്ങളിൽ രണ്ടും കാണുന്നു-

മ-ഭാ- മഹാത്മിരുഷികൾ-കേ-ഉ-

§ ൫൦. ആകാരത്തിന്നു വകാരം തന്നെ പുരാണങ്ങളിൽ കാണാവും-വാ

വെന്നു-കൃ-ഗാ- താവെക്ക-കൃ-ഗാ- അന്യഥാവാക്കി, പ്രഥാവാക്കി-

കേ-രാ-എങ്കിലും യകാരം അതിന്നും അനുക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു-ദ്വിവാ

യെന്നും ദിശായെന്നും-കേ-രാ-ദിവാത്തികൾ എന്നതുമായാലും-ദിത്യാ

യവാൻ-മ-ഭാ- ലങ്കിയാമിവൾ-ദൈവികാമിവൻ-കേ-രാ- വരായങ്ങളും

അ-ര- ഉല്ലാസിത-മ-ഭാ- ആകെയെല്ലാമേ-(കൃ-ഗാ) - വെണ്ടാവുന്നു

ഒരു നിൽപൊക്കിട്ടു | ദ്രവണ്ടെല്ലാ-ദ-നാ-

§ ൫൧. എകാരം പലത്തിന്നും പാട്ടിലും നടപ്പിലും ലോപം വരും; കുറയാ

തെക്കിരുന്നു- കുറയാതിരുന്നു-കൃ-ഗാ- കാണക്കിട്ടില്ലാവരും- കേ-രാ- പിന

ടക്കാം-(വ്യ-മാ)

§ ൫൨. ഒകാരത്തിന്നും ഉഷ്ണത്വം ആദിത്യം വകാരം തന്നെ തന്നെ-

(ഗോ-വ്-ഉ-ം-) എങ്കിലും യകാരം കൂടെ കാണുന്നു-(ഉണ്ടായെന്നു-

അതുകൊണ്ടെന്നു-കൃ-ഗാ)-

വ്യഞ്ജനസന്ധി

§ ൫൩. മലയാളത്തിൽ വ്യഞ്ജനങ്ങൾക്ക് ഇത്ര സംഹിതയില്ല-എങ്കിലും

തമിഴിലും സംസ്കൃതത്തിലും ഉള്ള സന്ധിപ്രകാരങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടും സമാ

സത്തിൽ അധികമായിട്ടും കാണും-

§ ൫൪. അതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ

ൺ — ഴ·· മണ്ണിരപ്രഷയത്രവൺത്തുവരി- രാ-ച

ൺ — ത· വിണ്ടലം

ൺ — ദ· ഐണ്ടിശ-(ഹാ· ത) എണ്ടിശയിലും (ര·ച)

ൻ — ക· ആദ്യമിക്കിഴ-

ൻ — ച· അവയെന്നാ (കൃ·ഗാ) ആദ്യമുവട്ടിൽ പൊരു

രട്ടു-കേ-രാ-

ൻ — ന· അവന്തൻ (രാമ)

ൻ — ത · ഞാൻ-താൻ-

സ്വരത്തിന്നു പിൻ ഋകാരത്തിന്റെ പ്രകാരം നടന്നു വരുന്നു - ഉ.ം
പിതൃത്വം (പാഠ. ൩)

പദ്യങ്ങളിൽ ഒരു കാലം നടപ്പാക്കാനും രണ്ടു വൃത്തങ്ങ
ളെ ചേർത്തു കൊള്ളാറുണ്ടെന്നു വരുന്നു - ഉ.ം
പൊലച്ച. പൂ. = പിതൃത്വം (പ.വ)

ൾ-ക-മൊററം (ര.ച.൬൫,൩) ഇപ്പൊൾ മെത്തരം
എന്നായി - പൊൽതുടി - പൊററുടി (൧൧൬,൭)

ദിശകൾ നൊറ്റം എന്നതു ഗ്രഹിക്കെണ്ടു (ര.ച.൫൧,൩)

൯൦— ഫ. ഫെമ്പാടിവ (വില്ലു)

൯൦— ചെരം. മുല്ലപ്പൂ, തെരാല്ലേലം— പൊൽച്ചൊരുമ്പാരുന്നുമ്പോത്ത്
മുല്ലേക്കു, തിരുമുല്ലാട്ടു, പില്ലാട്ടു

൯൧— ഗ. പെണ്ണിക്കാങ്കിലകാം—

൯൨— ച. വങ്കികോകുടൊപൊക്കു

൯൩— ത. വങ്കത്താട്ടം

൯൪— റ. വഴനങ്ങൻ— ചാകുന്നെരം

൯൫— ച. കാഞ്ചിപ്പുറക്കൊ

൯൬— സ്വരം. നിരെയൊളിച്ചു— നിറാഞ്ഞി

൯— വ്യഞ്ജനം. ചെമ്പുട്ടം— കുമ്പാട്ടു— കുഴ്പാട്ടു—

൯൦— ചരം. മുതിരത്തിലെ വാരൽ മരം— മണ്ണൽതിട്ട— ക
ടൽത്തട്ടാരം

൯൦— ധ. തമ്മിൽ ധർമ്മം— തമ്മിലർമ്മം— മ. ഭാ.

൯൦— മ. വാരെമേൽ ഭാഗവതത്തിലെതെൽ ബ്രാഹ്മണമെമെൽ.
നാരദാകൂ— ഒന്നമത്തെ

൧— ത. മക്കൾ ശ്രേഷ്ഠം— മങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠത്തിൽ— ശ്ലോ = ടകെ
ന്നുതന്നക്ഷനവി കടിരുകി— ശ്രാസ്

൨— മ. ന. ഉണ്ണൂഹം— ഉണ്ണാവി— കണ്ണുതെ—

(൩) ൪— സ്വരം— ഇല്ലൊമ്പിടികാ. രാ. ക. ഒന്നിനൊപ്പോരൊത്തമെ.
൫— ന. (പ. ത).
വാകൃനാൾ, വാകൃനാൾ— വാക്കാൽ (രാ. മ. ന, വ)

൬. ഗി. നമ്മെ കൊണ്ടാടാനം ഇ കന്നതിൻ മുമ്പിൽ നാല്പത്തുകൾ.
ശാപം, പാപവും— ഒട്ടം ഒഴുക്കവും— ഒട്ടയൊഴുക്കവും— വാസ്ത്രവെള്ളം,
(ദ. നാ.) നിന്നൊന്നുകൊണ്ടതിക്കാൽ ചൊട്ടുചെൻവരുമ്പൊൾമൊതി
ച്ചും പൊകും. പ്രാശമതി— വച്ചാത്തിരു— വെ— ച— കിന്നരിന്നാമി— നി
ധെയാമി— നാനാമിധാമി— അനെകം തത്ഭവങ്ങളിലും അൎത്ഥ
നരക്കുകാരമവാക്കെല്ലൊ ത്രെകഷം— അച്ഛ— ശംഖം— ശംഖ്വി
ചം— ദീപ്— മന്ധം— മന്ത്രി

൬. ന്നു. സമാസത്തിൽ പദാദിവ്യഞ്ജനസംക്ഷെപം സംഭവി

മാത്രം ഉണ്ടു - അതിനാൽ ചിലദിക്കിൽ (+) സ്വരദൈൎഘ്യവും വരു
ന്നു - ഉദാഹരണമാവിതു -

ക — എറിഞ്ഞുതെക്ക - (ര.) വെച്ചൂട്ടും (ക്രുട്ടും) - ചെക്കാതെകാ
ണ്ടു - ചെക്കാണ്ടു —

\+ - ചെത്തുകൊള്ളാം — ചെത്തോളാം - (ദ്രെ)

\+ - ഉത്തിച്ചെറുക — വെച്ചൊണ്ടു

\+ - ചൊനുകൊട്ടി - ചൊന്നാട്ടി - ചൊതിക്കുകന്നു - ക്ലെന്നു
ന്നുകൂട്ടി - ന്നൂട്ടി

ന — നരങ്ങുറിന്നു - നരങ്ങുന്നു - നരതിക്കുന്നു -

\+ - എഴുന്നുതില്ല - എഴുന്നില്ല - (രാമ.) എഴുനില്ല - ഏറനാട്ടു
വെണ്ണനാട്ടു - ഏറാട്ടു, വെണ്ണാട്ടു -

യ — പിടെയ്ക്കുമാനൻ - (വൈ.) വാട്ടമെറ്റെമടർ -

വ — കൊണ്ടുവാ - കൊണ്ടാ - കൊണ്ടെന്നു - തരവെണം - ത
രെണം —

\+ - ഇട്ടുവെച്ചു - ഇട്ടച്ചു - (വെച്ചൊച്ചു)

\+ - കൊട്ടുത്തുവിട്ടു - കൊട്ടുത്തൂട്ടു (പ്രാണ) ചൊല്ലിവിട്ടുതും - ചൊ
ല്ലിട്ടുതും - (കൃ-ഗാ) രണ്ടുവട്ടം - രണ്ടൊട്ടം (കേരള)

\+ - നല്ലവണ്ണം - നല്ലോണ്ണം (രാമ.) —

\+ - ചില - വ് - ഇടത്തും - ചിലൊടത്തും (കെ. രാ.) പലൊടത്തും —

ന്നു — എഴുന്നള്ളുക - എഴുന്നെള്ളുക - എഴുന്നൊള്ളുക -

൧൧) പദാദികളായ ഖരങ്ങൾക്കു - ക - ച - ത - ശ - സ - എന്നിവറ്റി
ന്നു സന്ധിയാൽ പലപ്പൊഴും ദ്വിത്വം വരും — അവിടെ എല്ലാം
എന്നാൽ —

ക. ഹ്രസ്വസ്വരത്തിന്നു പരമാകുമ്പൊൾ ചിലാക്ഷി - ക - ചി - ഷ്ടതി
ത്തു - ക്ലത്തു - ശബ്ദത്തെ കെട്ടു - അവനെ തൊഴിച്ചു - (ഭ. ഭാ.) -
൩൭ എന്നെ - ദ്ദരവും എല്ലിച്ചു - (പ്രാണ) ഇവിടെ സുഖം (കെ. രാ)
കെ - ത്താളം —

൨. ദീൎഘസ്വരത്തിൽ പിന്നെ

[illegible] devil's host
(Alh77,5)

മഴക്കാലം, പടയേറ്റം - അരഞ്ഞാണ് - ഒറെഴുരം - പുരികമുടി
ത്താൽ - പൊക്കിപ്പറ, പൊയ്ത്തന്റെ - കൊറിഞ്ഞൊക്കുറ - (പ്രാ
ഞ്ഞി - നന്നാകിലെക്കു — നന്നാലെഴുത്തു — (വെ. ച.) പൊ
ട്ടിത്തെറിക്കുന്നതിക്കനല്ക്കട്ട (ശ്രീ - പു.) എങ്കിലും മുലകുടി - വഴി
പോക്കൻ - എന്നുമറ്റും ചൊല്ലുന്നു —

ന്യ. താലവ്യാകാരമല്ലാത്തതിലും കൂടക്കൂടെ ഉണ്ടു - (പ്രണമക്കാലി -
ചൊള്ളെക്കൊള്ളുക - ഭയപ്പെട്ടു - ഞെക്കപ്പെട്ടു - ചെക്കപ്പെ
ട്ടു - എങ്കിലും - മഴപ്പുഴയിൽ, അന്നപൊലെ, അകത്താർ -

൫.) റകാരത്തിൽ പിന്നെ -
പുത്രഷ്ടാൽ - പുത്രപ്പെട്ടു - ചൊല്ലുകിലുള്ളർ (കൃ. ഗാ.) മുഴു
ഞായം - (കെ. രാ.) ചുത്തതാൽ - (=ചിതൽ) മിലതിന്നതിലു
മറുകര = ചെറുപൂളിയെന്ന കുകാരത്തിൽ പിന്നെ എഴുത്തു
ദുല്ലഭമായിട്ടേ കാണുന്നു - മുത്തുക്കല - മ. ഭാ. - മുത്തു
കുട. കെ. രാ.)

൬.) ർ. ൽ. ൾ. എന്നവറ്റിന്റെ ശേഷം കത്തല, പൊക്കം,
സുരലോകം - പാല്പൂരൽ, നല്ലുളം, മുന്തിൽ തന്നെ (ഭാ. രാ.)
ഉൾക്കൊണ്ടു, ഉൾപ്പൂത്താർ, വൃക്കാരമൂലം (വെ. ച. - പുസ്തരി) -

§൫൭. വെട്ടുക - പാട്ടു - പിടി - എന്നവറ്റൊടു ദ്വിത്വം ഉള്ള സമാസങ്ങ
ളുതന്നെ നടപ്പു (മെലെട്ടു, പുറപ്പാടു, വെടിപ്പാട്ടു, മെല്പിടി, മെ
പ്പിടി, മെൽപ്പൊടി) - എങ്കിലും പഴക്കമില്ലാത്ത ദ്വിത്വം കൂടാതെ
ആകുന്നു - (പ്രമാപാട്ടു, ഇടപാട്ടു, നടപടി, പിടിപെട്ടുക, മെലാട്ടു
മലൊട്ടു) -

§൫൮. ൺ - ൻ - മ - യ - ൽ - ൾ - ഈ അർദ്ധാക്ഷരങ്ങൾ - ധാതുവാകുന്ന
പ്രസ്ഥ പദാംഗത്തിന്റെ കടൈയിൽ സ്വരം പരമായാൽ ദ്വിത്വം
വരും -

മൺ — മണ്ണിട്ടു -
പൊൻ — പൊന്നെഴുത്തു - മുന്നെ, പിന്നിൽ ക്രൊ
ധിത്തെ

നാം — നമ്മാണ, സ്വമെട്ടുത്തു-

പൊൽ — പൊക്കല്ലു, മെക്കുന്നു-

വിൽ — വില്ലാൽ, നൽത്തന — നല്ലാന-

മുൾ — മുള്ളിൽ, പൈ — വെള്ളം — വെള്ളോല

ഇ ഭിന്നകാൎയ്യങ്ങൾ സന്ധിസമാസം (§ ൪൨–൪൭)-

II, പദഭാഗം

§ ൫൮. അക്ഷരങ്ങൾ ചേൎത്തു ചൊല്ലുന്നതു പദം തന്നെ — പദത്തിന്നൎത്ഥം അനുഭവം ഒരു ദ്രവ്യവിശേഷം — അനുഭവം ചൊല്ലേണ്ടതു വാചകങ്ങളെക്കൊണ്ടത്രെ — പദങ്ങളിൽ ചൊല്ലുന്നതു നാമരൂപവും ക്രിയാരൂപവും തന്നെ — ഇവറ്റിന്നു തമിഴിൽ പെയർ വിനൈ എന്നു പറയുന്നു — വിശേഷണങ്ങളും ഗുണവും അറിക്കുന്ന വിശേഷണങ്ങൾ (ഉപവിശേഷണങ്ങൾ) മുതലായിട്ടുള്ളവയും വ്യാകരണത്തിൽ പറയുന്നു — ഒട്ടകം. ഹാസ്യങ്ങളായിട്ടുള്ള അനേകം ശബ്ദങ്ങളുണ്ടു —

നാമരൂപം (വെച്ചാൽ)

ലിംഗങ്ങൾ

§ ൫൯. മലയാളത്തിൽ പുല്ലിംഗവും സ്ത്രീലിംഗവും നപുംസകലിംഗവും ഉള്ളു — അതുകൊണ്ടു സംസ്കൃതത്തിൽ പുല്ലിംഗമാകുന്ന വൃക്ഷം സ്ത്രീലിംഗമാകുന്ന ഭൂമി എന്നിവ നപുംസകം അത്രെ — അവറ്റിൽ ചിലവറ്റിന്നു ബുദ്ധിയുണ്ടെന്നു വെച്ചു ലിംഗം സങ്കല്പിച്ചിട്ടും ഉണ്ടു — ഉ-ം. സൂൎയ്യൻ — ചന്ദ്രൻ, മംഗലനായുള്ള തിങ്കൾ, ത്ര- ഗാ- ദ്രുവൻ, വിന്ധ്യപൎവ്വതൻ, ഭൂ- രാ- ഭൂമിദേവി

§ ൬൦. പുല്ലിംഗത്തെ കാണിക്കുന്ന പ്രത്യയം അൻ എന്നത്രെ — പ്രയോ: പുത്രൻ — മകൻ — മകൾ — ചിലനപുംസകങ്ങളും പ്രത്യയം തന്നെ കൊള്ളുന്നു. (പ്രാണൻ, മൂഢവൻ, പുത്തൻ)

മജ്ജ൧വ്യകൾ. വൈ. പ.

§ ൩൬. സ്ത്രീലിംഗത്തിന്നു നാലു പ്രത്യയങ്ങൾ ഉണ്ടു -- ൧.) ആൾ എ
ന്നതു കുറുക്കയാൽ ഉണ്ടായ അൾ (മകൾ) -- ൨. അത്തി പ്രത്യയം
(ഒരുവൻ - ഒരുത്തി) - താലവ്യസ്വരത്താലെ - ച്ചി - ആകും (ഇടയൻ,
ഇടച്ചി) ൩.) ഇ - (ശാന്തി) - പട്ടുവാത്തി - പട്ടുവാൻ നായർ, നായരിച്ചി - കുട്ട്യ
ത്താലെ - ട്ടി - ആകും (ഉവൻ, പെണ്ണ്, വാണൻ, പാട്ടി - തമ്പുരാൻ, ത
മ്പുരാട്ടി - ട്ടി എന്നപൊലെ - റവർണ്ണത്തൊടു - റി - ആകും (വെയാൻ - വെ
ള്ളി വെരി) --- ൪.) ഇ (തൊഴൻ - ഇ - മലക്കി, പറച്ചി; (ബ്രാഹ്മണി)
(൫.) സംസ്കൃതനാമങ്ങളിൽ ഉള്ള ആ - കുമികൾ - അനന്തൻ, അന
ന്ത - (ജ്യേഷ്ഠൻ എങ്കിലുമാം) ജ്യേഷ്ഠ (ജ്യേഷ്ഠത്തി) - ഈശ്വരൻ - ഈശ്വ
രീയാൻ, - [illegible]

§ ൩൭. നപുംസകത്തിന്നു - അം (ഉ) ഉ - ഈ രണ്ടു പ്രമാണം (മു
കം, മരം - ആത്മാക്കൾ)

ബഹുവചനം

§ ൩൮. ഒരുമ്പെടുകന്നു ഏകവചനം ബഹുവചനം ഈ രണ്ടുള്ളൂ -
ബഹുവചനത്തിന്നു - കൾ - അർ - ഈ രണ്ടു പ്രത്യയങ്ങൾ വിശെഷം
§ ൩൯. കൾ പ്രത്യയത്തിലെ കകാരത്തിന്നു - ആ - ഉ - ഈ - ഓ - ഇ
റലുകാരം എന്ന പദാന്തങ്ങളാൽ ദ്വിത്വം വരും (ഉ - ം - പിതാക്കൾ,
പിതൃക്കൾ - കിടാക്കൾ - ഈക്കൾ, ഭ്രുക്കൾ - പൂക്കൾ - ഗൊക്കൾ - ഉരുക്ക
ൾ - തെരുക്കൾ, കഴുക്കൾ) - ഗോവുകൾ (ഭാ.ഗ.)

എങ്കിലും ഈച്ചകൾ, ഈച്ചവുകൾ (ഉ - സൂ) പൂവുകൾ - ത്രൂ - ഗാ -
തെരുവുകൾ കഴുകൾ കൊ - രാ - എന്നവ കൂടെ നടക്കുന്നു - പിന്നെ
രാവുകൾ (ത്രൂ - ഗാ) കാവുകൾ - പാവുകൾ എന്നതും പ്രമാണം -
§ ൪൦. താലവ്യസ്വരങ്ങളിൽ വരുമാകുമ്പൊൾ കകാരത്തിന്നു ദ്വി
ത്വം ഇല്ല - (സ്ത്രീകൾ, കിളികൾ, തൈകൾ, തലകൾ, കാല്കൾ) - എ
ങ്കിലും നാല്കൾ എന്നതു നടപ്പില്ല - നാഴികൾ എന്നതിനു പദാംശമാ
യും ഉണ്ടു - (ത്രൂ - ഗാ) ചെന്നായ്ക്കൾ (ഭാ.)
§ ൪൧. അരലുകാരത്താലും അല്പ് രലാദികളാലും ദ്വിത്വം ഇല്ല - (സ
ത്തുകൾ, കാലുകൾ, കാല്കൾ - കൊ - രാ - പെരുകൾ, പെർകൾ - നാളുകൾ,

നാല്ക്കു — ചില സംസ്കൃതവാക്കുകളിലെ അകാരം - ഉകാരമാ
വാലെ ആകുന്നതാകുന്നു (സത്ത് - സത്തുക്കൾ, സത്തുക്കൾ — മഹത്തുക്കൾ - മ. ഭാ.
ബുദ്ധിമത്തുകൾ - അ. രാ. - വിദ്വത്തുക്കൾ - ചിര. സുഹൃത്തുക്കൾ - കെ. രാ
പിന്നെ പിശാചുകൾ - കെ. രാ. പിശാചുക്കൾ, പിശാചങ്ങൾ - പിശാചന്മാർ
നാലും നടപ്പു - സ്വാദു, അകാരാന്തമായിട്ടു ചൊല്ലിപ്പൊരി - സ്വാദു
കൾ - വൈ. ച. സസ്യങ്ങൾ എന്ന പൊലെ — ഋക്ക് മുതലായവിന്ന ഋക്ക
കൾ തന്നെ വന്നാലും ഋത്വിക്ക് എന്നതിന്ന ഋത്വിക്കൾ - കെ. രാ. ത
ന്ന - സാധുവാം - മരുത എന്നതിന്ന മരുത്തുകൾ എന്ന പൊലെ -

§ ൧൯൯. അം കൾ എന്നതിന്നങ്ങൾ ആകും (ഉ. വ.) - മരം, മരങ്ങൾ - പ്രാ
ണൻ മുതലായതിൽ അൻ അപ്രകാരമാകും (പ്രാണങ്ങൾ, ജീവങ്ങ
ൾ. കൃ. ഗാ. (കൂറൻ, കൂറങ്ങൾ - കൃ. ഗാ. - ഭൂതകൻ - ഭൂതകങ്ങൾ കെ. രാ
പിന്നെ ഞങ്ങൾ എന്നതു കാണ്മാനില്ല - ഞങ്ങൾ (ഞങ്ങളൊ) പെങ്ങൾ എന്നും
ഞങ്ങൾ - പെണ്ണുങ്ങൾ എന്നും വെവ്വെറെ അനുഭവത്തൊടെ പ
റകപ്പെട്ടു — അൾ എന്നതു കൂടെ നാസിക്യമായി പൊയി - (പൈത
ൽ - പൈതങ്ങൾ) - പിന്നെ കിടാക്കൾ അല്ലാതെ കിടാങ്ങൾ എന്നതും
ഉണ്ടു —

§ ൨൦൦. അർ പ്രത്യയം സംബന്ധിക്കുന്നുള്ളു - അത്തൻ - അമ്മ
തലായവ വചനങ്ങളൊടു ചെരുന്നു - (അവൻ, അവൾ - അവർ -
സ്ത്രീയൻ, സ്ത്രീയ - സ്ത്രീയർ - മാതൃ - മാതർ - കൃ. ഗാ. - പിള്ള, പിള്ളകൾ -
പിള്ളർ - മ. ഭാ. - മകൾ എന്നതിന്ന മക്കൾ - മക്കളർ ഞാരണ്ടു -
മ. ഭാര) - മക്ക, മക്കയർ (ര. ച. ൧, ൨) മടന്തയർ (ര. ൩) അരുവയർ

§ ൨൦൧. അവർ എന്നതു സംബന്ധിക്കും ബഹുമാനത്തെ ചൊല്ലുന്നു -
(രാജാവവർ, രാജാവവർകൾ) - അത്ര സംഖ്യ വിചാരിച്ചിട്ടല്ല
എന്നാകും - പരമേശ്വരന്മാർ, ഭട്ടവാനാർ, നമ്പിയാർ, ദേവി
യാർ, നല്ലാർ —

§ ൨൦൨. മാർ എന്നതും ആർ തന്നെ - അതുമുമ്പെ യാർ (തല്ലുകയാർ -
അയർ എന്നും അൻ പ്രത്യയത്തൊലെ (ഉദാ.) മാർ എന്നും ആകി-
ങ്ങിനെ - പുത്രനവർ - പുത്രൻവാർ, പുത്രന്മാർ - ഇപ്പൊഴുള്ളു

ഭൂതപ്രേതപിശാചുകൾ (കേ.ഉ)

അമരനാരിയർ (൧൨.൩൭, ൨൦) തഴയത്തിക്കാളിയർ (൧.൧.൩൦, ൫) കുലനാരിയർ (൨൦൫, ൨൦) കന്നിയർ (൪൨൩, ൪൭) തണ്ണീയർ (൨൮ ഇങ്ങനെ സ്ത്രീലിംഗം — പിന്നെ മിത്രങ്ങൾ, മിത്രർ ഇങ്ങനെ നപുംസകവും ഉണ്ടു

കൊവിൽന്മാർ ([illegible]) വില്ലാളിമാർ, പടയാളിമാർ ([illegible])
[illegible] മല[illegible]ൽമാർ ([illegible])

[illegible] = [illegible] ([illegible])
[illegible] ([illegible])

[illegible] - [illegible]

(kings) [illegible] m.
([illegible])

സൎവ്വസംബുദ്ധികൾക്കും ഏകവചനാന്തത്തൊടും ചെരുന്നു. ദേവന്മാർ, ഭാ
ൎയ്യമാർ ഭാൎയ്യകൾ - പുത്രിമാർ - [illegible] - [illegible] - [illegible] - മന്ത്രി
മാർ —, മന്ത്രികൾ — [illegible]
[illegible]
[illegible] - [illegible] - ഇത്യാദി — ദെ
വതമാർ, ദെവതകൾ, ദൈവങ്ങൾ [illegible]

൭൯. ന്മാർ - കൾ ഈ രണ്ടും കൂട്ടി ചൊല്ലുന്ന - അവൎകൾ, പിള്ളെകൾ, [illegible]
[illegible] - കെ - രാ - [illegible] - ഭാ - [illegible]
[illegible] ദെവകൾ, അമരകൾ - കെ - രാ - അസുരകൾ - മ - ഭാ - [illegible]
കൾ, [illegible] - [illegible] - മ - ഭാ - [illegible]
[illegible] - [illegible] - [illegible]
മാർകൾ - കെ - രാ -

൮൦. കൾ - മാർ - രാജാക്കന്മാർ [illegible]
[illegible]
[illegible] പെരുമാക്കന്മാർ, [illegible]
ചൊല്ലുന്നു [illegible]
[illegible] - മ - ഭാ - [illegible] - കെ -
രാ - [illegible] ഭൂതങ്ങൾ - ഭൂതകൾ - [illegible]
ത്തു —

൮൧. സാധാരണമല്ലാത്ത ബഹുവചനരൂപം [illegible] — [illegible]
[illegible]
[illegible], [illegible], [illegible] - [illegible]
[illegible]
[illegible] —

വിഭക്തികൾ

൮൨. സംസ്കൃതത്തിന്നു [illegible] വിഭക്തികൾ [illegible]
[illegible] - അതിൽ [illegible], കൎത്താവിന്നു
[illegible] - [illegible]

ആകുന്നപ്രതിഗ്രഹത്തിന്റെ സംബന്ധവികാരം - ശെഷം എല്ലാം പുരുഷവിഭക്തി
കൾ ആകുന്നു —

§ ൨൦൧. പുരുഷവിഭക്തികൾ വിശെഷണങ്ങളിൽ പ്രഥമയൊടു ചെരാ
പ്രത്യയങ്ങളെ വെറുതെ ചെൎത്താൽ ഉണ്ടാകും - മകൻ - എ - വിളിച്ചു
ൽ - കണ്ണു - ഇൽ - വിലത്തിൽ നെൽ വിഭക്തികൾക്കു ൨ ഉദാഹരണം
വരും - താൻ, തന്റെ, ദെശം, ദെശത്തിൽ വീട്ടു, വീട്ടിൽ, മകൻ - കണ്ണിൽ

§ ൨൦൨. പുരുഷവിഭക്തികളുടെ വിവരം (ദ്വിതീയ ക്രമം) - ഒരു പ്രത്യ
യം ത്രായവ്യാകരണവും തമിഴ - ഉ - കണ്ണുനപ്പുകണ്ണു - ക - ചതുൎത്ഥിയത്രെ
ലൊം - ആൽ പ്രത്യയം - അതിന്റെ ഭെദം സാഹിത്യ വിഭക്തി
ഒട്ടു, ഒടു പ്രത്യയം - ഇങ്ങൊട്ടു എന്നതു ഇങ്ങിടയാകുന്ന സപ്തമി
പൊലെ പ്രയൊഗം ചതുൎത്ഥി (സമ്പ്രദാനം) കു പ്രത്യയം - ഒന്നാം വി
ഭക്തി താൻ - ഉദ്ദെശ്യം താൻ - ന് - അന്തമായാൽ - ക - ഇല്ലാ - നു പ്ര
ത്യയം ഉപ്പോം - ഷഷ്ഠി (സംബന്ധം) ചതുൎത്ഥിക്കു വെന്തവണ്ണം ഉടയ
ഉടെ - അതു - ഈ രണ്ടു പ്രത്യയങ്ങളുള്ളതു - ൧൦ - താൻ, തന്നുടെ, തനതു -
പിന്നെ അൻ തന്നെ തതൻ്റെ എന്നായും - നിന്റെ - ഉ - ൦ - താന്റെ നല്ലൻ - കെ -
ഈ - ൨ാം - അതിനൊട്ടു വെള്ള അവ്യയം - ഇത്രം ചെയ്യാറുണ്ടു - (താന്റെ) എന്റെ -
എന്നതിൽ തന്നെ ചതുൎത്ഥിയുടെ രണ്ടാം പ്രത്യയമാകുന്ന - ന - എന്നതു
കൂടിച്ചെൎന്നതാകുന്നു - സപ്തമി (അധികാരണം) ഇല്ലും ആകുന്നു - ഇൽ -
കാൽ ആകുന്നാകൽ - അത്തു - ഉടെ - ഉടെ - അകം - മെൽ - പുറത്തു - മു
മ്പു മുതലായ സ്ഥലവാചികൾ പ്രത്യയങ്ങളാകുന്നു - ൧൦ - ദെശത്തി
ൽ, മലെക്കൽ, ഒന്നത്തു - ഒന്നിടെ, വാതുക്കൽ, നാടകം, വാതി
ൽ - വെള്ളത്തിൽ, വിലാക്കിൽ - ഇൽ - ത്തു - ഈ രണ്ടു പ്രത്യയങ്ങളു
ള്ള ഉദ്ദെശ്യവും കൂടെ സപ്തമിക്കുള്ള വികാരം എന്നു ചൊല്ലും - ഉദ
ശത്തു - ദെശത്തിൽ - ഏ - കു - ഈ രണ്ടും ചെൎത്താൽ സ്ഥലചതുൎത്ഥി
യിക്കും - ഉദെശത്തിലെക്കു, അവരതിനെക്കു - പണ്ടു ഇല്ലിച്ചു - ൨ാം - ച -
ൎടെ വിഭക്തിയില്ലായി - കെ - ൭) പഞ്ചമി എന്നു എന്നാവിന ചൊല്ലും - സ
പ്തമിയൊടു ചെൎത്തു പ്രത്യയമാം - ദെശത്തിൽനിന്നു, ദെശത്തുന്നു -
അവർകൽനിന്നു - അവൻകൊണ്ടു - പെട്ടുന്നു —

വാന[illegible] [illegible]. ൧. ൪.

പണ്ടു-ഉടൽ (൧. ൨. ൩൩, ൨൨. [illegible] - [illegible])

നക്ഷത്രം. നാട്ടിനം (൧൨. ൩൪൫, ൭)
ഹന്നയുടെയ [illegible] സങ്കടം [illegible] (സ. [illegible]. ൨)
[illegible] ഉ[illegible]നം (൧. ൨. [illegible], ൭)

[illegible] (൧൨) ൪൦, ൨൨)

ഭുവനങ്ങൾക്കുനായകി (൨-പ. ൧൦൨, ൩)

കമ്പ്രാറിക്കുന്ന പിരിവു (൧൭൨)

ക്ഷ. നായിനകോടരു (൨-൩)

രൂപവകകൾ

§ ൧൦൯. നാമരൂപങ്ങൾ വിശേഷാൽ രണ്ടുവകയായിരിക്കുന്നു - രൂപവക-
ളവക - ഒന്നിങ്ങിനെ ചുരുക്കി രൂപങ്ങളിന്നു തക്കപ്പെരുക്കങ്ങളുടം -

§ ൧൧൦. ഒന്നാം രൂപവകയിൽ സമ്പൂർണ്ണ ഉദാഹരണങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നു -

പ്ര - - - - - - - പുത്രൻ - - - - പുത്രന്മാർ - - - മക്കൾ

സംബോധന - ഹേ പുത്രനെ - ഹേ . . . രെ - ഹേ . . . ളെ

ദ്വി - - - - - - പുത്രനെ - - - - - പുത്രന്മാരെ - - മക്കളെ -

തൃ - - - - - - - പുത്രനാൽ - - - പുത്രന്മാരാൽ - - - - - - ളാൽ.

സാഹിത്യ - - പുത്രനൊടു - - - - രൊടു - - - - ളോടു

ച - - - - - - - പുത്രന്ന - - - ന്ന - - - - - - - - - ൾക്കു

പ - - - - - - - പുത്രനിൽനിന്ന - രിൽനിന്ന - ളിൽനിന്ന

ഷ - - - - - - - പുത്രന്റെ (ഉടെ) (ന്റെ) - രുടെ - - - മക്കളുടെ.

സ - - - - - - - പുത്രനിൽ - - - - രിൽ - - - ളിൽ

ദ്വിതീയയിൽ പുത്രനെ - മക്കളെ - ഷഷ്ഠിയിൽ - പുത്രന്റെ മക്കളു-
ടെ, മക്കളെയൊക്കെയിങ്ങിനെ കൂട്ടണ്ട - സമൽ - തമിഴ് - പ്രകാരം - ആ
ന്നവരെയൊട്ടു - ഉൺ - പ്രത്യയം ഉള്ളു ഭവിക്കുന്നു - ഉ - ം - ങ്ങ
ങ്ങളിലെന്ന -

§ ൧൧൧. രണ്ടാം രൂപവകയിൽ - അൾ - ഇ - ആ - ഐ - ഈ ആന്ത
ഉദാഹരണങ്ങൾ തുടങ്ങുന്നു ———

പ്ര - - മകൾ - പുത്രി - വാ, വായ് - തീ - കൈ -

ദ്വി - - മകളെ - പുത്രിയെ - വായെ - തീയെ - കൈയെ (കൈക്ക)

ച - - മകൾക്കു - പുത്രിക്കു - വായ്ക്കു - (ര.ച) തീക്കു - കൈക്കു -

ഷ - - മകളുടെ - പുത്രിയുടെ - വായുടെ - തീയുടെ - കൈയുടെ.
(പുത്രിടെയും)

സ - - മകളിൽ - പുത്രിയിൽ - വായിൽ - തീയിൽ - കൈയിൽ
ഭൂമിക്കൽ, പുത്രിക്കൽ - കൈ - രാ - തീക്കൽ - കൈക്കൽ
കൊങ്ങക്കൽ, തൊങ്ങക്കൽ, അരുവിക്കൽ (മ.മ.)
വഴിയിനാൽ (ര.ച)
ആദേശരൂപം പുലിയിനാൽ - കേ - രാ - നരിയിൽ - പ. ഭാ. - മുതലാ
യിട്ടുള്ള - കവിതകളിൽ - കാണുന്നതു - കി - ഗാ - പഞ്ചമിസംബന്ധം -
സംബോധനത്തിൽ - സ്വാമി - തൊഴി - കി - ഗാ - തമ്പുരാട്ടി - ...

കൈയിൽ (ര.)
... (പ.ത) പൊട്ടിവിലക്കി ... (പ.ത)

ബിന്ദുവിളിച്ചസ്വരവും ഏടാമഹാപാണി, പൊരെദസി - ഒരു . മാ - എന്ന പ്രസ്വരവും ഇഞ്ചു - കള്ളവർ എന്നതിന്നു ഉഷ്ണിമാവെ തരെ നസംബോധനപ്രതിപ്രത്താ കയകരതൊക്കു ഉള്ളോവെ - കെ - രാ -) ദ്രാന്തിസസ്സിമൃത ഖായവചനിങ്ങ ദ്രാൻസസ്സുകൾ എന്നവതന്നെ തടവങ്ങള്.

§ ൬൪. മൂന്നാം ഭവക താലവ്യ യകാരാന്തം -

പ്ര --	മല --	ഇവിടെ --	സഭ (സദ്യ)
ദ്വി --	മലയെ ------		സഭയെ.
തൃ --	മലയാൽ ------		സഭയാൽ (ഇരുപതിനാൽ . തെ . ര)
ച. --	മലെക്കു ---	ഇവിടെക്കു --	സഭെക്കു
പ --	മലയിൽനിന്നു - മലയിങ്കന്നു -	ഇവിടെനിന്നു - ഇവിടുന്നു -	സഭയിങ്കന്നു -
ഷ --	മലയുടെ ---- (സ്ത്രീതൈ - കെ . രാ - സംഖ്യെ ടെ - ത - സ - കൊതൈടെ - ദ്യ - മാ .)		സഭയുടെ
സ --	മലയിൽ, മലയിങ്കൽ	ഇവിടുക്കിൽ (ഇവിടത്തു)	സഭയിൽ (സഭയെങ്കൽ)
	മഴക്കാത്തു - മറയത്തു - മലെക്കൽ, ഉച്ചിക്കിഴു ----		സഭയിങ്കൽ (ഉഭയെങ്കൽ)
സംബോ. ച --	പുരെക്കലെക്ക - മലയിലെക്ക -	ഇവിടെക്കെ -	സഭയിങ്കലെക്ക -

ഇകിനന്ത കാരാന്തത്തോടു പൊൾ ഉണ്ടു - ദ്രാക്ഷ, ദാക്ഷാവ് - ന - ഇ - കന്യക, കന്യാവിന്നു - കൃ - ഗാ - മഹിമക്കിൽ, മഹിമാവിനെ - ദയാവിൻ - മ - ഭാ -) ഇതുപോലെ തന്നെ ഉരുസൽ ഉണ്ടു - ക്രോഷ് - തെങ്ങാ - തെങ്ങു, തെങ്ങെക്ക - കൊമ്പുകളൊക്കും, കമ്പുകളെക്കും - മുത്തിങ്ങക്കുടെ - കിടുവയെ - കെ - രാ -) സംബോധനസംസ്കൃതത്തിൽ പോലെ ഉപാദ്ധിയെ, ഭക്ത, പരമക്കൊള്ള - തന്നെ - (ദ്രാ - നാ) നന്മെ - (ഉ - രാമാത്മൈ - കൃ - ഗാ - ഇത്യാദി -

§ ൬൫. ഒന്നാം ഭാവക - അൻ - ആൻ - ഓൻ - അന്തമായുള്ളവന്മാൎക്കൽ കൂട്ടി -

പ്ര --	മകൻ, -- മൂത്തവൻ മൂത്തൊൻ --	പുരാൻ -
ദ്വി --	മകനെ, -----	പുരാനെ -
ച --	മകന്നു, മകനു -----	പുരാന്നു, പുരാനു.
പ --	മകനിൽനിന്നു, ഇങ്കന്നു ----	പുരാനിൽനിന്നു.
ഷ --	മകന്റെ (പുത്രനുടെ,) പുത്രനുടയ -----	പുരാന്റെ (സ്രീമയാ ....)
സ --	മകനിൽ (പുത്രങ്കൽ, അവങ്കൽ) --	പുരാനിൽ (ദേവാങ്കൽ)

foreign word ജൊാഡ, ജൊാഡെക്ക (K.4)

മലയിന്നു (Rh. 80,6)

കാൺ
പടയലു കൂടെക്കൊറയെ (രമ. ൯൪,൭)

വെന്തനിക്ക, തന്നയനിക്ക (രാ.ച.)

ഇാന്തക്കനതു (ര.ച)

ശരക്കൾ ശരശൃവായുതനയാ (രാ. ച)

ഉമ്മന്മാരെയെ (കൃ. ഗ) as in Tamil

നിശാചരവീരാരെയാ (ഭ. പ ഒം, ൩)

ഉടയൻ - സംബോധന - ഉടയെയാ

ശൂരരിൽ മുമ്പുടയെയാ ഇളമെകൾ (രാമ, ൪)

ഒന്നാമത്തിന്റെ സംബോധന ഹെ മക്കനെ എന്നും സംസ്കൃതപദങ്ങളിൽ പുരുഷ-സ്ത്രീയെന്നും -- കല്ല്യാ- കാന്താ- മനോവാ എന്നും ഇങ്ങിനെ-രണ്ടാമത്തിന്നു; തമ്പുരാനെ, തമ്പുരാ, നൽപിള്ളരാ കെ-രാ-ഞവനടങ്ങുളളവ-ഉളളവൻ എന്നതിന്നു ഉളേളാവെ എന്നു സംബോധനത്തിംഗഭേദം കൂടാതെ നപുംസകബഹുവചനമാകും. ഒന്നു-വചനങ്ങളുവെറ്റിക്കൊക്കുളേളാവെ എന്നെ. കെ. രാ. ക്കിരകൾ തൊട്ടിട്ടിരിക്കുന്ന

§൫൫൪. രണ്ടാം വക - ഏദ്ധ്യ്യന്നാം താൻ ഉകാരം താൻ അകാരം താൻ അന്തമുളളവ-

൧.	കണ്	മീൻ	കായ്	വെർ	വിൽ	കാൽ	മുൾ	വിളങ്ങ	നെഞ്ചു
വൃ.	കണ്ണിൻ	മീനിൻ	കായിൻ	വെരിൻ	വില്ലിൻ	കാലിൻ	മുള്ളിൻ	വിളങ്ങിൻ	നെഞ്ചിൻ
ദ്വി.	കണ്ണെ - കണ്ണിനെ	മീനെ	കായെ - കായിനെ	വെരെ - വെരിനെ	വില്ലെ - വില്ലിനെ	കാലെ	മുള്ളെ - മുള്ളിനെ	വിളങ്ങെ	നെഞ്ചെ
ച.	കണ്ണിന്നു	മീനിന്നു	കായ്ക്കു - കായിന്നു	വെരിന്നു	വില്ലിന്നു	കാല്ക്കു	മുള്ളിന്നു	വിളങ്ങിന്നു	നെഞ്ചിന്നു
ഷ.	കണ്ണിന്റെ	മീനിന്റെ	കായിന്റെ - കായുടെ	വെരിന്റെ - വെരുടെ	വില്ലിന്റെ	കാലിന്റെ - കാലുടെ	മുള്ളിന്റെ - മുള്ളുടെ	വിളങ്ങിന്റെ	
സ.	കണ്ണിൽ - കണ്ണിങ്കൽ - കണ്ണകം	മീനിൽ - മീനകം	കായിൽ - കാക്കൽ	വെരിൽ - വെരിങ്കൽ	വില്ലിൽ - വാതിൽ - വില്ക്കൽ	കാലിൽ - കാല്ക്കൽ - കാലത്ത്	മുള്ളിൽ - ഉള്ളിൽ	വിളങ്ങിൽ - വിളങ്ങത്തു	നെഞ്ചിൽ - നെഞ്ചത്തു - നെഞ്ചകം

ഇതൊട്ട സകാരാന്തവും ചെരുന്നു- മനസ്സ് (മനഃ) യശസ്സ് പ്രകാരത്തി
ൽ- വൈശ്രാ(ശിരസ്സ്- ശിരങ്ങൾ പുരത്തു- രാ- ച) - ധനുസ്സ് ധനുർ, ധനുവു-
ആശീസ്സ്- ആശി) മുതലായവ-

൯. ഋകാരാന്തവിഭക്തികളിൽ വകാരമുള്ളവ-

പ്ര- - - - തെരു - - - - - - പിതാ, പിതാവ്-

ദ്വി - - - - തെരുവിൻ - - - പിതാവിൻ-

ച - - - - തെരുവിന്നു - - - പിതാവിന്നു

(പൊലുക, ന്ദട്ട (രാജ്ഞ മ. ഭാ.)

ഷ - - - - തെരുവിന്റെ - - പിതാവിന്റെ

വസ്ത്രാദ്യുടെ. കൊ. ര.

ചിരകൊരുടെ-)

സ - - - - തെരുവിൽ, വിങ്കൽ | പിതാവിൽ, രാവിലെ-

തെരുവത്തു- വൈ. ച. | പിതാവിങ്കൽ, പിലാക്കൽ.

തെരുവുടെ നടുവു | പിലാക്കീഴ്, മാക്കീഴ്, മെലാവത്തു-
ഒട്. കൊ. രാ.

൧൦. നകാരം ചുറ്റി പൊതുപദങ്ങളും- പ്രായാദ്- Kein Lücke

(ഉദാ. ഗ്നസ്സാദൊടെ ചെ- ച.)- അരക്കാരം നിങ്ങവന്നവ
യും ഉണ്ടു- (അപ്പു- അപ്പുവും- കൊ. രാ.) അകാരാന്തം അൻ- അം-
അ- ഉ- എന്നാകും (രാജാ- രാജൻ ബ്രഹ്മാവിന്നു, ബ്രഹ്മന്നു- ഭാ- ഗാ-
ബ്രഹ്മരൊട്ട- ആത്മാവിൽ ആത്മത്തിൽ- ഭാ. ഗാ.- ഉദ്ഗാതാവ്, ഉദ്
ഗാതാക്കു, സീമാവൊളം, സീമെക്കു കൊ. രാ.- മാത്രാ- മലസ്താനിനെ-
സകാരാന്തവും- അകാരാന്തമാകും- (വിശ്രവസ്സ്, വിശ്രവാ. മ. ഭാ.
ശിരക്കൾ- ഉ. രാ)

൧൧. ഒടുക്കം അതദെശശ്രുപക്ഷിൽ ട- ദ- എന്നവ ചെറിന്ന ഭിന്നം
വന്നുള്ളവ-

പ്ര. വിട്ടു - - - - - - ചൊറു - - - പറുവയൽ- മാറു- മാറ്റു
മാർ.

ദ്വി. വിട്ടു, വീട്ടിൻ- ചൊറ്റു, ചൊറ്റിൻ- വയറ്റിൻ- മാറ്റിൻ-

ച. വീട്ടിന്നു - - - ചൊറ്റിന്നു- വയറ്റിന്നു- മാറ്റിന്നു.

ഉ. നാട്ടുന്നു- കൊണ്ടു - - - - - വയറ്റിങ്കന്നു-

മനത്തിനിൽ ഇടർ പെടാതെ (മത. ൬, ൩)

൫. (ദിവ്യാത്മാവും (രോമ.)

ജ്ഞാസ്നാന ഹോമാ. സഭ (Rom. Cath)

ദൈവാവിനിൽ രക്ഷ വാത്സല്യം (രോമ. ൮) മാനാവിനിൽ (രോമ. ൩)

ദൈവ ക്ഷ ക്ഷിമ (മ. ൯)

[illegible]

ഷ. വീട്ടിന്റെ — ചൊറ്റിന്റെ — വയറ്റിന്റെ

സ. വീട്ടിൽ, വീട്ടുക — ചൊറ്റിൽ — — വയറ്റിൽ — മറ്റിൽ — ത്രു — ഗൌ | വീട / കത്തു

വിടകം — — — (ക്രിയികൾ) — വയറെത്തു — — മാറ്റുത്തു (മ്രം)

ആറു — അറികര, ആറൊട്ടുസമം — മ. ഭാ. കയറ്റിനാൽ — കയറിന്നു — കൊ. ര — ക്രിമിൽ, ക്രിൽ. ഇങ്ങിനെരണ്ടും നടപ്പു — പിന്നെ — ദിവത്തിന്റെ, തവിദത്തിന്റെ, എന്നും ചൊല്ലും — തിരിൽ — എന്നല്ലാതെ തിറ്റിൽ — ത്രു. മ. എന്നും മൊരിൽ, മൊറിന്നു എന്നും ചൊല്ലിക്കെള്ളു —

൭൫൬. മൂന്നാം — അവകാശമന്തങ്ങൾ (ദൃഗ്ദ്രി) — ഇത് അരയുകാരാന്തത്തെട്ടുമാറുന്നു (ഭേദ്രത്തിന്നു — ക. രാ. മത്തിന്നു — മ. ഭോ. — ഉരത്തിലെ ആമാൽ — ത്രി — ച — നഗരിൽ — വെച — ദ്വശലുകാൻ) — പിന്നെ കല്ലാടകത്തിൽ പൊലെ വുകാരാന്തവും ആകും. (ഭേദരവൊടെ, ആദരവാൽ —

പ്ര. † (സംബൊധന — അന്നമെ) — — ത്രലാം | + മരം
ഹൊഹൃദയ

ഉഭ. മരത്തു, ത്തിൻ, മര — — — — — ത്രലാത്തിൻ, ത്രലാ —

ദ്വി. മരത്തെ, (ത്തിനെ) — — — —

ച. മരത്തിന്നു — — — — — — — ത്രലാത്തിന്നു

പ. മരത്തിൽനിന്നു
മരത്തിങ്കന്നു (ത്രലാകത്തുന്നു — വൈ. ച.

ഷ. മരത്തിന്റെ (— ത്തിന്നുടെ)

സ. മരത്തിൽ, — ത്തിങ്കൽ† — — — ത്രലാത്തിൽ | + നെററി / അത്ര ... (ര. ച.)

തൊട്ടത്തൂടെ, അകത്തൂട്ടു — | കരത്തിടെ മരാമര. / ഏട്ടത്ത

സപലച — മരത്തെത്ത, ത്തിലെ

സാഹിത്യവിദ്യക്കിലിൽ അം തന്നെ സ്ഥിരമാകും. കാണുന്നു — ഉ. ജ്ഞാനമൊടെ, സുഖമൊടെ, നലമൊട്ടു ... കൊണ്ടു. | മ
ഹാസ്യമൊടെ — ഏകപദാംഗമുള്ള അമന്തത്തിൽ മകാരത്തിന്നു ദ്വിത്വം വരും (ദൃഷ്ടം. സ്വം, സ്വമ്മിനെ, സ്വാമ്മൊട്ടു — വമ്മകൾ | ൯
ഇങ്ങിനെ അച്ചെ് വ്യഞ്ജനാന്തം പോലെ —

സംസ്കൃതരൂപാംശം

൭൫൭. സംസ്കൃതനാമങ്ങളെ മലയാളത്തിൽ ചെൎത്തുകൊണ്ടാൽ

പലവാനിലും പ്രഥമമാനാം തൊങ്ങിക്കും- ഇങ്ങിനെഗോധുക് പ്രകാരം ആത്മൻ പ്രകാരം വാക് പ്രകാരം ദ്വിഷൻ- സമ്രാട്- സമ്രാട്ടുകളും, സമ്രാട്ടിൻ, ജകാരം- മരുത് പ്രകാരം ദേവവിത്- ദ്രകാരം സമിത് പ്രകാരം- മഹാൻ, ഭവാൻ, പ്രകാരം വിദ്വാൻ പ്രകാരം- രാജൻ പ്രകാരം- പിതാ, ഗുകാരം- സഖി പ്രകാരം- ക്രിയസഖാവ്, വരസഖമാർ ഒന്നാംഎണ്ണം- ഒ.കാ.രാ- പിന്നെ രെവാഞ്ചാന്ത:- കിർത്രുകും ശ്രീ ഒന്നാമതെ- ഒ.കാ.രാ അന്യൂദിക്കുന്നു ന്നിലും ഭവതി, ഭാഗ്യം- ...

സംബോധനക്ക്- ഒഴിലെശബ്ദം- മാത്രമെ, മന്നിനെരാ ... പാതെ, സഖെ, ദേവിയെ- ഗുരൊ, പിതൊ- സ്വാമിൻ, രാജൻ—

ദ്വിതീയ- ദ്വിതീയ- ഇല്ലം, വേശം, അല്പം, ഇത്യാദികളിൽ അവ്യയമായിട്ടു പ്രവന്തം തൊഴുമന്നൽ- ദ്വി. ശാ- മലർമാതാം- ...—

തൃതീയ- ദിവസേന, ദു:ഖേന, സുഖേന, സാമാന്യേന, ക്രമേണ, ശാസ്ത്രപ്രമാണേന മനസാ വാചാ കർമ്മണാ, മുഖേ- ചക്ഷുഷാ- ശ്രോത്രേണ ... ഭാര്യയാ, ... - ...—

ചതുർത്ഥി- ... ഗന്ധമാല്യോപഹാര- ... കന്ദേ, ഭദ്രേ നമ: (...)

പഞ്ചമി- ക്രമാൽ- കാരണാൽ- ക്രോധാൽ- ബലാൽ- സാക്ഷാൽ- വിചാരാൽ- വിശേഷാൽ- ദൈവവശാൽ- വിധിവശാൽ- ഗുരുമുഖാൽ- ത: (ഭാവിച്ചു) തൊഴുന്നു ... പ- ...—

ഷഷ്ഠി- ... ... രക്ഷിതാം—

സപ്തമി- ... ... ആകാശമാർഗ്ഗേ- ... ... രാത്രൌ, ... സർവ്വത്ര ...—

റവൈശ്യമ്പായനമഃ (ര. ച. നമ്പി). = ആദിത്യൻ
നാസ്സ്വായനമഃ (പ്ര. പ.)

ബെഹ്രവഷനം കൂടെ ജ്ഞാനികളും:
നാനാ ദിക്കുകളിൽ ക്രൊധിച്ചു (ദാ. ൩)

പൊകവടക്കും ഒരിക്ക് (മ. ൫൧.൭)

യാൻ (൧൦.൨൧)

ഉപഭാഷ്യ പ്രത്യയങ്ങളൊടു കൂടെ ഭവിക്കിൽ (൭൦-൭൨) ഏഴു വിഭക്തികളിൽ, പ

ഷിതികളിൽ, തദ്ധിതങ്ങൾ, പ്രത്യയാന്തങ്ങൾ, ധാതുക്കളുടെ ക്രമം-(൭൭) ഇ

ത്യാദികളെ കാണ്മാനുണ്ടു—

പ്രതിസംജ്ഞകൾ

§ ൧൪൧. നാമങ്ങൾക്കു പ്രതിയായി ചൊല്ലപ്പെടുന്ന പ്രതിസംജ്ഞകൾ ആവ

ന—ദേശകാലങ്ങളിൽ ഭേദിക്കാത്ത ഞാൻ-നീ-താൻ-എന്നിവ മൂന്നും·

ഉത്തമ പ്രതിസംജ്ഞ എന്തിന്നു എന്നാൽ—

§ ൧൪൨. ഉത്തമ പുരുഷൻ ഞാൻ എന്നതിന്നു മുമ്പെ രൂപം പ്രസ്താവ

ത്തിൽ യാൻ, എൻ—ബഹുവചനം നിങ്ങളുടെ ഞങ്ങൾ

[illegible]

[illegible]

പ്ര. ഞാൻ-(യാൻ) ഞങ്ങൾ, എങ്ങൾ നാം (നാമ്)

പ്ര. എൻ-(എന്നെക്കൊണ്ടു) ഞങ്ങൾ, എങ്ങൾ നമ്മ

ദ്വി. എന്നെ ഞങ്ങളെ, എങ്ങളെ നമ്മെ

ച. എനിക്കു ഞങ്ങൾക്കു നമുക്കു (നമ്മക്കു) ഉരുളിക്കു, എനക്കു

പ. എന്നിൽ നിന്നു ഞങ്ങളിൽ നിന്നു നമ്മിൽ നിന്നു എങ്കന്നു

ഷ. എന്റെ (എന്നുടെ) ഞങ്ങളുടെ, എങ്ങളുടെ നമ്മുടെ (നമ്മുടെ)

സ. എന്നിൽ, എങ്കൽ ഞങ്ങളിൽ, നമ്മിൽ നമ്മിൽ എന്മേൽ

[illegible]

[illegible]

§ ൧൪൩. മദ്ധ്യമപുരുഷന്റെ പ്രതിസംജ്ഞ—

പ്ര. നീ, നിങ്ങൾ—— നിങ്ങൾ, നിങ്ങൾ

പ്ര. നിൻ, നിന്നാൽ— നിങ്ങൾ

ദ്വി. നിന്നെ—— നിങ്ങളെ

ച. നിനക്കു, നിണക്കു— നിങ്ങൾക്കു

ഷ. നിന്റെ, നിന്നുടെ— നിങ്ങളുടെ— നിങ്ങടെ

സ. നിന്നിൽ, നിങ്കൽ— നിങ്ങളിൽ

[illegible]

ഏകാരിച്ചു — എട്ടാ — എന്നും ചൊല്ലുന്നു —

൧൭൩. താൻ — — — താങ്ങൾ, താങ്ങൾ — — (താം)

ദ്വി. തന്നെ (താന്നിനെ) — — — താങ്ങളെ — — — — — — (താമ്മെ)

ച. തനിക്കു (താനാക്കു) — — — താങ്ങൾക്കു — — — — — (താമ്മക്കു)

ഷ. തന്റെ, തന്നുടെ (താന — താങ്ങളുടെ (താങ്ങളുടെ) — — (താമ്മുടെ)
(തനുക്കു)
(താന്റെതെങ്ങൽ)

സ. തന്നിൽ, താങ്കൽ — — — താങ്ങളിൽ — — — — — — താമ്മിൽ —

൧൭൪. സംസ്കൃതത്തിൽ അഹം — ത്വം — എന്നിതിന്റെ ഷഷ്ഠിയുടെ സ്ഥാനത്തു മമ — മെ — മൽ — തവ — തെ — ത്വൽ — ഇതിനെ പ്രയോഗം സ്ഥലത്തിൽ (അസ്മദാദി — അസ്മാദി) — യുഷ്മൽ — തന്റെ എന്നതാ സ്വ — സ്വകീയ — മുതലായവ തന്നെ —

൧൭൫. ഇതിഷ്ടങ്ങളിൽ കാട്ടുന്ന ചുട്ടെഴുത്തുകളും ചോദ്യപ്രതിസംജ്ഞകളും ചൊല്ലുന്നതു — അ — ഇ — എ — ഈ മൂന്നും ചുട്ടെഴുത്തുകളാകുന്നു — ഇതിൽ മുമ്പിലത്തെ പ്രസിദ്ധം — ചോദ്യകാരം ആകുന്നതു — എന്നതു ഇവ ഒറ്റയായും മറ്റു ശബ്ദങ്ങളോടു ചേർന്നും വരുന്നുവെന്നുള്ള ഇവ ഒന്നുചേർത്തു പ്രയോഗിക്കുന്നു — ഇത്തൊരു ഒറ്റപ്രയോഗം — എന്നുള്ള പ്രകാരം തന്നെ (ദ്വന്ദ്വം) ഒരിക്കൽ മാത്രമായിട്ടുള്ളതിൽ — ഈ സ്ത്രീ — ഒരാൾ — എസമയത്തിലും (ചോ) — ത്തിലെപ്പോൾ അധികം ഇഷ്ടം —

൧൭൬. പുരാണങ്ങളിലും മറ്റും — അപ്പോലെ വരുമായ — അച്ചുലങ്ങൾ (ക്രി. വി) ഇച്ചുലാറ്റു (ഇച്ചു) എക്കാലങ്ങൾ, ഇപ്രകാരം — ഇത്തരം, ഇത്ത
രം തെല്ലാൾ — ഇപ്പോൾ, ഇപ്പോഴും — പിന്നെ അപ്രകാരം — ഇത്തരത്ത —
എപ്പൊഴ് (ര. ചു)
ന സ്ഥലത്തു, ഇച്ചുലം (ക്രി. വി.) വിശേഷാൽ —

അപ്പോൾ — — — — ഇപ്പോൾ — — — — — — എപ്പോൾ

അത്ര (അന്ത്ര) — — — ഇത്ര — — — — — — — — — എത്ര —

സ്ഥലത്തിങ്കൽ — — — (ആ) ഇത്യാദി (ചു) എത്രയെന്നാലും

അവിടെ — — — — — — — ഇവിടെ — — — — — — — എവിടെ

അവിടം — — — — — — — ഇവിടം — — — — — — — — എവിടം

അന്നു (അന്റു) — — — ഇന്നു — — — — — — — — — — എന്നു (എന്നെക്കു)

[illegible] — കെട്ടുകോപ്പു ദോഷാലക്ഷാരെ (പ. [illegible]

[illegible] (ര. പ. നം. 6)

താളിട്ടുടെ (മാനുവാദി)

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

സ്ഥി —

അങ്ങു ———— ഇങ്ങു ———— എങ്ങു

ഇവറ്റൊടു ———— നിന്നു ———— നൊമ്പി-ചൊ-ട്ടു-ഷ

ന, അതെ, ഇതിനൊടു ചൊല്ലുന്നതു ചൊദ്യത്താൽ)

അങ്ങൊട്ടു ———— ഇങ്ങൊട്ടു ———— എങ്ങൊട്ടു

അങ്ങനെ ———— ഇങ്ങനെ ———— എങ്ങനെ
എങ്ങനെ (ര. ൪)

മുതലായവ ഉണ്ടാകും —

൭൨൫. അന്ന് അതു — അവർ — ത്ര — അ — ഇ എന്നു ചുട്ടുന്ന ചൊല്ലുകളുടെ ഒരൊരൊ രൂപങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രകാരം —

അവൻ (അവന്തു) ഇവൻ ———— എവൻ (യാവൻ)

അവൾ (അവൾ) — ഇവൾ ———— എവൾ (യാവൾ)

അവർ (അവർകൾ) ഇവർ ———— എവർ (യാവർ) യാർ

അതു ———— ഇതു ———— എതു (യാതു)

അവ (അവകൾ) — ഇവ ———— എവ (യാവ)

ചിലപ്പൊൾ ഇത്തരം എന്നത്രെ സമാസങ്ങളിൽ ചെർത്തിട്ടുള്ളതൊന്നു

ഇത്തരം — വന്നപ്പൊൾ — പാതയെ — മന്ദിരം ചാരത്തൊട്ടുള്ള

കാ - ത്രി - ഹാ -) -

൭൨൬. അവനിൽനിന്നു വിഭക്തികൾ മിക്കതും കാണിച്ച പ്രകാരം

അത്രെ — ചില വിശെഷങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു — അതിന്നു — അതി

ന്റെ — എന്നല്ലാതെ അതിന്റെ അതിന്നടെ എന്നതും ഉണ്ടു — പിന്നെ

അതിൽ എന്ന പൊലെ അതിറ്റെ എന്നതുമൊക്കെ ദെശത്തൊട്ടും ഉൾ

ക്കിക്കുന്നു — (ഇതിനാൽ അല്ലും പൊരും — അതിനാൽ — എത്ര —

ഒ — ഷ —) പിന്നെ നപുംസകത്തിന്റെ ബഹുവചനം ഒന്നുവിധം

ഒന്നു — വ — മറെറതുകളുടെ അതിൽ പൊലെ വ്യഞ്ജനാന്തം —

ചില

അവ (അവകൾ) ——— പലവു ——— (എല്ലാവും) എല്ലാം

പ്ര. അവററു ——— പലവറ്റു ——— എല്ലാവറ്റും എല്ലാ

ദ്വി. അവററെ ——— പലവറെറ ——— എല്ലാററെയും —

അവററിനെ (ഒക്കെ) ——— എല്ലാററിനെയും —

തൃ. അവററിനാൽ ——— പലവററാൽ ——— എല്ലാററിനാലും —
* പലവാൽ (ര. ച. ൧൨, ൪)

അവരോടു — — — പലവരോടു — എല്ലാവരോടും —
ഉ. അവറ്റിന്നു — — — പലവറ്റിന്നു — എല്ലാറ്റിന്നും
ഷ. അവറ്റിന്റെ — — പലവറ്റിന്റെ — എല്ലാറ്റിന്റെയും
സ. അവറ്റിൽ — — — പലവറ്റിൽ — എല്ലാറ്റിലും —
അവറ്റിങ്കൽ — — — പലറ്റിലും (ഭാഗ്യ) എല്ലാറ്റിലും —
(അവകളിൽ. കെ. രാ.)
മറെറവറ്റിൽ - വാസിൽ -
വൈ. ശ.

പിന്നെ ഇതുകൾ — അവകൾ, ആവകൾ — എന്ന ചില പുതിയ നട
പ്പുകൾ ഉണ്ടു — തമിഴ് എന്നതിന്നു ഗ്രന്ഥം എന്നും പോലെ —
§ ൧൨൭. എവൻ എന്ന ചോദ്യാക്ഷരം നടപ്പില്ലായ്കയാൽ ഏതു എ
ന്ന നാമവിശേഷണം ചേർക്കുന്നു — (ഉ-ം- ഏതു ദേവൻ, ഏതു
സ്ത്രീ, ഏതു വസ്തു) — ചോദ്യനാമം ആകുന്നതാകുന്നു — എന്നതു
(ഉ-ം- ആരെന്നു — എന്തെന്നു —) എന്തിന്നു എന്നും എന്നതിന്നു
പകരം എന്തു (എൻ) എന്നതിൽ നിന്നു) — ആർ — ഏതു — എന്ന
ചോദ്യനാമവിശേഷണങ്ങൾ ആക്കി നടക്കുന്നു (അതു ഗ്രന്ഥ പ്രയോഗം) - ഉ - തം -
അതെന്ന പ്രകാരം അതു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, അതു തമിഴ് —
§ ൧൨൮. ഇന്ന — എന്ന ഒരു നാമവിശേഷണം ഉണ്ടു — (ഈ ഇന്ന പ്രകാ
രം — ഇന്ന വസ്തുകൾ — ഇന്നവൻ — ഇന്നവൾ — ഇന്നതു) —
§ ൧൨൯. സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നു എടുത്ത അവ്യയവിത്ര - താൻ — ഇദം -
എതൽ - കിം - എന്നിവയും സമാസങ്ങൾക്കു പിന്നെ തൽപുരുഷൻ - ത
ത്സമവും ഇത്യാദി സമാസങ്ങൾ - എതൽ എതോൻ - ഏതൊന്നു -
തത്ര — അത്ര — കുത്ര — (അവിട്ടെ മുതലായതു) — തതഃ - അതഃ -
കുതഃ - (അവിടുന്നു - മുതലായതു) — പിന്നെ യാവൽ താവൽ ആദികൾ
(ഉ-ം- യാതൊന്നിൽ നിന്നു) — യദാ, തദാ — യഥാ, തഥാ —
യാവൽ, താവൽ — തുടങ്ങിയുള്ളവ —

പ്രതിസംഖ്യകൾ

§ ൧൩൦. പ്രതിസംജ്ഞകളോടു നന്നായി ചേർന്നു - സർവ്വനാമങ്ങ
ളാകുന്ന പ്രതിസംഖ്യകൾ ആകുന്നു - അവ പലതുമായി ചൊല്ലുന്നു —
§ ൧൩൧. ഉം. പ്രത്യയങ്ങളോടു കൂടിയ ചോദ്യ പ്രതിസം. ഉം- അവ

ഉവരെറെക്കു (൩൭-൫)

ജൊൻഫ്രിയെൻ ഷെല്ലിൻ ര. പ. ൨൦൪, ൫

ചെവക്കുവാൻ
നീക്കുമൊവാൻ ഉരുക്കുവാൻ ദൈവകല്പിത
എന്നവാൻ സംഗതിക്കുന്ന (പ.ാ

വിനൊദ്ദ്ഗമായി കൂടൽ എന്നേതും കിംപ്രകാരം ദൃഷ്ടാ.
എങ്ങനെ വരുന്നാൽ എന്തും കാണാം (സന്ധ്യ. ബോ.)
= എങ്ങനെ വരുന്നതൊ etc

മവാചി - (ഉ-ം. ഏവനും, ഏതും, എന്തും, ഏതനും, എപ്പൊഴും, എ
ന്നെരവും, ആരും, എത്രയും) -
§ ൧൬൪. ഉം എന്നതല്ലാതെ - ആകിലും, എങ്കിലും, ആയതും, ഏ
തും (ട്രചന്തു) എന്ന വചെക്കാം (ഉ-ം ആരാകിലും, ഏവനായാ
ലും, എന്തെങ്കിലും, എങ്ങാനും ഇന്നവനു - മ. ഭാ. എന്നെങ്ങനെ) -
§ ൧൬൫. ആതാനം - ഏതാനും - എന്ന വാക്കിന്ന് ഒട്ടു എന്ന അർത്ഥം
ഉണ്ടു - (ഗുമിത്രനാരാൻ. കെ. രാ - ആരാനെ - ആരാനൊട്ടു - ആരാ
ൻ - (പ്ര. മ. ആരാന്റെ കുട്ടി - പ. ചൊ. - ഏതാൻചിലവം - കേരാ) -
ചിലതെങ്കിലും ആരാന്ത്രു എന്നുംപോട്ട വാങ്ങി ചൊല്ലുന്നു - വാൻ
എന്നും - ആർത്തിയിൽ കൂടുന്ന ആരുവാൻ. പ. ത. എങ്ങനെവാൻ -
ഒക്കാ - ന.) —
§ ൧൬൬. ഓരോ - എന്നത സംഖ്യാകും പ്രതിസംഖ്യകൾക്കും നടക്കുന്നു
തിൽ സാരം പരമാർത്ഥമെന്നും ഓർ എന്നു ദീർഘിച്ചുവരും (ഒരൊ) -
ലിംഗപ്രത്യയങ്ങളോടു കൂടുമാൻ (ഓരുത്തൻ) - ഒരുത്തിയുടെ വാക്ക് -
മ. ഭാ. - ഓരുവി - കെ. രാ - ഓന്ന (ഒൻപതെന്നവാക്കുകളോടും - സന്ധിയിൽ സ |)
ംഖ്യ - ഒന്നിൽ - ഒന്നിൽ കൽ എന്ന മട്ടല്ല - ഒരുക്കാൽ - ഒരിക്കൽ എ
ന്ന സമയവാചിക്കും - ഒന്നിൽ - എന്ന സംഭാവനാവാചിക്കും ഉണ്ടു -
§ ൧൬൭. ഒരു എന്ന ചൊദ്യപ്രതിസംജ്ഞകൊട്ടു ചേർന്നിട്ടു - ഏതൊ |തെ
ന്നു - ഏതൊരാൾ - ഏതൊരുത്തൻ - ഏവനൊരുത്തൻ - ആരൊക്കെ |ത്തി
ളുവചൊല്ലുന്നു —
§ ൧൬൮. ആവർത്തിച്ചു ചൊല്ലുകയാൽ ഉണ്ടാകുന്നത് - ഓരോരോ - ഓ
രൊ - ഓരോർ - ഇവ ഓരോ ഓരോ കഴിഞ്ഞിട്ടു കൊണ്ടു വെ - ശ - /ച്ചെ
ഓരൊരുത്തൻ - ഓരൊരുത്തർ, ഓരൊന്നു (ഓരൊരൊന്നു - കെ. രാ -
മുപ്പതിക്കൽ ഒന്നൊന്നെ - ക. ഗാ) - ചിന്നൊപ്പട്ടെട്ടത്തിൽ നിന്നുള്ള -
ഷത്രയും - അത്രയും (ട്ര-ചന്തു) -
§ ൧൬൯. സർവ്വനാമങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധമുള്ളത് - എല്ലാം - (എല്ലാവ
രെല്ലില്ലാത്തത്) - എല്ലാവനും - എല്ലാവരും - (എല്ലാരും - വൈ. ച)
എന്ന വാസബുദ്ധികൾ പാദ്യവും - നപുംസകത്തിന്റെ വിഭക്തികൾ

മുതൽ (§൧൬൯) കാണ്ക — അതിന്റെ സകർമ്മികളെല്ലാററിലും എ
ന്നുവരികെകളെല്ലാററിലും ഭാഗം — എല്ലാടവും — കെ. രി എല്ലാവിടവും എ
ല്ലാടത്തും, എല്ലാടം. കെ. രി എന്നവയും ഉള്ളവന്ന — പണ്ടെ എല്ലാരെല്ലാ
ഴും. ത്ര. സി എന്നതുമത്രെ എല്ലാ എല്ലാഴും എന്നാകി —

§൧൭൦. പിന്നെ — ഒക്ക — ഉക — എന്നവ — ഉം — എ — എന്ന അവ്യയങ്ങളൊ
ടും വളരെ നടപ്പുള്ളതാകും, ഒക്കവെ — മുഴുവൻ — മുററും മുററട്ടും —
മുഴുപ്പും എന്നാകി — തൊഴുകും — എന്നവയും സർവ്വവും സർവ്വത്രം. രി.
സകലം — കേവലം — വിശ്വം — ഇത്യാദി സംസ്കൃത പദങ്ങളും ഉണ്ട —

§൧൭൧. ഏക ദേശത്തെ കുറിക്കുന്ന മിക്ക ധാതുവിന്റെ പെ
രച്ചം തന്നെ — മിക്ക, മിക്കവൻ, മിക്കതും, മിക്കവാറും (ഉദ്രു) —

§൧൭൨. ആധിക്യത്തെ കുറിക്കുന്ന — ഏറ — പെരു — പെരിക — തൊമ
ഞാറിനെക്കൊണ്ടുള്ളതും — ഏററം പ്രഏററവും പാരം ഭാരം ത്രലാം
മുതലായ പെരുക്കങ്ങളും തന്നെ —

§൧൭൩. അല്പത്തെ ചൊല്ലുവാൻ — കുറയ — കുറെച്ച — കുറെച്ചൊട്ടു —
ഒട്ടൊട്ടു — ഞങ്ങിനെ — ശേഷിത്ത — തെല്ലു, ചൊറ്റുഞ്ഞസാരം എന്നവ
ഉണ്ട —

§൧൭൪. അന്യത്തെക്കുറെച്ചു പ്രധാനം — ഒന്ന മറ്റതെന്നുള്ളതു മറ്റു
കരണത്തിന്റെ — അതുശെഷത്തെ അതിനോടു ചെരുന്ന — ഉദ്ദെശരൂ
പം ആയ മറ്റു പ്രഥമയായിട്ടും നടക്കുന്ന ഉല്പത്തി ചെയ്തിയെ
മററുവെണ്ടും. തു. ഗ്രാ — മററുള്ള മററൊററ. കെ. രി മറെറയവൻ —
മററവർ — മററത — മറെറവ — മറെറതിന്നു — പ്യ — മാ മറെറാരു
ത്താൻ (അന്യ) ഒരുത്തന്റെ —

§൧൭൫. രണ്ടാമത്ത് ഇതരത്വം കുറിക്കുന്നത് — വെറു — അവ്യയമാ
കിതുവെറെ — പിന്നെ നാമവിശെഷണം വെറിട്ടു — വെറെയുള്ളവ —
ആവർത്തിച്ചിട്ടു വെവ്വെറെ എന്നും തന്നെ —

§൧൭൬. അസീമത്തെ കാട്ടുമെരുന്ന പെരെച്ചങ്ങൾ വല്ല പ്രവല്ലപ്ര
കാരവും, വല്ലപ്പൊഴും — വല്ലവൻ — വർ — തും — വഴുവൻ — വഴുത്തും —
വാഴുവന്തു കണ്ടവർ — കണ്ടതു — ഒരന്നിവ —

§ ൧൪൮. നാനാത്വത്തിന്ന പല - പ്രലവഴി = നാനാവിധം - പല വിടത്തും, പലെടത്തും, പലർ, പലതു, പലവും ൧൪൯ൽ കണ്ടതല്ലാ - അതിന്ന താഴെ ഉള്ളതു ചില, ചിലെടത്തും, ചിലർ, ചിലതു ചിലവും എന്നതു തന്നെ —

സംഖ്യകൾ

§ ൧൪൯. മലയാളസംഖ്യാനാമങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നു —

൧. ഒന്ന - - - - - - - - -	൩൦.. (മു)മ്മുപ്പത	
൨. (ഇ)രണ്ട	൪൦. നാല്പത	
൩. മൂന്ന	൫൦. അമ്പത	(അമ്പത)
൪. നാല	൬൦. അറുപത	നാഴ
൫. അഞ്ചു	൭൦. എഴുപത	
൬. ആറ	൮൦. എണ്പത (എമ്പത)	
൭. ഏഴ	൯൦. തൊണ്ണൂറ	[illegible]
൮. എട്ട	൧൦൦. നൂറ .	[illegible]
൯. ഒമ്പത	(൧൦൧) നൂറ്റൊന്ന - ഒരു നൂറ്റൊരുപതു കന്യകമാർ (ഭാഗ.)	
൧൦. പത്ത	൧൧൦. നൂറ്റിപ്പത്ത	
൧൧. പതിനൊന്ന	(൧൨൦) - നൂറ്റിരുപത / നൂറ്റിരുപത്ത	[illegible]
൧൨. പന്തിരണ്ട	൨൦൦. ഇരുനൂറ	[illegible]
൧൩. പതിമൂന്ന	(൨൦൧). ഇരുനൂറ്റൊന്ന - ഇരുനൂറ്റൊ	[illegible]
൧൩. പതിമ്മൂന്ന -	ഇരുനൂറ്റൊന്ന് - (ഭ. ൭)	[illegible]
൧൪. പതിനാലു (പതിനാങ്ക്)	൩൦൦. മുന്നൂറ -	
൧൫. പതിനഞ്ചു	൪൦൦. നാനൂറ -	
൧൬. പതിനാറ	൫൦൦. അഞ്ഞൂറ	
൧൭. പതിനേഴ	൬൦൦. അറുനൂറ (അറുന്നൂറും. ന്തു)	
൧൮. പതിനെട്ട -	൭൦൦. എഴുനൂറ	
൧൯. പത്തൊമ്പത -	൮൦൦. എണ്ണൂറ	
൨൦. ഇരുപത (ഇരിപ്പത്)	൯൦൦. തൊള്ളായിരം.	
൨൧. ഇരിയത്തൊന്ന -	൧൦൦൦ (ന്നൂ)റ്റയിരം.	
	ഒമ്പതിനായിരം (ഭാഗ	

൧൦൦൦൦ · പതിനായിരം - - - - - - ൧൦൦൦൦൦ · നൂറായിരം -
(പത്താമിരം) (...) ലക്ഷം -
(ഒരുപതാമിരം) കോടി
൧൧൦൦൦ പതിനൊരായിരം (ഉ.ര) പതിനൊന്നുകോടി
൭൦൦൦· [illegible] നായിരം. നായർ (കേ.വ)
|൬൨൮ എണ്ണായിരം കോടി (റ.പ.) ൬൦൦൦൦· അറുപതിനായിരം മുപ്പത്തുകോടി
(അറുപതാമിരം) ആയിരംകോടി
പത്തുലക്ഷംകോടി (കേ.ബ)

§ ൧൫൯. ഇവറ്റിന്റെ ധാതുക്കൾ

൧.) ഒർ (ഉദ്ഗമ്യം) - ഒ. ഒരു - ഒരാൾ - ഒരായിരം - പതിനൊന്ന്, പതി നൊന്നും - ഇരുവർ - ൨.) മുൻ - മൂ - മൂക്കാതം, മൂത്തെട്ട്, പതിമൂവായിരം - മൂവർ - ൪.) നാൽ (നാന്മുഖൻ, നാലാൻ, നാല്പതി നാലാൻ) - ൫.) ഐ, ഐം (ഐങ്കോടി - അഞ്ചൊഴി - ഐയായിരം, മുന്നൂറ്റിഅമ്പതു. കെ. രാ. ഐയായിരം - ഐവർ, മുപ്പതൈവർ - ൬.) അറു (അറുമുഖൻ, അറുവർ, ദിവിഷ്ഠിയ; ആറിനെ)
|ണ്ടി ൭.) ഏഴു (ഏഴുവർ - ൮.) എൺ, (എണ്ണിശ, എണ്ണായിരം, എണ്ണ രണ്ടായിരത്തെണ്ണൂറ്) - ൯.) തൊണ്ണൂറ് കം, തൊമ്പത്ത്, (നൂ - നൂറ - നൂറു-) ഇങ്ങിനെ മുൻചൊന്നതുമുള്ള തൊൾത്തന്നെ ധാതുവാകുന്നു -
൧൦.) പക്ഷപങ്ക്തിയുടെ തത്ഭവം പ്രതിസന്ധനൻ = ദശമുഖ ൻ, കെ. രാ. പതിനെട്ടു - പതിറ്റു, പന്തിരു, പതിൻ, പത്തു - ഇവറ്റെ ദശത്തിന്റെ രൂപങ്ങൾ (അഷ്ടദിക്കു. കെ. രാ) - ൧൦൦· നൂറു (നൂറ്റു പൊടി) തന്നെ - നൂറ്റുവർ - നൂറ്റവർ ൧൦൦൦. ആയിരം - കൽണ്ണാടകം സായിരം - സംസ്കൃതം - സഹസ്രം - (ആയിരത്താണ്ടു) ലക്ഷം കോടി എന്നിവ സംസ്കൃതങ്ങൾ -

§ ൧൬൦. ഈ സംഖ്യകൾ സമാസിക്കുന്നതിന്റെ കൊണ്ടുള്ള രൂപ
|എണ്ണം ശബ്ദങ്ങളാൽ - അന്യോന്യം ചേരുന്നു - (ഉ. ൦ - പതിനൊന്നു - പതിനുള്ളതെന്നു - നൂറിലുള്ളതെന്നു - ആയിരത്തെഴുനൂറ്റിമൂന്നു തൊ ണ്ണൂറ്റൊന്നു)*

* ആയിരത്തൊന്നല്ലോ എന്നു ആയിരത്തൊന്നു നായർ. കെ. ഉ. എന്നും കേൾക്കുന്നു -

അനേകനൂറായിരത്തോടു ര.ച. ൧൬,൨
പലപതിനായിരങ്ങളും മിത്രനായകർകെഴുതുാർ (൧൮ ൨൦)

ആറുപത്താറായിരക്കോടി അസുരകൾ (കേ.൨)

നൂറുവർ (മ.൫)

[illegible]

([illegible])

ഇടിപ്രമാണമായാരായിരത്തറുനൂറ്റെൺപത്

§ ൧൯൧. ഏകാൻസംഖ്യകളെ ഒക്കെ സ്ഥിനെനിമിത്തം ഉദാഹരണ
ങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നു — മുന്നൂറിരികെൽ മുമ്പത്തൊമ്പതു ലക്ഷം സഹസ്ര
ത്തിൽ പുറം അറുനൂറ്റൊമ്പതു (ക. ൩) നാലായിരത്തിൽ പുറം തൊ
ള്ളായിരം — എണ്ണായിരത്തിൽ പരം തൊള്ളായിരത്തെണ്പത്തൊ
ന്നു ... മ. ഭാ. പതിനായിരത്തറുനൂറിനെത്തരും അറുപത്
നാലു (൧൦ ...) ലക്ഷത്തിൽ പരം നൂറിരുപതു (൧൦൦൧൨) ...
... കോടി (ക. ൩) ഒരു പത്തുകോടി മേൽ ... എത്ര
നൂ ലക്ഷം ഒയാലുന്നഭാഗ. ന (൧൦൦൦൦൦) ... കോടി സഹസ്രത്തി
ൽ എഴുന്നൂറു നാലു ലക്ഷത്തറുപതിനായിരം (൧൦൦൦൪൬൦൦൦൦) —
പതിനൊരായിരത്തെണ്ണൂറു കോടിക്കതിവൻ (ക. ൩) നാലുകോടി
യിൽ പുറം ... = ൪൧൦൨൪൨ ...

§ ൧൯൦. ഏറ — പുറം — പരം — മുതലായവ ഒക്കെ ... പോലെ
... വാക്കും ... കരയ്ക്കും ... = ...
... പത്തിരുപതി. അ. സ.

§ ൧൯൨. ഭിന്നങ്ങൾ ഏകാരത്താലെ എഴുതുവാനുള്ള — ...
ൽ — ഒരുവെമ്മക്കാണ്ട് ... — എഴരത്തു ... ഭിന്നങ്ങൾ ...
മിന്നൊമ്പതിൽ ... പാദാംശം ... പാദാംശം എന്നിങ്ങനെ —

§ ൧൯൩. ഭിന്നങ്ങൾ — പാതി (അരക്കൽ) — അര — അരയും (൧. ൨) — കാൽ
പാദാംശം — മാത്രം. അം (൧. ൪) — മുക്കാൽ ॥ (൩) — അരക്കാൽ വീശ
അഷ്ടമാംശം, ... ഒന്നു വീശം മാകാണി (...) അരവീശം (...) മാ (...) —
അരമ (...) — ഇരുമാ (...) നാലുമാ (...) കാണി (...) അരക്കാ
ണി (...) മുന്തിരി (...) ഇമി (...) ... പിനൊ ഷോഡ
ശം — ഷോഡശാംശം (...)

§ ൧൯൪. ഭിന്നങ്ങളിൻ്റെ ... കൂടെ അനേ
... — (...) — ... ഇതിന്റെ
... — ... കൂടെ
... — ... ആകിൽ ... —

രണ്ടു (ന്റു) കൂട്ടിമൊ നാഴികയിൽ ഇറങ്ങികപത്തു (സ്ഥം) = മുത്തരംശങ്ങൾ
പത്തു) ത. സ. — ഒട്ടുക്കാം കാമിന്നു നാലൊന്നാവതെന്നും (കി. രാ. — വൈ
വശ — വ്യ — മാഷാഷ്ടാംശത്തിന്നു എറൊന്നെന്നും ചൊല്ലുന്നു (ത.
സ.) രാശ്യഷ്ടമാംശം എന്നാൽ രാശിയിൽ എട്ടാന്നു — ഇങ്ങ
നെ വൃത്താന്തത്തിൽ നൂറൊന്നിൽ രണ്ടു ഭാഗം എന്നും മറ്റും ചൊല്ലു
ന്നു (ത. സ.) —

§ ൧൩൮. പൂരണസംഖ്യകളെ ചൊല്ലിട്ട് — ഒരൊന്നു — ഇരരണ്ടു — മൂ
മ്മൂന്നു — നന്നാലു — അയ്യഞ്ചു — പത്തുപത്തു — പപ്പത്തിൽ — ഇത്യാദി — അ
ല്ലാക്കിൽ വിതം എന്നതു ചേർത്താം — ഇരുപത്തുവിതം പണം — ഇരുപതി
തു പണം എന്നിങ്ങിനെ കൊരണ്ടിനെലും പതിന്നൊന്നിതുമല്ലം ഉ
ണ്ടു. മ. മ. — ഇവ ഒത്തു കഴഞ്ചിത്ര കൊണ്ടു. മ. മ.) — അതുപോലെ കണ്ടു
എന്നും. (പ്ര യോഗിപ്പു) (ഇവ കഴഞ്ചിനെ കണ്ടു കൂട്ടുക. വൈ. ശ.)
പിന്നെ കൊണ്ടു എന്നതു (ഗ്രന്ഥ) ഒത്തു കൊണ്ടു സഹിക്ക. വൈ. ശ.)
— ഒട്ടുകം ഇഷ്ടം എന്ന ഒരു പ്രത്യയം നടപ്പാകുന്നു — (നൂറിഷ്ടനെല്ലു —
പതിഷ്ടനാഴിയരി — ഇടങ്ങഴിഷ്ട — മൂഴക്കിഷ്ട — അസാരിഷ്ടം എ
ന്നു തുടങ്ങിയുള്ളവ) — ഉ. — എത്രകണ്ടെന്നു നെത്രിഷ്ടവരി — ത. സ. — ഇവ
ഒരൊന്നു ഇഴക്കിഷ്ട കൊള്ളു — വൈ. ശ.)

§ ൧൩൯. ഗുണനസംഖ്യകളെ ചൊല്ലിതു — ഒരൊരു = ഒരുമൂവെഴു
ഒന്നൊരുമിച്ചലാകവ — ഇറരു പ്രത്യയവും നടക്കുന്നു — (ഉ. ഒരിക്കൽ — പതിറു
രണ്ടു — ഒ. പതിനെട്ടി — മുപ്പതിററാണ്ടു — പിന്നെ പത്തിൽ വെ
ട്ടിയ പത്തു — ഒരം (മ. ഭാ) ഒരു ആയിരം കാലികൾ വെണം മുമ്പട
ങ്ങയിൽ അഞ്ചാവും കാലാളും അഞ്ചു മടങ്ങു (മ. ഭാ.) പതിമടങ്ങ
ഷ്ടു — നാമുടങ്ങു (ന. സ.) ഒരു ത്രാവൃത്തി — പത്താവൃത്തി (ത. സ.) മൂന്നു
റുവട്ടം (ര. കാ. രാ.)

§ ൧൪൦. പിന്നെത്തിയാ വിശേഷണങ്ങൾ ഒരിക്കൽ, ഒരു പ്രാ
വശ്യം — പത്തുരണ്ടൊരു വട്ടം — മൂവെഴുവട്ടം — ഇരുപത്തൊരു തട.
(മ. ഭാ.) — രണ്ടു മൂന്നുടെ (മ. ഭാ.) ആറുരണ്ടേട്ടം ഒന്നും പൊ = ഒരു
ന്നു ഒരെട്ടുരു — ഒരുമാത്രയാം വണ്ണം പത്തുരു (വൈ. ച.)

ആയിരം വട്ടം ഉദ്ദൎഗം പോകിലെ (പ്രജ. ൧)

ലൊകൈകനാഥം (ഭാഗ. ൬)

ഞശലച്ചിതൊട്ടുമതും ശത്രം.(൫.൫)

§൧൬൩. പൂരണനാമങ്ങൾ എന്നുള്ള സ്ഥാനസംഖ്യകൾ ഉണ്ടാകും-
ന്നും എന്ന പേരെച്ചത്തിൽ ചേർക്കയാൽ ഉണ്ടാകുന്നു. പ്രത്യേകം അ-
ന-ന-സ- ആറാമത്- ഒന്നാമത്തേതു- മൂന്നാം- ഒന്നിരണ്ടു- അതി
നൊട്ടു കൂട്ടം പ്രത്യയങ്ങളുള്ളവ. ഒന്നാമൻ- രണ്ടാമൻ- മൂന്നാ
മൻ, മൂന്നാമൻ, നാലാമൻ- അഞ്ചാമൻ- പത്താമൻ- അതിൽ
ഇരട്ടിപ്പുള്ളതാകിലും ഒടുക്കം- അവൻ- അവൾ എന്നതിനെക്കുറിച്ചു
മൂന്നാമതിൽ, ആറാമവൾ ഇത്യാദി- നപുംസകം സമാസവും /വ
ഒന്നാമത- ഒന്നാമത്തവൻ §൧൬൩- നപുംസകം
സംഖ്യാവിശേഷണമായും ഉണ്ടു-

§൧൬൪. സംസ്കൃതസംഖ്യകളിൽനിന്ന്-

ഏകം — — — — — — — പ്രഥമം (സ്ത്രീ. പ്രഥമ)
ദ്വി — — — — — — — — ദ്വിതീയം.
ത്രി — — — — — — — — തൃതീയം.
ചതുർ — — — — — — ചതുർത്ഥം (സ്ത്രീ. ർത്ഥി)
പഞ്ചം — — — — — — പഞ്ചമം.
ഷഷ് — — — — — — — ഷഷ്ഠം.
സപ്തം — — — — — — സപ്തമം.
അഷ്ടം — — — — — — അഷ്ടമം.
നവം — — — — — — — നവമം.
ദശം — — — — — — ദശമം.

ഏകാദശ — ദ്വാദശ — ത്രയോദശൻ- ത്ര. ഗ്ര- ത്രയോദശ- ചതുർദ്ദശ-
പഞ്ചദശ — ഏകോനവിംശ — വിംശതി — ചതുസ്ത്രിംശൽ — ശതം- ശത
തമം — സഹസ്രം — അയുതം — ശതസഹസ്രം (ലക്ഷം) നിയുതം-
പ്രയുതം — കോടി —

§൧൬൫. പിന്നെ ഇരട്ടിപ്പുകൾ = അർബ്ബുദം — ൧൦൦൦ അർബ്ബു /ര
ദം = അബ്ജം — ൧൦൦൦ അബ്ജം = ഖർവ്വം. ഇവ്വണ്ണം സ്ഥാനം
വിട്ടു- നിഖർവ്വം — പത്മം — മഹാപത്മം — ശംഖം — ജലധി (സമുദ്രം)-
അന്ത്യം — മദ്ധ്യം — പരാർദ്ധം — എന്നെട്ടു സ്ഥാനങ്ങൾ ഉണ്ടു- (ക്രാ-സാ)

ഭവദ്വിശേഷ്യം സംസ്കൃതമായതിശയം വന്നില്ല - മറെറാരുവഴി യ്യാവിത് - ഒരുപുത്രനുറായിരമാം കൊടുക്കുന്നതിൻപിന്നെമഹാ കൊടിയണ്ടു - അതും കൾ സംസ്ഥാനങ്ങൾ ചൊല്ലിയനന്തരം - ശംഖം - മഹാശംഖം - പൂവ് - മഹാപൂവ് - കല്ലം - മാകല്ലം - കാനം - മാകാനം - ലക്ഷ്മം - മഹാലക്ഷ്മം - തെങ്ങ - മഹാതെങ്ങ - ക്കുളി - മാക്കുളി - ഈ ഷ - ത്രൈമുണ്ടെ - മഹാണ്ഡവം (ദ്വൈവെള്ളം) ഇങ്ങിനെ വരുന്നങ്ങൾ (ദ്വന്ദ്വം) —— ഉ - ം - അറുനൂറായിരം തേർ - അമ്പതിനായിരം രഥം (ദ - മാ) അയുതം നൂറു നൂറായിരം കോടി നാരാന്തങ്ങളും (ക - രാ) നൂറായിരം പത്തും നൂറുശം പങ്കും അബ്ധുദശതങ്ങൾ (ശ്രീ - മാ) ഇരിപ്പത്തൊന്നു വെള്ളം പടയും - ഭാ

സമാസരൂപം

§ ൧൭൩ - നാമവിശേഷണത്തിന്നു വേണ്ടി സംസ്കൃതത്തിൽ ഗുണവചനങ്ങളുണ്ട - അവ മലയാളത്തിൽ ഇല്ലായ്കയാൽ ക്രിയാപദം കൊണ്ടത്രെ സമാസം കൊണ്ടത്രെ നാമങ്ങളെ വിശേഷിപ്പിക്കും - (ഉ - ം - കറുത്ത കുതിരയെങ്കിൽ ക്രിയാപദത്താലും - വെള്ളക്കുതിരയെങ്കിൽ സമാസത്താലും നാമവിശേഷണം വന്നതു - സംസ്കൃതം - [illegible] ഗുണവചനങ്ങൾ ഗുണവചനങ്ങൾക്കതിശായനം വരുന്നതതിന്നൊട്ടു കൂട താരതമ്യം വരുന്നതു പോലെ മലയാളപദങ്ങളിൽ വരാ - പാട്ടിലൊക്കെ കൂടെ കാണ്കെ - (ഉ - ം - ഏറെ നല്ല മഹത്തരം മെല്ലെ - പാ - ര - ഇനിക്കു ഇനിക്കും ഭയം - പാ - ര - സുന്ദരതര മനോഹരം - മ - ഭാ - പ്രിയതമ പ്രേഷ്ഠ - കെ - രാ - [illegible] അതിപ്പോൾ ഉള്ള [illegible] മലയാളത്തിൽ ഒട്ടുമെറും [illegible]

§ ൧൭൪ - സമാസരൂപം [illegible] ൽ പ്രധാനമായൊടുക്കും - ഉ - ം - നടുപ്പത്ത് - [illegible] - അകമലനാഗം - മഴക്കാലം, മലനാട്, താമരക്കണ്ണൻ, [illegible] —— വെളുത്തരക്തൻ - വെള്ളില - ഉള്ളൂർ - നടുമുറ്റം - മിലാവില, രാക്ഷൻ [illegible]

നാമമാഹാത്മ്യം ഗദ്യതമം ൭൦.൩.

മാടമ്പിരാജ്യം (വ. ൩)

പണ്ടു ചിലകാരണങ്ങളാൽ തമിഴിൽപോലെ ഐകാരം വന്ന
(ഉ-ം ഇലങ്കെയിൽ ~~വെക്കുൽ~~ കേരൻ. ര.ച. = ലങ്കയെന്നതിൽ)

ദേവകൾ ദേവൻ (ഭാഗ)

അരികുലവരൻ (ര.ച) വജ്രിരവെങ്കിരൻ (൧൩, ൨

(Nichtung Indien)

NB. ചെഞ്ചവമനത്തോടെ സമാസങ്ങൾ ര.ചരിതത്തിൽ മറ്റെ നടപ്പാ
കുന്നു. ഉ-ം. ഇതക്കുൾ കാമ്പൊകരങ്ങൾ (൧൮, ൧൧) = ഇതമിയ ടൊരൾ NB
ഇതങ്കൾ വാനരവീരൻ - വിയങ്ങൾ പോർ - ഇരുക്കൾ സൂര്യ്യദേവൻ -
ഉന്നതങ്ങൾ വിവിധങ്ങൾ (൧൯, ൫) ഉരകൾ ഗജൻ

ഉദാഹരണങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നു - ചില അകാരാന്തങ്ങൾക്കു ഉകാരാഗമം
-ലകാരലൊപം (ക്രി.ഗ)-
പ്രഭാതകാലത്തിൽ - ഭൂരാതര - മുന്തിരിങ്ങാരസം - മുന്തിരിങ്ങപ്പഴം - മുന്തി
രിങ്ങാപ്പഴം - ഞാവൽപ്പഴം - (സൂ൫൫൭)

സൂ൫൫൮. അൻ - അം - അർ - എന്നീ പ്രത്യയങ്ങളിൽ അകാരമല്ലു-
ഉ-ം-സമുദ്രത്തിൽ - കാമത്തി - അകത്താർ - മരത്തലം - വട്ടപ്പുലിശ-
മുപ്പതിനായിരപ്രഭു - മാരമാരൻ - കാട്ടാളപതി (ക്ര-ര)-ട-ന-ര-
ലൊപിക്കാത്തവയും ഉണ്ടു (ഉ-ം- കൊലംവെച്ചു - കൊലശാസ്ത്രം-
മരംകയററം (ക്ര-ഉ) ക്കുളങ്ങര - (ക്കുളക്കര) - ഇടക്കൈ, മുഴക്കാൽ - കാ
ലന്തരി - മന്നവൻതൊഴാൻ - ചെരമാനാട്ടു - ഉമ്പർകൊൻ - അ
തികുളം - - വിശെഷാൽ നാരം പരമാക്കന്മാർ അകാരത്തി
നസ്ഥിരത പൊരാ - (ചിലങ്ങളെന്നു) ആത്രക്കൊണ്ടു (സൂ൯൧) പൊ
ലെ വാ - ക-ഉറപ്പിന്നുവരും (കാലവറ - തിലവറ - പാട്ടയാല, മദ
യാന, മിത്രയാപത്തു - ക്ര-ര) - - അല്ലാതുള്ളിൽ പ്രത്യയം ഇല്ല - പ്ര
ണയമാല, ശുത്രമടെപ്പു, രാമനാട്ടം, കാലന്തരി - - അല്ലാതുള്ളിൽ പ്ര
ത്യയം (സൂ൯൧) പൊലെ മുഴുവൻ ലൊപിച്ചു പൊം (വെള്ളിച്ചെണ്ണു-
പുണ്യാഹം (ക്ര-ഉ) ഭയങ്കരരാക്ഷി (ക്ര-ര) പാട്ടാള - കാളക്കൂട്ടു-
ത്തൂക്കൊട്ടം) - -

സൂ൫൫൯. അകാരാന്തങ്ങൾക്കും ഉകാരാന്തങ്ങൾക്കും മററും സമാസവിധ
ത്തിൽ - അൻ - അം - എന്നവ വരും - - ഉ-ം- മുള്ളിന്മെൽ, തെക്ക
ൻകാററു, വടക്കൻപെരുമാൾ, പൊന്നെഴുത്തൻമല, പരുത്തൻ
മുണ്ടു, വെരൻവിളാവു - - ഉ-ം- കലക്കൊമ്പു, തുളക്കൊമ്പു, എഴില
പാല, മലമ്പുളി, മലമ്പുള്ളി, മലങ്കര, പുഴക്കര, പനങ്കല - -
ഉ-ം- പുളിഞ്ചൊല്ലു, ചിറക്കുളം, പൂന്തൊഴി, പൂവങ്കൊഴി - പൂവൻ,
ചിങ്ങൻവാഴ - വിശെഷാൽ ചുണങ്ങു, ചുരങ്ങു, മാങ്ങ, വഴുതിനങ്ങ
മുതലായ കായ്ക്കൂട്ടുടെ പെരുകളിൽ.

സൂ൫൬൦ - വെറെ ആദേശങ്ങളും ആയത്തിൽ വിഭക്തിയുടെ അർത്ഥ
ദശത്തിൽ തന്നെ (സൂ൫൬൧)

ഉ-ം- വലത്തുഭാഗം, ഇടത്തരി, തൃക്കൊടിപ്പാട്ടിൽ കാഴ്ച - -

കഷി കലത്തരചൻ (അ·ഷ·) പകാട്ടാന-ആറുവെള്ളം-തിളപ്പറ
മ്പത്തുമങ്ങിലകം, വളർട്ടത്താകൊട്ട — — ൨·പഴക്കിയമന്ത്രി-ചെ
ന്നുചെപ്പെട്ടു-വെന്നു, വെറ്റില- മിൻ, മിററന്നാൾ, ആണ്ണു, ആ
ട്ടക്കന്നി-നഞ്ചു, നഷ്ഷമി, കരണ്ടെ, കരക്കരചൻ (ഭാഗ·) -- ന്യങ്ങ
ൻ-തെക്കിൻകി കൂ (അ·ഷ·) കിഴക്കിൻപുറം (കുന്നുറം) ഉഴുന്നും മ
നെ-ശൈപ-ശ്-ആട്ടമ്പാൽ-വൈശ-ഇത്യാദി-

§ ൨൩൭· ഷപ്രത്യയം കൂടെനടപ്പു മുതൽക്കാലപ്പെടുവഴി-ആയി
രത്താണ്ടെയൂള്ളൂ- നാലുനാളപ്പുറമി — — ആത്മവുകവിഭക്തിയെ
ട്ടചെരും-പ്രലത്തപ്പെടുമിരൽ, ഇവിടത്തെപ്പുത്താന്തം, കൊഷി
ലകാത്തമന്ത്രം — ആലുദേശത്തലൊകർ, വർഡിനത്തിൽ-
ക്രി·ഗാ· കാരക്കാരുടെ അകത്തക്കള്ള·വൈ·ശ — അരികത്തെവി
ട്ടചാരത്തെമന്ദിരം, അഞ്ചനത്തമഴ, ഒട്ടകത്തെ പണ്ടത്തെപ്പൊ
ലെ, ഒരാണ്ടത്തെ അനുഭവം, ഇപ്പൊഴത്തെ- നടകത്തപ്പൊടി
നടെത്തെപ്പദം— കൊഴിനെഞ്ഞത്തകല്ലു — ഇതിനാൽ ദുല്ല
ഭമായൊരു സ്ഥലച്ചുത്തിയും സപ്തമിയും ഷെറികും (ത്രി·ഠ·-പത്താ
മത്തെ ക്ലിക്കിൽ·കൊ·രാ·അന്നെത്തകിൽ, അന്നെത്തൽ·ഷി
ലാവി) - ഷമിലപ്പെട്ടാൾ മുത്തിയും വരും (അന്നെത്തെരാത്രി), ഉച്ചെ
കത്തഭിക്ഷണം, മുന്നത്തെപ്പൊലെ)-

§ ൨൩൮· ഷ (പ്രത്യ) യം സപ്തമിയൊട്ടും ചെരും (ഇൻ, കൽ, മെൽ
അഗ്രത്തിങ്കലെവര·ത·സ· പാലവെമ്പലെത്താമി-വൈ·ശ·ഷി
ട്ടിലെവന്തു, കണ്ണിലെവ്യാധി, മുന്പിലെജ്ഞാനം, കുസുമം തന്നി
ലെമണം. കൃ·ഗാ· — — ആഷനൊട്ടും കൂടെ-രാവിലെത്തെഭൊ
ജനം—

§ ൨൩൯· സംസ്കൃതസമാസങ്ങളുടെ രീതിയും സംഹിതാക്രമവും
(ഴ്രരിമ) മലയാളത്തിൽ അല്പം ആഴഞ്ഞു കാണുന്നു-അതിനുദാ
ഹരണങ്ങളാവിത്-ഹ·൧ സംസ്കൃതപാദം പരമാകനൊ (ജ്ഞെ
യനരാധികൾ·ദെ· മാ· ആരണ്യാദികൾ· കൃ·ഗാ· പട്ടതൊരുപ്പിക
പ്രായാദിലാഭം-കി·പ- മന്ത്രവാദങ്ങളെയാ-ചാണ- കാണാവക

ര. ഭജന്മിവു (കേ. ൨)

ഇരിപ്പെച്ചുകു (ര. പ. ൨, ൬ / ദാശ. ൬) iron club കാറ്റുകുടുവു (മ. ദാ) - കന്ന

കരുകുചട (രാ. ഹ. ൬, ൭) കുരുന്ന - കുരുങ്ങോല

കട്ടകിമുണ്ണി (മ. ദാ) പൊന്നിന്തുകിൽ (പ. ണ. ൨) & പൊന്തുകിൽ

ഉണ്ണാവങ്ങും (ഹ. ൱ ൬)
ഓണസ്ഥാനം [illegible] ൨ - ൦ ഇടയ്ക്കയെ വെന്തൽ (ര. പ. ൯൯, ൨)

ഏഴുമാസ തെങ്ങാക്കിടാവു
നാഴിക്കണ്ടിരാമങ്ങ കാലം (കേ. ൨) ഇടവത്താ തുടവെങ്കൽ (ദാശ)
തെങ്ങാ തണലേക്കൾ (മ. ദ)

ഉരുളിലെകാണും (മ. ദാ)

ചെമ്പുമരാക്കിൽ (മ. ദാ)
ഇന്തരാളികൾ (ദാശ. ൫)
മന്നവൈന്നുമൻ. ൬൭.

ശം. മറാളപ്രയോഗം. കെ. ന. — ൧. മലയാളപദം പരമാകയാൽ പൂൎവ്വ
നെകാരം. ൨. ഭാവിശേഷാൽ വിലസകാരാന്തങ്ങൾ തന്നെ ആകെ.
കണ്ഠവെള്ളം = രക്തശ്ശസ്ത്രാകുന്നവെള്ളം. കെ. രാ. മനനാശം =
മനത്താഴ്ച — എങ്കിലും ഗശസ്സക്കെട്ട. കെ. രാ. തുടങ്ങിയുള്ളവ

നാമവിശേഷണധാതുക്കൾ

൫൨൦. എല്ലാ ക്രിയാപദങ്ങളും നാമവിശേഷണങ്ങൾ ആകുന്നു എങ്കിലും സമാസരൂപം കൊണ്ടു ചെറുത്ത ധാതുക്കളെ മാത്രം ഇവിടെ | ന്നു വി
ചൊല്ലുന്നു — അവറ്റിന്നു ക്രിയാഭാവം മാഞ്ഞു മറഞ്ഞുപോയി ഉ
ന്നവചനം പോലെ നടപ്പുണ്ടു —

൧. നൽധാതു — അതിന്നു ഭാവികാലം നല്ലു (അല്ലു) നന്നു
തു — സമാസപ്രയോഗമൊ നല്ലൂളും — നൽപൊരുൾ,
നന്മൊഴി ഇത്യാദി —

ചെവ്, ചെം — ചെങ്കൽ, ചെമ്പാറ, ചെന്തീ, ചെന്നായി
ചെമ്പോൻ — ചെവ്വാനം (ചൊവ്വ)

വെൾ, വെൺ — വെങ്കൽ, വെണ്ണുര (വെൾനുര) വെണ്ണീ ണ്ണി
ലാവ്, വെണ്ടുറമ്പു, വെണ്മഴു — വെള്ളിയം, വെള്ളുള്ളി —

പൈ (പചു) — പൈമ്പുല്ലു

കരു — കരുനൊച്ചി, കരിമീൻ —

വൽ, വൻ — വങ്കടൽ, വമ്പാറ, വന്തീ, വന്നടി, വമ്പിഴ,
വമ്മാരി, (ഭ്രാന്തി), വലിപ്പം. ത. സാ.

പെരു — പെരുനാൾ, പെരുവിരൽ, പെരിക്കാൽ —

ചിറു, ചെറു — ചെറുവിരൽ (ഭ്രാന്തി) ചെറിപ്പം. ത. സാ.

കുറു — കുറുനരി — കുറുക്കൈ (കൈ. രാ.) കുറുവടി —

നെടു, നെടു — നെടുവാൾ, നെടുവീർപ്പു —

വെറു — വെറുനിലം

ഇള — ഇളങ്കിർ, ഇളമാൻ —

മുതു — മുതുകല, മുതുമാൻ

പുതു, പുൻ — പുന്നെൽ, പുഞ്ചിരി — പുതുമഴ — പുതുക്കോട്ട

പഴ — പഴമൊഴി — പഴങ്കറി —

തൺ — തണ്ടാർ (താർ) തണ്ണീർ (നീർ) തണ്ണുക്കഴി (ര. ച. ൧൦,൭)

തിൺ — തിണ്ടടക്കം (ശാ)

കടു, കൊടു — കടുവാക്ക് — കൊടുമ്പിടി — കൊടുവെയിൽ

അരു — അരുമറ കാവ്യ. ഭാ

§൧൭൬. സമാസത്തിൽ പലതിന്നും വിശേഷണാൽ പരം പരമാകു
മ്പൊൾ മ — ക്കു ദ്വിത്വം ഉണ്ടാകുന്നു — അതു ഉദാഹരണങ്ങളിൽ ഒരു
പമാകും തോന്നാൻ —

പൈ — പൈങ്കിളി, പൈന്തേൻ, പൈമ്പൊൻ —

കരു — കരിങ്കൽ, കരിമ്പടം

പെരു — പെരിങ്കായം, പെരുന്തല, പെരിമ്പറ

കുറു — കുറുങ്കാല്, കുറുമ്പന

നെടു — നെടുങ്കാലം, നെടുമ്പുര —

നറു — നറുന്തേൻ, നറുമ്പാൽ —

വെറു — വെറുങ്കാൽ, വെറുഞ്ചോറു, വെറുമ്പാട്ടം —

ഇള — ഇളങ്കൂറു, ഇളഞ്ചക്ക, ഇളന്തല, ഇളമ്പാകം

പഴ — പഴഞ്ചൊറു, പഴന്തുണി, പഴമ്പിലാവ്

കടു, കൊടു — കടുമ്പകൽ, കൊടുങ്കാറ്റു

അരു, പരു — പരുമ്പുടവ, അരുങ്കള്ളൻ, അരുഞ്ചൊഴി

(ഭാ. ൪)

§൧൭൭. ചില തിന്ന സമാസത്തിൽ സ്വരം പരമാകുമ്പൊൾ
— ദ്വിത്വം ഉണ്ടാകുന്നു

പചു — പച്ചില —

നെടു, കടു — നെട്ടോട്ടം, നെട്ടൂർ — കട്ടെറുമ്പു

ചിറു, വെറു — ചിറ്റാട, ചിറ്റുളി, വെറ്റില —

പുതു, മുതു — പുത്തരി, പുത്തില്ലം, പുത്തൂർ, മുത്തപ്പൻ

§൧൭൮. മിക്കതിൽ വിശേഷാൽ സ്വരം പരമാകുമ്പൊൾ ധാതു
സ്വരം ദീർഘിക്കുന്നതും —

ഒൺ ഹി: ഒൺവെയിക്കുട്ടം (Rk.) = ഒട്ടി

N.B.

പണ്ടുള്ള ഗുണവാചകം പുനരുക്തിയാൽ ഉണ്ടായത് ഉണ്ടെ -
വട്ടു - വട്ടിയകിളിവിട്ടു (ര. പ. ൧൨൨) ഉടവിയ ശരണ,
ഉതവിയ കാലാൾ - തിറവിയപട (ഉ. ൩൦, ൭൦) കനവിയ
മേഘങ്ങൾ

ഉടയവൻ എന്നതുതന്നെ പരിചയൻ, മനക്കടയവൻ (ര. ൨൧.)

ആട്ടുകുന്നല്ലൂ (ര. പ. ൩൦, ൨)

ചെവ് — ചെവിടിന്റിടി

കാരു — കാരകിൽ, കാരിരിമ്പം — കാക്കടത്ത്, കാർവണ്ടു

പെരു — പേരാൽ, പേരാണി — പെരുമഴ. മ. ഭാ.

തിടു — തിഴ്ക്കൂരൂർ — കൃ. ഗാ.

നരു — നുറുങ്കിൾ, നെരുമ്പമരം —

§ ൧൮൪. വിശേഷണങ്ങൾ — ചുട്ടെഴുത്തിനാൽ പെരുക്കവും ഉണ്ടാകും —

ഉ-ം. നല്ല — ഇളയ — പഴയ — വലിയ — ഉടയ — വല്ല § ൧൪൩ — എന്നു ഭൂതകാലത്തിൽ പൊലെ — ഇയ — ഇന — എന്നും ഉണ്ടു —

ഉ-ം. പെരിയ, വലിയ, ചെറിയ, കറിയ, തിക്കിയ, പുതിയ, കൊടിയ, അരിയ, ഇനിയ, സ്ത്രീ. ചാ. നേരിയ — അഴകിയ — ചെമ്മിന പറയാവുള്ള കരിന —

വൎണ്ണം ചിലതിൽ നിന്നും വൃദ്ധിയായ പദം ചേരുന്നു —

ഉ-ം. ചുവക്ക, വെളുക്ക, കറുക്ക, കൂക്ക —

എന്നതിനാൽ ചുവന്ന, വെളുത്ത, കറുത്ത — മുതലായ വിശേഷണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നു —

§ ൧൮൫. അൻ — അൾ — തു — എന്ന പ്രത്യയങ്ങളാൽ നാമങ്ങൾ ഉളവാകും —

ഉ-ം. നല്ലവൻ, വൾ, തു — പെരിയവൻ, വൾ, തു — പഴയവൻ, വൾ, തു — ഇനിയതു —

നപുംസകത്തിൽ ഭൂതകാലത്തിൽ ക്രിയയെ തുടരുന്നതും ഉണ്ടു —

ഉ-ം. പ്രവൃത്തിയുള്ളതു — ചെറുതു, വലുതു, നെടുതു, കുറുതു, കടുതു, അരുതു — എന്നതിനാൽ ഉള്ളതാക്കി, പഴതായ്, വെറുതെ, വലിയൊന്ന് എന്ന നപുംസകവും ഉണ്ടാകുന്നു.

§ ൧൮൬. വെറെ ചില നാമങ്ങളുടെ രൂപം ചുരുക്കി ചൊല്ലുന്നു — ചെറിയവൻ, ചെറുമൻ, മി (സ്ത്രീ) — ചെറുക്കൻ, കുറുക്കൻ, മിടുക്കൻ, കി (സ്ത്രീ) — നെട്ടൻ, നെടുക്കൻ — വമ്പൻ (സ്ത്രീ) വലിയ മ്പാൻ, നമ്പി (സ്ത്രീ) ഇളയാൻ, പെരിയാൻ, രാ. ഷാ — നല്ലൻ, നണ്ണു (സ്ത്രീ) നങ്ങ, നൻറു — നല്ലാർ (സ്ത്രീ ബ.)

§ ൱൧. ഭാവനാമങ്ങൾക്കു - മ - പ്രത്യയം പ്രധാനം - സംസ്കൃതത്തിലെ
നിമ - ഇമ - ഇത്യാദികളെന്നവയെ പോലെ

നന്മ, തിന്മ, ഉണ്മ, പെരുമ, പഴമ, പുതുമ, പൂമ, വിള്ളു, വെള്ള-
പൊറുമ, കൈപ്പുമ, ഉൾമ, വലിമ, (പൊരുമ) - അരുമ, കിട്ടുമ - കിടമ

മറ്റു പ്രത്യയങ്ങൾ - അ - ഒപ്പുക (ദ്രാവി)
ഒ - വെപ്പു (ശിഷ്യ) - വ - ശൈവ (ശൈലി) കിടമത (മ. ദ. പു) കിട...
പു, പു - ഷോഡശയാഗത്തെരുളി
പ്പം - വലിപ്പം, ചെറുപ്പം, പിട്ടപ്പം, വെളുപ്പം, പൊലിപ്പം,
അരിപ്പം, (ത. മ.) മിടുപ്പം - ഇവ -

ത്തം — പുത്തം, പഴത്തം -
ക്കം — കിടുക്കം = കിടുക്കം
ന്നം — നലം, നല്ലം, - വെള്ളം -
അൽ - പുത്തൽ - അരൽ - താരൽ -

§ ൱൨. തമിഴിൽ നാമവിശേഷണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഒന്നാമത്തെ മധ്യമ പു
രുഷന്മാരെ കുറിച്ചു ചൊല്ലാം - നല്ലേൻ, നല്ലോ, നല്ലീർ - എന്നിങ്ങി
നെ തന്നെ - അതു മലയാളത്തിൽ ഇല്ലെങ്കിലും - അടിയെൻ, അടി
യൻ - അടിയങ്ങൾ - എന്നതു എന്ന ഉത്തമപുരുഷസർവ്വനാമ പ്രയോഗം ഉണ്ടാകു
ന്നതിങ്ങനെ എല്ലാവരും എന്നതിൽ എല്ലാരും എന്നതും പാട്ടിൽ ഉണ്ടല്ലൊ

തദ്ധിതനാമങ്ങൾ

§ ൱൩. തദ്ധിതനാമങ്ങൾ കൃദന്തം - ഒരൊരൊ നാമങ്ങളൊടു ചേരുമി
ശ്ശനാമങ്ങൾ ഉളവാകുന്നവ തന്നെ - അവ രണ്ടുവിധം പുരുഷനാ
മം - ഭാവനാമം - എന്നിവ -

§ ൱൪. പുരുഷനാമങ്ങൾക്കു - അൻ (പു) - ഇ - ത്തി - (സ്ത്രീ) എന്നുള്ളവയി
താം പ്രമാണം —

൧, ഇ - ഉള്ളവ - ക്കൻ - കൂനൻ, കൂനി, (കൂനിച്ചി)
മല - മലയൻ, മലയി - (പ്രയ) പാഴൻ, പാഴി -
കാരൻ - ചാട്ടക്കാരൻ, -രി
തൊഴൻ, തൊഴി - തൊണ്ടൻ, തൊണ്ടി -
കുളുമ്പൻ, കുളുമ്പി, കുളുമ്പത്തി - കുഞ്ഞു, കുഞ്ഞിച്ചി -

കാ

ചതുർത്ഥി തെളിയന (തെളിയത്തിന് ദൃഷ്ടാന്തം ര.മ. ൪.൨.)

അടിയങ്ങൾപുക്കു ര.പ. ൧ ഏറ്റിയങ്ങൾ പുക്കു (൩൯,൭)

നിന്നെക്കൊണ്ടു ജീവിക്കും (ര.പ. ൭൩,൯൯)

വാനരപ്പടയർ (ര.മ. ൩൩,൫)

രുമക്ഷാനമനാത്തൻ (ന.ഖ. ദ്രു...

പുല്ലിംഗ — പിതൃ, പിള്ളർ - ഒരുത്തൻ - ഒരുത്തന്മാർ - പ. ക. ൪൫

(ക്രൂരം) - ക്രൂരൻ - അറുമുഖൻ, മുക്കണ്ണൻ -

കുടപ്പുറിയൻ - ചെന്തിരുത്തനല്ലൂരൻ -

തൃക്കിരനാഥൻ - തൃക്കിരക്കണ്ണൻ - നാരായണന്മാർ.

(സ്ത്രീ)ലിംഗ — പൂച്ചക്കണ്ണി, മൈക്കണ്ണിമാർ - വണ്ടാർകുഴലി(പ്രിയാൾ,

ലാൾ), മല്ലുവാർകുഴലിമാർ.

൨) അൻ - ഉളളവൻ എന്ന അർത്ഥം ഉള്ളതു

കുറവൻ, കുറത്തി

മാരയാൻ, മാരാൻ, മാരാത്തി

തീവു - (ദ്വീപു) - തീവൻ, തീയൻ, തീയത്തി.

ഈഴം (ഈഴവു) - ഈഴവൻ, ഈഴവത്തി

കൊങ്ങു - കൊങ്ങിയൻ, കൊങ്ങിച്ചി

ചെട്ടിയൻ, ചെട്ടിച്ചി, മലയൻ, മലയത്തി, മറവൻ, മറത്തി

വൈദികൻ, ബ്രാഹ്മണി.

൩) അൻ - സംഖ്യാവാചകത്തോടു ചേർന്നു പുരുഷനാമം - മുന്നൂറ്റൻ, അ

ഞ്ഞൂറ്റൻ, അറുനൂറ്റൻ -

൪) ഭാവവാചകനാമത്തിൽ നിന്നു - മൂത്താരൻ - നായകിമാരെ

നായകന്മാർ -

സർവ്വനാമം. അവൻ (അവൾ) - അവർ - അവൻ എന്ന സർവ്വനാമത്തിന്റെ

ബഹു -

വിണ്ണവർ, വാനവർ (വിണ്ണിൽ) മറയോർ (മറ ശാസ്ത്രം വേദങ്ങൾ ഉള്ള

വർ) പ. ക. ഷ. (മ. ൩)

തൊണ്ടർ (തൊണ്ടൻ - ദാസൻ)

തമിഴവർ (തമിഴ് ഭാഷയിൽ ശ്രേഷ്ഠമായുള്ളവർ)

ഗുണനാമങ്ങളോടുംകൂടെ —

പെരിയവർ, ചെറിയവർ, നല്ലവർ (= സജ്ജന)

പുലയവൻ (പുലയൻ) - കൂട്ടിയവൻ - നിലയവൻ (നാ. ൩൭.)

മൂപ്പവർ (മൂപ്പൻ) - മേലവർ - മൂത്തവർ -

൭൧ ——

അന്നിമിഷവർ - ത്രിശംസ്യവർ - (കേ. ര.)

§ ൨൧൧. ഇപ്പുറത്തെ അന്യങ്ങളോടു സമാസം സാധാരണപ്പാ

ട്ടു ചേരും —

൧.) ഒന്നു - മു - മുന്നാമതു (ഗ്രന്ഥം)

കാട്ടവർക്കോടതു വെള്ളത്തിലവൻ (വെള്ളത്തിടന്ത്) ഉരത്തി

ൻ (കൃ. ഗാ.) ഇടത്തിടത്തവൻ - മാരികുലമവർ (ഭ. പ. ൧൫, ൩)

൨.) പിന്നെ - മുൻ - മുന്നേത്തേതു (ഗ്രന്ഥം)

| ഖ പിന്നെയവൻ, പിന്നെവൻ (കൃ. ഗാ.) മുന്നെവൻ - മുന്നേത്തു,

പണ്ടേത്തു, മേലേത്തു, നടേത്തു, അകത്തേത്തു, വടക്കേത്തു, കി

|,, കിഴെത്തു ഴക്കേത്തു, പടിഞ്ഞാറെത്തു, കിഴെ വശത്തിനെവരിൽ ഇക്കൽ

പോന്നു അങ്ങേയവർ, അങ്ങേപ്പുറത്തെ മിക്കവൻ മ

ക്കോൻ (കൃ. ഗാ.) മാറ്റുന്ന ഒന്നൊന്നേ മ. (ഭാ.) ഓരോന്നു ഉ (ഭാഗ)

൩.) അത്ര - നടേത്തേതു - മുന്നത്തേതു - അകാലത്തേതു (ത. സ.) -

അകത്തേതു (വൈ. ശ.) ഉരൽ ഭാഗത്തു ഉ (കേ. ഉ)

൪.) ഒത്ത - പിന്നേത്തതു (ക. രാ.)

൫.) ഇലെ - കലെ - മുമ്പിലെയവൻ, മുമ്പിലെവ (കാ. സ.) - കിള്ളു

ലെത്തുവ്വാതി (വൈ. ശ.) മദ്ധ്യത്തിൽ കലെത്തു - വരെ (ത. സ.)

അഗ്രത്തിക്കലെവരെ

൬.) പണ്ടത്തൊരിങ്ങൾ - നമ്മുടെ ഉടയതു - അവനെ പൂരു - പി

ള്ളരെന്നെറ്റതു (ത. സ.) - ഗതൻറെ കൂന്നു (ത. സ.) അന്നു

ടയവർ (വൈ. ഷ.) മാതികൊടുത്തു (കേ. ഉ)

§ ൨൧൨. അവൻ, അവൾ, അവർ - എന്ന സർവ്വനാമങ്ങൾ ലോപിച്ചിട്ടു -

അൻ, അൾ, അർ - എന്നമാറി വന്നു - അർത്ഥങ്ങളോടു (ഗ്രന്ഥം)

സാധ്യമാന്യ ഘടിപ്പിച്ചാൽ നടക്കുന്നു - ൫ - ം -

കന്നിയാൻ, കന്നിനാൻ, മന്നിനാർ - കന്നിയാർ (Sant-Gop. 2)

അടിയാർ, കടിയാർ, നായന്മാർ, ഭഗവാന്മാർ, ദെവിമാർ,

കങ്ങന്മാർ, (കുത്താൻ, കൽതൊ) കാമെത്താർ (കാം. സ.) -

സ്ത്രൈ സമാസത്തോടു തൊട്ടുപെരും (ഗ്രന്ഥം)

എവിടെന്നാൽ പറഞ്ഞാൽ (മ. ഭാ)
എവിടെന്നാൽ കൂടിയ
ഇവിടവും എന്നൊരാൾ (മ. ഭാ)

ഏതാനും - പത്തിരുപതെണ്ണത്തെ (ഭ. കേ. ര)

പിമ്പിലെതു മുമ്പിലെതു (ഠ. പ. ൬൮, ൭൩)
നടുവിലെതു (ഭാഗ)

അവരെത്തന്റെ theirs (ഭ. കേ. ര)

മെല്ലിട്ടയാൾ,
മെല്ലിട്ടമാർ ൧.൨

ദേശനാമങ്ങൾ

൧൫ു. ൭, ഈയ എന്ന ഇനാൽ പെരെഴുന്നുള്ളവ ആകും — ൨.൦
ഓട്ടകിയ, ലെവ്വിന, വറ്വ്വിയ, ശിറവിയ (൧൭൫.൩൩)
കനവിയ, ഇടവിയ (൭൨.൩൩,൧൧) - കാക്കുമിറ്റ അഴിയ നിശാചരി (൧൨൩,൧൦)
൭, ഇനൻ- അനൻ എന്നു൨൭ തമിഴ്‌തന്ത്രിതത്രപപ്പം ദുഷ്ടമായികാ
ണം.. ൨— മനത്തിനൻ, മനത്തനൻ (കനത്തമനത്ത
നൂറായിനിന്ന (൭.പ. ൧.൫,൪) നില മെഴുനിറത്തനൻ ഇരു
മാവ്വ്. (൧൧൫, ൧൦) = കാർവണ്ണർ
മാധ്വ നിക്ക മിഴിയിനാൾ (൨൦.൧൨൭,൪)

ചീന—

മീത്താൻ, താടിൻ, (ഭ്രാ. ഭൈ) മന്ത്രിവാമത്താർ (രാമൈ) സി. ഹത്താ
ൾ (ഭൂമി. ര) ഇങ്ങനെയുള്ളവ— നാഗത്താന്മാർ, പണ്ടത്താന്മാർ (കേ. രാ)

(ശ്രീ) പ. ഭ— പൊന്നിറത്താർ, അന്നടയാർ,
പനിക്കുഗമിനിയാർ, പെണ്ണ്ണിയാൾ,
കുണ്ഡൊഴലാൾ, പൈങ്കിളിമൊഴിയാൾ,
മുല്ലനെർമുഖിയാൾ, മയ്യണ്ണാൾ,
ചൊല്ലണ്ണാൾ, കാറൊത്തകുഴലാൾ,
(ശ്രീ) ബെ— വണ്ടൊഴലാർ, കണ്ടിക്കാർകുഴലാർ.
മൈക്കണ്ണാർ— — പെടമാൻമിഴിമാർ, കച്ചണിമുലമാർ

§ ൧൨൫. ഐ— തദ്ധിതം സ്ത്രീലിംഗം മുതലിനടക്കം കാൺ— കാമിനിതരുമ
പെണ്ണു കനകമാലിനികൾ— നാരായണി— കാത്യായനി— തമ്പാട്ടി— ചിരെംഭാ
ൽ സംസ്കൃതത്തദ്ഭവപദങ്ങളിലും സ്ത്രീലിംഗവർണ്ണങ്ങളിലും ചങ്ങാതം— ചങ്ങാതി—
(ഭൂ. സ്ത്രീ)— തൊഴിയൊത്തി— പാപം— പാപി— പ്രാവൻ ശ്രീ. ഗ. ത്രയധർമ്മി
ളുമ്പോൾ മാപാപിയിയൊല്ലാ (കേ. ഗാ) കോപം— കോപി— ദു
ഷ്ടതകോപിയാമിവൾ പെട്ടിവൾ (കെ. രാ)
മിക്കൊച്ചവാതികിയാകുന്നു (കെ. രാ)

§ ൧൨൬. ഇ ന്ദ്രൂ— ഇനി സ്ത്രീ എന്നവ സംസ്കൃതത്തിൽ പോലെ— ലോഭം,
ലോഭി, ലോഭിനി, ഭൂസ്ത്രി— അമ്പലവാസിനി— സ്ത്രീലിംഗം എന്നും കൈ
ക്കൊ— അഹങ്കാരി, ഹിതി— ചോരൻ, ഹിതി—

§ ൧൨൭. വൽ— മൽ— എന്നവയും സംസ്കൃതം ഗുണം— ഗുണവാൻ— (പു.)
ഗുണവതി— (സ്ത്രീ)
ഗുണവൽ ഗുണയുക്ത (ന)
ധനവാൻ— ഭാഗ്യവാനിത്യാദി—
ബുദ്ധി— ബുദ്ധിമാൻ, ബുദ്ധിമതി, ബുദ്ധിമത്ത— — ബുദ്ധി
മാൻ (കേ. ഭാ)

ഇവിടത്തെ സംസ്കൃതവചനം സ്ത്രീലിംഗത്തിനക്കവണ്ടിനടക്കം— ഭ്രാ
ന്താതാക്കൾ. മ. ര. സ്ത്രീമതാക്കൾ സത്രയാൾ, സത്രക്കൾ എന്നു
കൊടാതെ ത്രിതലി.

ഏകവചനമൊ—പരമാത്മാവു പലപല ഗുണവത്തായിരുന്നു·(പാ·)

വിവിധവത്തായിരിക്കുന്നു—(കേ·രാ·) വിവിധവത്തായവരുണ്ടും

എന്നിങ്ങിനെ—

ശാലി—എന്നതിന്നും ആശ്രയാർത്ഥം തന്നെ ഉണ്ടു (ഗുണശാലി, വിദ്യ

ശാലി = വിദ്വാൻ)

൨൭൭. കാരം (സം·)—കാരൻ, കാരി, (പ്ര·)—കാരി, കാരത്തി (സ്ത്രീ·)—കാ

രർ, കാർ (ബ·) എന്നവ സംസ്കൃതത്തിലും മറ്റും നടക്കു—

ഒകാരം, ഹകാരം (പ്ര·) കൃതി മുതലായ ശബ്ദവാചികൾ—അഹ

കാരം (അഹംകൃതി)

പിന്നെ പുരുഷകാരം (പ്ര· പുരുഷാർത്ഥം)—കൊട്ടകാരം, കൊട്ടാരം—

രഥകാരൻ (സം·)—വെലക്കാരൻ—(ലി·) രത്തി (സ്ത്രീ·) ആദിനാസ

മാസവിഭക്തിയും ഉണ്ടു—തറവാട്ടുകാരൻ, നാട്ടുകാരത്തി—സങ്ക

ടക്കാർ, കൊഴിക്കാരൻ, കൊല്ലക്കാർ—

കാരി (സം·പു·)—ദുഷ്ടകാരി, ദുശ്ശരി—ദൂരക്രോധി—ഉഗ്രാതിചാരി

നി—മുഖത്തകാരി (മുഖത്താരി)—

൨൭൮. ആളം (സം) ആളൻ, ആളി (പ്ര) എന്നവ ആളുകൾ എന്നർത്ഥമാ

യ ഭാഷാശബ്ദങ്ങളിവ—

മലയാളം—മലയാളൻ, മലയാളി (സ്ത്രീലിംഗം) ഇല്ല

കാട്ടാളൻ, കമ്മാളർ (കർമ്മം) കാരാളർ—

ഇറവാളൻ, കരിമ്പാളൻ, ഒക്കാളൻ—

തലയാളി, പടയാളി, വെപ്പാളി—മുതലാളി, ഇരപ്പാളി, ഊരാ

ളി, കൂത്താളി, വില്ലാളി (വില്ലാൾ. മ. ഭാ·)—പിഴയാളികൾ (ശ·

ത്രു) മെലാൾ (പ്ര·) മെലാളർ (ബ·)

൨൭൯. ഭാവനാമങ്ങളുടെ സ., മ—തന്നെ പ്രധാനം (൨൭൫)—അടിമ—

കുടിമ—ആണ്ടു—

മെൽ, മെമ—കൊൻ, (ചാകാൻ) കൊള്ളു—

തൊഴമ, തൊഴു = തൊഴം

൫.—ദുഷ്ടനെന്നർത്ഥമുള്ളവർ ഉള്ളതിൽ ചുരുക്കം (൨൭൫)

[illegible]

കലക്കാമ്മ കലക്കാമ്മി - തൂക്കാമ്മ തൂക്കിക്കൊ പിറവാമ്മ - പിറവാൻ
കാരാമ്മ കാരാണ്മ കുറവാമ്മ കുറവാൻ
പിണെരാമ്മാമ്മ, നാമ്മസ്ഥാനം (കാ-ഇ) തണ്ടാമ്മ, ചെലാമ്മ
മ്മം മലയാമ്മമ്മം (മിമ്മ) ആചാര്യ = ആചാര്യസ്ഥാനം (ആചാൻ)
കെ. ൨

൩൭. തനം - തമിഴിൽ അധികം നടപ്പു - ഇരപ്പത്തനം - ഇരപ്പാളിത്തനം - കള്ളത്തനം - കഴുവേറിത്തനം, ഇടുക്കത്തനം - ഒക്കെ വചനങ്ങളിൽ ഭാരണ - വെണ്ടാതനം പോട്ടിരിക്കുന്നു -

൩൮. സംസ്കൃതഭാവനാമങ്ങൾ വളരെ നടക്കുന്നു -

൩൯. ത്വം - ഗുരുത്വം, ലഘുത്വം, (ലഘുത്തം) പ്രഭുത്വം, ഷണ്ഡമാനത്വം, എന്നിങ്ങിനെ മാത്രമല്ല - മലയാളനാമങ്ങളിലും ചേരും - ചങ്ങാതിത്വം (ചങ്ങാതിത്തം) ഉണ്ണിത്വം (ക്ടാത്വം), ഊഴത്വം, ചൊല്ലത്വം, താന്തോന്നിത്വങ്ങൾ - ദിലവ്യത്വം ഇത്യാദികൾ -

൪൦. ത - ശുദ്ധത, സ്ത്രീത - എന്നാൽ പോലെ മിടുക്കത (മ-) മിടുക്ക് എന്നും ഉണ്ടു - (= മിടുമ, മിടുക്ക -

൪൧. മാനുഷം, ഐശ്വര്യം, സൌന്ദര്യം, ധൈര്യം, ചെഷ്ടാദിം എന്നിങ്ങിനെ വൃദ്ധിയുള്ള തദ്ധിതരൂപവും ഉണ്ടു -

ഇതി നാമരൂപം സമാപ്തം (ക്രമം/ക്രമം)

ക്രിയാരൂപം പ്രകരണം

൪൨. മലയാളഭാഷയുടെ ധാതുക്കളെ എന്നവ രണ്ടും ചേർന്ന ആരാഞ്ഞു കൊണ്ടു പ്രകാരം ഒന്നുമില്ല - ധാതുവിന്റെ സ്വരൂപം പറയാം - ഒരൊന്നു ഒരു പാദം ഗം താൻ രണ്ടു പാദം ഗങ്ങൾ താൻ ഉള്ളതാകുന്നു - ഉം - നൽ - വൈ - വെരു - കട്ടു - ഇത്യാദികൾ. ൪൩ -

൪൪. ദീർഘധാതുക്കൾക്കു ഉദാഹരണം - മാറു - നാറു - ചൂടു - മുടു ലായവറ്റിന്റെ ധാതുക്കൾ - മറു - നറു - ചുടു എന്നവയത്രെ - കാൺ - ചാ - വെ - എന്നവറ്റിനു ഭൂതകാലത്തിൽ ദീർഘം ഇല്ല -

൪൫. സ്വരങ്ങളിൽ - ഇ - എ - എന്നവകും - ഉ - ഒ - എന്നവകും ...

൧൭൩ പ്രയോഗം ഒട്ടുക്കം. (ഉം - വെൾ - വിൾ, വിളങ്ങു - പുത, പൊതി, പൊത്തുമ
റ്റും - ചിലസ്വരവികാരങ്ങളെയും കാണ്മാൻ - മിരി, പുത്തു, മിരുകു - മരു,
ചുര - ടി൩൭ - തിങ്ങു, തുങ്ങു, തെങ്ങു - ചെവി, ചിവി, ചുവി - പാട, പെട,
ടിന്റെ - ഒലു, വലു, വല്പ്, ഒല്പ്)

ടി൩൮. ചിലധാതുക്കളിൽ വ്യഞ്ജനങ്ങളെയും രണ്ടുവിധത്തിൽ ചൊല്ലാം - അർത്ഥത്തിന്നു ഭേദം വരാ -

ട - ൾ, തട്ടു, തൾ, കിട്ടു - നട്ടു, നള്ളു -

ദ - ൽ, ൻ, റൽ, തുരുത്തു - മിൻ, മിറ - തോൽ, തോറ്

ത - ൻ, - പുതു, പുൻ - മുതു, മുൻ -

ടി൩൯. ഇപ്പോൾ ഉള്ള ക്രിയാപദങ്ങൾക്ക് ഒക്കയും ധാതുക്കൾ അല്ല. ധാതുക്കളാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ക്രിയാനാമങ്ങളിൽ പലതും ആദേശവശാൽ ക്രിയാധാതുക്കൾ ആയി -

൧൭൪ ൧. അ - അം - ക്രിയാനാമങ്ങളാൽ ഉണ്ടായവ / ധാതു പട - പടി.
(പെരിയക്കു പട. പ്രാടെക്കു)
" തറ - തറിക്ക - വെട്ട - വെട്ടി ഇത്യാദി)
" പറ - പറക്ക - (പാറ്റ)

൨. വ്യഞ്ജനദ്വിത്വം താൻ ദീർഘസ്വരം താൻ ഉള്ളവ -

വറ - വററ   നറു - നാറു
തുൾ - തുള്ള   പുക - പൂക
തെട്ടു - തെട്ട (തൊട്ടങ്ങു)
പൊട്ട - പൊട്ട   പൊക - പോക

൩. അനുനാസികയോഗങ്ങൾ ഉള്ളവ -

പുത - പുതങ്ങു (പതിയു) തെടി - തുടങ്ങു
ഉരി - ഉരിഞ്ചുക -
ചുര - ചുരങ്ങുക. ചാരങ്ങുക -
മുട് - മുടങ്ങുക. (മുട്ടു) പൊങ്ങു - പൊങ്ങങ്ങു
തിൾ - തുളമ്പു, തെളമ്പു, തെ - തെമ്പു

൪. അർ - അൽ - അൾ - ഉൾ - കു - തു - മുതലായ പ്രത്യയങ്ങൾ ഉള്ളവ

പു — പുരുൾ. തൊട — തൊടർ, മിഴ് — മികർ, മിൾ

ഉഴു — ഉഴുത (ഉഴ്ച - ഉഴവു)

പറു — പറവു (പറവി) മിനു

ഞരു — ഞരൾ (ഞരാ)

തിരു — തിരുകു, പഴകു, ചൊരുകു, പൊങ്ങുകു (പൊങ്ങു)

കരു — കരുത്തു, ചെരുത്തു, പഴുത്തു

ശേഷം ക്രിയാനാമവും (൨൨൭) ക്രിയാപ്രാദനവും (൨൩൪) നോക്കുക —

൨൫൩. ധാതുക്കളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്നവ എങ്കിലും ക്രിയാപദങ്ങൾ എല്ലാം രൂപം രണ്ടു വിധം ആകുന്നു - ഒന്നിനു പ്രകൃതിയോടുകൂടെ കാരിതം തന്നെ കൂടുകയാൽ ബലക്രിയ എന്നു പേർ ഇരിക്കുന്നു — കൊടുക്കുക കെടുക്കുക മറ്റതിനു കാരിതം ഇല്ലാത്ത പ്രകൃതി താൻ ഉള്ളതാകയാൽ അബലക്രിയ ആക. (൨൪൭ നോക്കുക) —

അൎത്ഥത്താലും രണ്ടു വിധം ഉണ്ടു - ഒന്നു തന്റെ - അകൎമ്മകം - ഇരിക്ക, വരിക - മറ്റതു പുറത്തിന - സകൎമ്മകം - അടിക്ക, കൊടുക്ക - അന്തരിന്ന കാൎയ്യമിക്കുതും അബലക്കൂടും പുറത്തിന കാൎയ്യത്തിൽ ബലക്രിയകളും ആകുന്നു —

ത്രികാലങ്ങൾ

൨൫൪. ക്രിയയുടെ കാലങ്ങൾ ആവിത് - രണ്ടു ഭാവികൾ - വൎത്തമാനം ഒന്നു - ഭൂതം ഒന്നു - ആകെ നാലു കാലങ്ങളെ കുറിക്കേണ്ടതിന്നു നാലു പ്രകാരം ഉണ്ടുതാനും — അവറ്റിൽ ഒന്നാമത്തേതു കൂടാതെ (൨൫൫-൨൫൮) മറ്റതിനു പ്രത്യേകം — അതിൽ ഒന്നാം ഭാവിക്കു ഉം എന്നതും — രണ്ടാം ഭാവിക്കു വു - പ്പു - എന്നവയും - വൎത്തമാനത്തിനു ഉന്നു എന്നതും ഭൂതത്തിനു - ഇ - തു - ത്തു - എന്നിവയും താനും പ്രത്യയങ്ങൾ ആകുന്നു —

൨൫൫. പണ്ടുള്ള ത്രിപുരുഷപ്രത്യയങ്ങൾ കാലഭേദം കൂടാതെ മലയാഴ്മയിൽ - ശേഷം ദ്രാവിഡഭാഷകളിൽ ഇന്നും ഇരിക്കയാൽ അവ മലയാള ശ്ലോകങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നറിക —

ഇവ പുരാണവാചകങ്ങളിലും പാട്ടിലും മററും ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു-
പ്രഥമപുരുഷൻ ആൻ- അൾ- അർ, അവർ, കൾ, അത്- മ
ദ്ധ്യമപുരുഷൻ ആയ്- ഈർ (ഈർ)- ഉത്തമപുരുഷൻ ഏൻ,
ഏൻ- ഏൻ, ആൻ- ഓം എന്നിങ്ങിനെ-

§൯൯. ഒന്നാം ഭാവിയുടെ രൂപം എന്തെന്നാൽ- ഉം പ്രത്യയം ക്രി
യാപ്രകൃതിയൊടു ചെൎക്കും- അതു ചില ക്രിയകളിൽ എല്ലാം- കും
എന്നാകും (ഉ- ം- കൊട്ടുക്കും, കൊൾ്കും)- അചില ക്രിയകളിൽ- ക്കും എ
ന്നും- ഉം എന്നും വരും (ഉ- ം- കേൾ്ക്കും, പൊകും)

§൧൦൦. ഭാവിയിൽ- കും വരുന്നവ ചുരുക്കം തന്നെ-

൧. ദീർഘാന്തമുള്ളവ- ആകും, പൊകും, ചാകും, പൂകും, നൊ
കും, വെകും (അവററിന്നു പൊം- ചാമാറു- ത്രി. ഗാ. ക്രിയ
കളിലും- നൊമ്പാപ്പ്- വെ- ഗ- എന്നി രൂപങ്ങടെ സാധ്യ
മാകുന്നു)-- ഏകും- വൈകും- നല്കും- മാഴ്കും- മിന്നുകും,
തെകും, രാകും, മുതലായവയിൽ- ഉം എന്നും കാണുന്നു- ഉ
പന്ന്യകാ [illegible] തന്നെ-

൨. രണ്ടക്ഷരങ്ങളുള്ളവയിൽ ലവ- ഉള്കും- തെകും- പഴകും--
മുട്ടകും, കിഴകും, മുഴകും, മെഴകും, വഴകും--- പെരുകും, ചൊ
രുകും--- ഒറുകും, മറുകും, മുറുകും- ഇങ്ങനെ- ക- ഉറപ്പാ
കുന്ന ക്രിയകൾ ഉൾകാരികൾ എന്നവൎക്കിതു-
മരവെച്ചിട്ടും- ഇട്ടും- തൊഴും- ചാരും- പെറും- മുതലായ
വ തന്നെ-

§൧൦൧. രണ്ടാം ഭാവിയുടെ രൂപം ഉമ്മിത്

൧. ഉ- ഊ- എന്നുള്ളവ- ഉണ്ണു, ഉരു, [illegible]- കൂട്ട- നല്കു-
ചൊരുക- വരു- ഒട്ടു- [illegible]- തൊ. സാ- കൂട്ടു- കൊടുക്കു, കൊ
ള്ളു- ക്രി. ഗാ- മുതലായ അപ്പച്ചകളിലും-- [illegible]
കൊൾ്ക [illegible] മുതലായ സകൎമ്മക ക്രിയകളിലും തന്നെ

൨. അചില ക്രിയകളിൽ പദാംശം [illegible] വരാത്തതിടങ്ങളി
ൽ- പു- തന്നെ വരും- [illegible]

അറിവാഴങ്ങൾ
([illegible])

പുതിയത് (൨൮)
സാൽ (ക്രി.പ. 159)

പൈപൈ ൧൦. ൧.൧.
കൊരങ്ങാം

തൊട്ടു, ചെറുപ്പെട്ടു — പൃവൃ ക്രി.ഗാ — അനന്യസിദ്ധങ്ങളാൾ
വിനയെ ഉരുവകം (൭൭൪)
ഞെട്ടു, തിരു, ചെണ്ടു, കാണ്ടു, ചൊല്ലിക്കയറ്റിൽ — മുറ്റിനാട്ടപ്പു,
പൊട്ടുപ്പെട്ടു ത — സു മുതലായവ —

§ ൨൦൭. ഭാവിക്കുടെ പുരുഷന്മാരെ ചൊല്ലുന്നു —

പ്ര. പു. നല്കുവാൻ. മ. പു. കൊള്ളുവാ. ഉ. പു. പൃക്കെയ്യേൻ. ക്രി. ഗാ.
നല്കുവോൻ. ചെന്നു. ക്രി. ഗാ. ആവെൻ — പറവാൻ.
പൃണ്ണയി (രാ. പ. ൭, ൭)
പകുവഴു. ചെ. രാ. സ്വാരംഭാരം ആയ്യാമെ മിഴുവൻ, ചൊല്ലുവൻ.
കൊട്ടുപ്പോൻ ച്ചത്തു ഇടാകുവൻ
യതൊട്ടപ്പോൻ. ചൊല്ലുവാരി — കൊടുപ്പെൻ, വെട്ടുൻ
കൊടുപ്പോം. ബ. (ഇല്ല) ഇടപ്പൻ, കുടിപ്പൻ.
ഇരിപ്പൻ, നില്ക്കിപ്പൻ.
ബ. ചെലവർ, ചൊല്ലുവൂ.
വെയർ (ര. പ.)
ചെലവോർ, നല്ലുവർ രക്ഷികവൻ. ചെ. ചാ.
പൊരുവർ, ഞാണുവർ ബ — കാണ്ടെന്നാം — ക്രി. ഗാ.
രക്ഷിപ്പോർ, പെട്ടു ഇരിപ്പോം, വന്നിട്ടു
പൂർക്കൊഴുപ്പെട്ടു വോം, കടുക്കുവോം — രാ. ച.

§ ൨൦൮. വർത്തമാനം ഒന്നാം ഭാവിക്കിനോടു ഉകാരാന്തം — അതിലെ
ഉ — കു — കു — എന്നവറ്റോടു — ഞ്ഞു, ഞന്നു — ഞാ അവ്യയം ചേർക്കാൽ —
ആകിന്റു, പാർക്കിന്റു, വാഴിന്റു, ചെയ്യുന്നു. വെ. ശ. — ഇരിക്കിന്നു.
കെ. രാ. കുറെക്കിന്നു. രാ. ച. മുതലായവറ്റെക്കിടയിൽ മിന്നമറവില്ല
ഇതിനെല്ലാതെ ട്രമ്മി വർത്തമാനത്തിലെ ഞകാരം ഉകാരമാക്കി
ഭാഷയായാൽ ഭാവിയുടെ — ഉം — പ്രത്യയം — ഉന്നു — എന്നാക്കിൽ വർത്ത
മാനമായ്യുന്നു എന്നു ചൊല്ലാം — ഉം — ആകുന്നു — ഇളകുന്നു — കേട്ടു
ന്നു — ഉഴുന്നു — കൊടുക്കുന്നു — കേൾക്കുന്നു

§ ൨൦൯. വർത്തമാനത്തിന്റെ പുരുഷന്മാരെ ചൊല്ലുന്നു —

പ്ര. പു. പോകുന്നാൻ. മ. പു. പോകുന്നാ ഉ. പു. കൊടുക്കുന്നേൻ
ഉറക്കുന്നാൾ. ഭാ. വൈ. ച. ചൊല്ലുന്നേൻ
(സ്വന്തു — പൊരുതി — അങ്ങു — നാരകി) (സംശയം) (സ്വംവന്റെ — അപ്പിക്കളെ)
ബ — പോകുന്നോർ — ബ — ചൊല്ലുന്നോം —

അനിഷ്ഠനൊൻ — ഒമ്പതാം പ്രകരണം

(സംസ്കൃതപങ്ക്തി) — ഒന്നാം·രൂ·ചാ·തൊഴില്‍ നാങ്കു·ക്രി·ചാ· (സം·ഉപാദ്ധ്യായി)

൨൧൫· വൎത്തമാനത്തിന്റെ രൂപം ഭൂതത്തിൽ ഒഴികെ വിലാശസന്ധിലൊകാഴ്ച — ഉ — ക· ചെല്ലുക്കിന്റു — ഭുജിക്കിന്റു — നടത്താനിന്റു — എന്നുതല്ലാതെ ചെല്ലുന്നിന്റുകൊണ്ടും ഇഷ്ടെ — സന്ധിയെന്റെ അൎത്ഥം ശുഷ്കിക്ക ചൊല്ലുന്നിരാകത നിൎത്തികൾക്കടെ കൊണ്ടാകയാൽ ചെല്ലുന്നവരെന്നത്രെ —

൨൧൬· ഭൂതകാലത്തിന്റെ രൂപം ചൊല്ലുക്കുന്ന പുരുഷന്മാരാരെപറയുന്നു —

പ്ര·ഏ· കൊട്ടത്താൻ — മ·ഏ· കൊട്ടാകല്ലെ — ഉ·ഏ· കൊട്ടത്തൻ, ചെയ്താനൊൻ·

കൊട്ടത്താൾ· കത്തിനടൻ	കണ്ടായൊ·	ചെയ്താക്കിയൊൻ, നെൻ
ശുശ്രൂഷ, ശുശ്രൂഷിനാൾ· പൂത്താൻ, പൂക്കാൻ·	പൊന്നാകൂട്ടി	പൊകയെൻ, തിനെൻ
മുറെഞ്ഞനൻ·രാ·ച·	അറിഞ്ഞായൊ·	ഞാൻനും·ശികിരിച്ചി നാൻ·കൊ·രാ·
മൊഴിഞ്ഞനൻ രാ·ച·	തമിഴ്ക്കുഴിയാകല്ലോ·	ഞാൻകൊട്ടിനാൻ ഉണ്ടു
ബ·ചൊന്നാർ, വന്നാർ·	നിചെകൂട്ടൻ മ·ഭ··	ബ — നാം വാനൊൽ പ്രാഞ്ഞു
കൊങ്ങാർ·		കൊട്ടത്താം
കൊട്ടത്താർ	നിചൊന്നൽ·രാ·ച·	ഉതുനൊ·
തന്നവർ·	ബ·കൊണ്ടിരെ	പുകൊം (ര·ദ)
നിനെന്നൻ പൊഴിന്ത നർ·രാ·ചാ·		

ഭൂതകാലത്തിൻ രൂപം

൨൧൭· ഭൂതത്തിന്ന ഒന്നാം ഭിന്ന — ഇ — എന്നാകുന്ന — അനുനാസികഷരത്തെ പിന്നാക്കി കൊള്ളും — — സന്ധിന്ന സ്വരം ഭവിം ന്യൂക്കൊമ്പു — യ്കൈ സന്ധിച്ചെന്ന കാരവും ചൊല്ലും ഉ — ം· ചൊല്ലിയെൻ, ചൊല്ലിനെൻ — കി അൂ — സ — കിച്ചിഴു — ന — ചക്കി ഭിന്നാൽ — ഇകാരത്തെക്കും വെങ്ങനാദി കൾ ക്രിയപ്പാദങ്ങളെ കൊണ്ടുമെന്നികിപ്പുന്ന

൨൧൮· പ്രകൃതിയുടെ വ്യഞ്ജനത്തിന്റെ ഭേദത്തിൽ പിന്നെ ഇകാരത്തെ

കൊടുത്തതനല്ലാൽ (ര. പ. ൧൮, ൪)
വെച്ചൂരി (ര. പ)

ഞാൽ (രാ. പ)

മരുവിനക (ര. ച)

ഉ

വിരുത്തെന്റെ ഝലവല്ലഭം (പ. ൨)
(പ. ന. ബ. അവവിഴുന്ന (ര. പ. ൧൮, ൪)
ഉഴന്ത്ത, കട്ടത്തെ
പൊയിന അറിയിത്താന

ആഴിനാർ (ര. പ.)
പുകണ്ണാർ

മുൻവിനയെച്ചങ്ങൾ—

൧. ഉണ്ണു — ഉണ്ടി — ൨. ചെയ്യു — ചെയ്തി ൩. കൊള്ളു — കൊള്ളി

തിന്നു — തിന്നി — വെട്ടു — വെട്ടി തിന്നു — തിന്നി

മണ്ടു — മണ്ടി — കൂടു — കൂടി ഇതെങ്കിലും

തിന്നു — തിന്നി — ഉരുളു — ഉരുളി ഉൾ — ഉള്ളി

നമ്പു — നമ്പി — ഉരുമ്മു — ഉരുമ്മി തിൻ — തിന്നി

കലമ്പു — കലമ്പി — തെറ്റു — തെറ്റി ചെൻ — ചെന്നി

— ഉള്ള — ഉള്ള — ഞെരങ്ങി എന്നവ ഉള്ള രൂപം കാണ്ക —

൧൨൦. ദീർഘസ്വരത്തിൽ നിന്നു രണ്ടു ഹ്രസ്വങ്ങളിൽ താൻ — ആക — ഉ —

ഴങ്ങൾ ഒട്ടൊത്തവ്യഞ്ജനം പരമാകുമ്പോൾ ഉദ്ഭൂതം കാണാറു

മാനം —

൧. കൂടു — കൂടി ൨. കലമ്പു — കലമ്പി ൩. പോണു — പോണി

ചുത്തു — ചുത്തി ഉരുമ്പു — ഉരുമ്പി ഇതെങ്കിലും

കൂടു — കൂടി മുരടു — മുരടി ചെൻ — ചെന്നി

ഒത്തു — ഒത്തി മരുത്തു — മരുത്തി കാണൻ — കണ്ണി

മെവു — മെവി മരുവു — മരുവി

ലാവു — ലാവി മിതറു — മിതറി

മാറു — മാറി

൧൨൧. ൧. തുള്ളുക തലായവനിന്നുള്ളതൊന്നെറിയത് ഇതെങ്കിലും ചേർക്ക

പിടി, കൊണ്ടു, പിണ്ടു

൨. തള്ളു വള്ളു — എന്നതിൽ അല്ലാതെ — ള്ളി എന്നതുമുള്ളു ഉള്ള

ള്ളി എന്നവഴിക്ക ഒന്നുമെന്നും ഉണ്ടു —

൩. കാള — അരുള — തടങ്ങുള്ളവ ഒന്നിൽ — ളി പ്രമാണം — ഇതെങ്കിലും 17

ചിള — ചിളി — ഉള്ള — വാള — ഇതുവിധിക്കിൽ — ഉണ്ടവണ്ണം

വാള — വാളി വിളിതെളി വാണ്ടു കലത്തി മുറ്റ — വാള്കൂന്നു, തെക്കൊളി

൪. മാള — മാളി — മാണ്ടു ഇതുവഴിക്കിണികാണിന്നതല്ലാതെ — ഞാലു ഓർ കൊള

അക്കുക്കുതലായതിൽ ഉകാരമരുത —

൬.) ഉറങ്ങു-ഉറങ്ങി എന്നുള്ളിടത്തിൽ ഭൂതത്തിന്റെ അഭിപ്രായം മാറാ-അ
ന്ന ഭാവം പ്രമാണം (ഉറങ്ങിനേടത്തു) കിട്ടം രണ്ടവടക്കം കിട്ടം ഉണ്ടു-
വാതിലെന്നല്ലാതെ വാൻവന്നും അർത്ഥഭേദത്തോടെ നടപ്പു-
ചാതിലെന്നുള്ളിടത്തു ചാൻവന്നു പണ്ടെ പോലെ ചു-നതി
യെന്നുമുണ്ടു (പൂ-ഴ)

൩൩൫. ഭാവിയിൽ ക-ഉറ എന്ന പ്രാകൃതങ്ങൾ കോടിയവറ്റിന്നു കോടിക്കും (പൂർവ്വ
അവയിലും തിങ്ങുദിക്കളിലും ഉള്ള വായകാരണക്രിയകൾക്കും കക്കാദി
കൾക്കും-ഇകാരഭൂതം പ്രമാണം-ശേഷം ബലക്രിയകളിൽ ഇകാരമ
ത്രെ-

	പ.		
൧.) ആക —	ആക്കി (ആക്കി) —	ആക്ക —	ആക്കി
പോക —	പോക്കി	പോക്ക —	പോക്കി
എങ്കിലും	ചത്തു —	നൊന്തു —	വെന്തു
ഇക —	ഇക്കി (ഇടക്ക-)	ഇടുക്കി-	ഇക്ക, ക്കി
തെക —	തെക്കി	തെക്ക —	തെക്കി
൨.) ഇളക —	ഇളക്കി	ഇളക്ക —	ഇളക്കി-
മറുക —	മറുക്കി - - -	- - -	- - -
൩.) തിങ്ങു —	തിങ്ങി	തിക്ക —	തിക്കി
ഞെങ്ങു —	ങ്ങി	ഞെക്ക —	ഞെക്കി
പിളങ്ങു —	ങ്ങി	പിളക്ക —	ക്കി-
പുതങ്ങു —	ങ്ങി	പുതക്ക —	പുതക്കി.
പൊങ്ങു —	ങ്ങി	പൊക്ക —	പൊക്കി
൪.) കക്ക —	കക്കി	(കക്കിനാൻ-കേ. രാ.)	
മിനക്ക —	ക്കി	നക്ക —	ക്കി-
നോക്ക —	ക്കി-	മിക്കു, ക്കി-	നൊക്കു, ക്കി-

൩൩൬. ഭൂതത്തിന്നു രണ്ടാം ക്കി-ഞ്ഞി-എന്നാകുന്നു-ഇകാരഭൂതം
വിശേഷാൽ ബലക്രിയകൾക്കും പുറവിനകൾക്കും കൊള്ളുന്നു-അതു
വെള്ളുന്നിടക്കാൽ നാലു സൂത്രങ്ങളെ കൊണ്ടും പറയുന്നു-
൩൩൭. ഇരങ്ങളിൽ വിനബലങ്ങളിൽ താനെ പ്രമാണം-

൫.) ഏറ്റാദികൾ

ഏല്ക്കു— ഏറ്റു, ചൊറ്റു, നെറ്റു, പെറ്റു,

തോല്ക്കു— തോറ്റു, വോറ്റു,

വില്ക്കു — വിറ്റു, എങ്കിലും വില്ലു, വിറ്റു

പഠിക്കു— പ്രതിചെയ്തു പഠിത്തു എങ്കിലും ത്രക്കാൽ പഠിഞ്ഞു
= തൊഴുതു

൬.) ടു-ഴു- എന്നവറ്റോടു രണ്ടു ഹ്രസ്വങ്ങൾ ഉള്ള ഇലയാ ത്തുകൾ

പൊരു— പൊരുന്നു, പെരുന്നു (പെരുകി

എങ്കിലും തരു, വരു = തന്നു വന്നു)

ഉഴു— ഉഴുതു, തൊഴുതു എങ്കിലും എഴു— എഴു

അനുസ്വരലോപം തന്നെ)

§൨൪൪. ബലക്രിയകൾ— ത്തു— തന്നെ വേണ്ടതു—

൧.) ഋ-ഉ-ഒ-ഓ- ഈ അന്ത്യങ്ങൾ ഉള്ളവ കോർത്തു— പൂത്തു കൂത്തു— കത്തു, നൊന്തു— ചേർത്തു, ഓർത്തു—

൨.) ർ- ഴ്- ൾ- ഈ അന്ത്യങ്ങൾ ഉള്ളവ—

വാർത്തു— തീർത്തു— ചെർത്തു, ഒർത്തു— വിയർത്തു— എതിർത്തു— മയൂർത്തു

മ.ഭാ. (മയിർത്തു)— കുളുത്തു, (കുളിർത്തു), കളിർത്തു— [illegible]— [illegible]

ഞെഴ്ത്തു— ഞെഴ്ത്തു— മിഴ്ത്തു

൩.) [illegible] അമർന്നിൽ അടങ്ങാത്ത— ഉ— പ്രകൃതികൾ—

പകുത്തു— എടുത്തു— തണുത്തു— പരുത്തു—

പൊറുത്തു— അലുത്തു— പഴുത്തു—

൪.) നമ്മളൊൽ ഉള്ള വായമിലെ— അ— പ്രകൃതികൾ—

ഉരത്തു, (ഉരം), ഉരത്തു— മണത്തു, കനത്തു, ബലത്തു (കേ. രാ) മി

കത്തു— കൃ. ഗാ—

§൨൪൫. താലവ്യാന്ത്യ ബലക്രിയകളിൽ— ത്തു— താലവ്യമായി മാറി— ച്ചു— എന്നാകും—

൧.) കടിക്ക, കടിച്ചു മുതലായ— ഇ— പ്രകൃതികൾ

എങ്കിലും അവതരിത്തു— രാ. ച.— ഇങ്ങിനെ സംസ്കൃതത്തിൽ

ശബ്ദങ്ങളെ ക്രിയകളും ഇക്കാലം കൂട്ടുകയാൽ; ആച്ചു-ഭൂത

വൎത്തമാനങ്ങളിലും വികാരമുണ്ടു-

൨.) താലവ്യാകാരത്തോടു ആയ-ഐ- പ്രകൃതികൾ

വിറ- വിറെക്ക- വിറെച്ചു- തെയ്ക്ക, ച്ചു-

എങ്കിലും; ഉരെച്ചു എന്നല്ലാതെ ഉരെത്താൻ-കൊ- ഉരു; ഉര

ത്താൽ മ- ഭാ- എന്നതും പാട്ടിലുണ്ടു- പകൎത്തിക്കുന്ന

ത്തം, മികെച്ചു എന്നതൊടു ഒക്കും --- വെക്ക, വെച്ചു, വച്ചു

എന്നൊഴികെ- വൈക്ക, വൈത്തു, വൈവാൻ എന്നുള്ളതും

പുരാണഭാഷയിൽ ഉണ്ടു (കൈ)

൩.) ഈ- ഐ- പ്രകൃതികൾ- മിക്ക, മിച്ചു, കൈക്ക, കൈച്ചു-

കാച്ചു- തൈക്ക, തയ്ക്ക, തക്ക, തച്ചു-

൪.) യ്/ പ്രകൃതികൾ- മെയ്ക്ക, മെച്ചു (പടെച്ചതിൽ മെയിച്ചു)-

ചായ്ക്ക ച്ചു- വായ്ക്ക ച്ചു-

ഇവകെക്ക ൧൨൧-ആമതിൽ അടങ്ങിയ വിലക്രിയകൾ എല്ലാം ലം ചിലകൾ ഉണ്ടു (അടിക്ക, കി- പിണെക്കയും, തെക്ക, തെച്ചു എന്നും തെക്ക; കത്തുക, തെറിക്ക എന്നും ഇങ്ങിനെ ഉള്ളവൾ എല്ലായാലും വിപരീതമുള്ള ധാതുക്കൾ ഉണ്ടു)

൫൧൭. ട്ടു- റ്റു- എന്നവ ഒററൊട്ട രണ്ടു ഹ്രസ്വങ്ങൾ ഉള്ള അപേലക ളിലും- ൾ- ൽ- എന്നവ ഒററൊട്ട ഉള്ള ചില ക്രിയകളിലും ത്ത- എന്ന ത്ത- ട്ടു- ററു- എന്നാകും-

൧.) നടു— നട്ടു (നട്ടി) ൩.) അറു— അററു (അററി)

ചുടു— ചുട്ടു   പെറു— പെററു

പെടു— പെട്ടു

തൊടു— തൊട്ടു   ഏറു — ഏററു

൨.) കൊൾ— കൊട്ടു (കൊണ്ടു)   ഊറു— ഊററു

കാൾ — കാണ- കാട്ടു ൪.) വില്ല— വിററു (വില്ലു)

എല്ല— എററു

തൊല്ല- തൊററു

വല്ല വരു- വററു

നാൽ (ദ്വന്ദ്വ) നാല്ക്കു — നാറു

സ്വരസംഖ്യാക്രിയകൾ — ഇന്ന — അന്ന — എങ്കിലും എഴുന്നിൽക്കു എ
ഴുനീല്ക്കു, എഴുനീറ്റു — (പ്രാ: എഴുനിന്നരുൾ. ര. ച. ൰൬,൨ — എഴുനിന്നവൻ. ൭൬൫.൧.)

൩൨൧. ഭൂതത്തിന്നു മൂന്നാം ക്ലിപ്തി — ന്ത — എന്നാകുന്നു — അനുസ്വരവിശേഷ
ർന്ന കാലങ്ങൾക്കു കൊള്ളുന്നു (ഉ-ം- സ്വരാന്തങ്ങളായ ക്രിയകൾ,
ഇരിക്ക — ഇരുന്നു — ഇന്നു ക്രിയകളെഴുന്ന ക്രിയകളെ ഇരുമ്മുന്നാമതാക്കുക
ളിൽ — ന്തു ഭൂതത്തിന്നു ആകാരഭൂതത്തൊടു കൂടക്കൂട ഉപസർഗ്ഗം ഉണ്ടു.
ഇതിന്റെ രൂപത്തെയും നാലു സൂത്രങ്ങളുടെ കാണ്ക പൊല്ലുന്നു —

൩൨൨. ന്ത — ഭേദം വരാതെ ശേഷിച്ചുള്ള രണ്ടു ക്രിയകളിൽ അത്രേ —

വെകു, നൊകു — വെന്തു, നൊന്തു ൩൨൨ —

പുകു — (പൂകു) പുകുന്താൻ, പുകുന്താൻ (പാട്ടു) (ര. ച.)
മികു — (മീകു) മികുന്തു ര. ച. ൰൩, ൬.

൩൨൩. ന്ത — ന്ന എന്നാകുന്നതു (൩൨൧, ൩൨൨) ഈ സൂത്രങ്ങളി
ൽ അടങ്ങാത്ത — പ്രകൃതിയുള്ള ബലക്രിയകളിൽ —

ഇരിക്ക — ഇരുന്നു (ഇന്നു)	ചുമക്ക — ന്നു
കിടക്ക — കിടന്നു	ഞെളിക്ക — ന്നു
പരക്ക — ന്നു	അനുഭവിക്ക — ന്നു
പിറക്ക — ന്നു (പിറന്തു. രാ. ച.)	പിശക്ക — ന്നു

൩൨൪. താലവ്യാന്തമുള്ള അബലകളിൽ — ന്ത — താലവ്യമാകി
മറി — ഞ്ഞു, ഞ്ഞു — എന്നാകും

ഉ-ം കരിയു — കരിഞ്ഞു (പണ്ടു കരിന്തു — കൊ. രാ. തെളി
ന്തു — രാ. ച.) നെരിയുന്നു — നെരിഞ്ഞു (ര. ച.)

൨. പിരിയു — പിരിഞ്ഞു (പിരിയു, പിരിന്തു ൩൨൧)

൩. പറയു — പറഞ്ഞു (പറന്തു. രാ. ച.)

൪. പായു — പാഞ്ഞു, മെഞ്ഞു, തൊഞ്ഞു, ആരാഞ്ഞു,
(ആരാന്തു — ശാസ.)

൩൨൫. ദീർഘസ്വരത്തോടു താൻ രണ്ടു ഹ്രസ്വങ്ങളോടു താൻ — ര
ലാദികൾ — ഉള്ള അബലകൾക്കു — ന്തു ഭൂതം വരുന്നതിവെണ്ണം.
ഉ-ം ആ — ന്തു, ന്റ — ചെൻറു, തിൻറു, ചൊൻറു എങ്കിലും പോയതു,

പൊരു. പൊരുതാർ. മ. ച. പൊയാന്നു § ൨൨൦. ദ്വി തകാരങ്ങൾ തകാരാന്ത്യ, ഓടക്കു
ന്നു

അണ്ണാന്നു എന്നതു – അണ്ണാനെ ത്രമിഴ്പിലർ അണ്ണാ
ന്നൊന്നപ്പെട്ടു ഉണ്ട് -

൩. ല്ലു - ല്ലു, ന്റു, ന - അല്ലു, അന്ന, തൊന്നു, ഞൊന്നു § ൨൨൦. ൫. എനക്കുന്ന
താന്നു, മുഴന്നു.

ല്ലു - ന - ചെല്ലു, ചെന്നു - കൊന്നു § ൨൨൦. ൨.

ന - ന്റു ന - തിന്നു, ഒന്നു § ൨൨൨. ൬.

൬. ങ്ങു - ണ്ടു, ങ്ങു - ആളു, ആണ്ടു, മിണ്ടു, ചിണ്ടു § ൨൨൦. ൬.

വണ്ടു, വറണ്ടു, ഉരുണ്ടു

ളു - ണ്ടു - ചിണ്ടു, കൊണ്ടു § ൨൨൦. ൭.

ൾ - ണ്ടു - ഉണ്ടു § ൨൨൨. ൬. പൂണ്ടു, കണ്ടു § ൨൨൦.

൫. ഴ - ന്ന, ണു - ആഴ - ആണ്ടു (രാ. ച.) ആണു, മിന്നുമി

ഴന്നു മിണു, ആണു, കൊണു, ആണു

അമിഴ - അമിണ്ണു, കവിണ്ണു, പുകണ്ണു (പുകണ്ണു മ. ഭാ)

പുകണ്ണു - മകിഴ്ന്നവൻ. കൈ. ന. മകിഴ്ന്നു രാ. ച.)

ഉമിണ്ണു (ഉമിഞ്ഞു) ഭാഗ -

§ ൨൨൦. ഭൂതത്തിന്നു നാലാമത് ഒരു കുറിച്ചുരുക്കമായുള്ളൂ - ധാതു

വിൽ എ എന്ന പ്രത്യയമാക്കുക തന്നെ - പ്രയക്ക, നൊക്ക - വെന്തു നൊന്തു -

കാൺ, ചാ - കണ്ടു, ചത്തു - വാഴ്ത്തു - വന്നു - തന്നു -

§ ൨൨൫. ഭൂതത്തിന്നു അഞ്ചാമത് ഒരു രൂപം - ഉകാരാന്തമായ

സംസ്കൃതധാതുക്കൾ ഉകാരത്തെ ഇരട്ടിക്കുന്നു - പുക്ക - പു

ക്കു, പുക്കാർ (പുക്കു) - തക്ക - മിക്ക - തക്കു, മിക്കു, മിക്കുള്ള കെ. രാ)

ഷിനയെച്ചങ്ങൾ

§ ൨൨൭. ഷിനയെച്ചങ്ങൾ മൂന്നുണ്ടു - അതിൽ ഭൂതകാലത്തി

ന്നുള്ളതു മുൻഷിനയെച്ചം എന്നും. ഭാവിക്കുള്ളതു പിൻഷിന

യെച്ചം എന്നും ആകാ - വർത്തമാനത്തോടു ചെരുന്നതു ഷിനയെ

ച്ചം മെലാൽ പറക്കും (§ ൨൫൪)

§ ൨൨൮. മുൻഷിനയെച്ചത്തിന്റെ രൂപം മുഴുവൻ ഭൂതകാലത്തെ

ആശ്രയിക്കുന്നു - എങ്കിലും ഭൂതക്രിയാക്കുന്ന ഉ - ഇ - എന്ന അന്ത്യസ്വ

രങ്ങളിൽ ഒന്നു ചെർക്കാം - അതു കൊണ്ടു

[illegible]

ക്രിയാന്യൂനം

രാജ്യവും ഭൂമിയാ
(ഭാഗ. ൬)

കവരുവാൻ, കവർവാൻ (ര. ൨)

൧.) ഇ — എന്നതിന്ന — ഴ് — വരും പ്രയൊഗമുണ്ടു — അതെങ്ങിനെ
൨.) അരക്കാരം സ്വരം പരമാകിൽ ലൊപിച്ചും പൊം
(പ്രണെട്ടത്ത)

൩.) സംക്ഷെപങ്ങളും ഉണ്ടു —
പിൻവരുന്ന ക്രിയകളൊടു ചെൎത്തുകൊള്ളു — ഉദാഹ —
ഹരിച്ചുകൂടാ — ചുടാ, തന്നെ വെച്ചു — ചേൎച്ചു, കൊണ്ടിരിക്ക.
മ. ഭാ. ൭൱൩.
മുൻവരുന്ന നാമങ്ങളൊടു ചെൎന്നു പട്ടു — ഞെട്ടു, വഴിക്കെ
ടൊകില — വെവെയൊട്ടി, ഘ ക്കൽ ഇന്നു — ഘ കാന്നു ൭൱൩.

§ ൨൱൩. മുൻപിനക്കൊരുത്തിന്ന സംസ്കൃതത്തിൽ ക്ത്വാന്തം പ്രബന്ധം
എന്നപൊരുകപ്പെടുന്ന ക്രം ൦ — ഉക്ത്വാ — വചിച്ചിട്ടു, ദത്വാ, നത്വാ —
ആകാക്ഷ — കെട്ടിട്ടു, ആഗത്യ — ഇതുപം പിലമലയാളക്രിയകൾക്കും ചെ
പദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ ദുഷ്ടിഭമായി വന്നു കാണുന്നു — ഇടിത്വാ — ക
പാടിത്വാ

§ ൨൱൪. പിൻവിനയെച്ചം — രണ്ടാം ഭാഷിയിലെ — ൧൨ — ൩ — എന്നവക
റ്റൊട്ട — ആൽ എന്നതിന്നുള്ള ആൻ ആകുന്ന പ്രത്യയം ചെൎത്താൽ
ഉണ്ടാകുന്നു —

൧.) അവൊലക്രിയകളിൽ പിലതിൽ ഉകാരം ഉണ്ടു — ആകുവാൻ,
അരുവാൻ — പുകവാൻ — പൂവാൻ — നല്കുവാൻ — പുലൊൻ ചെയ്യ —
ചെക്കുവാൻ, ചെവാൻ. കെ. രാ — — കറക്കുവാൻ — വെ. ച.
കറവാൻ. മ. ഭാ. ഇരിക്കുവാൻ — അറിവാൻ — പിവാൻ, ചിക്കു
വാൻ — കൊള്ളുവാൻ, കൊലൊൻ, വെലൊൻ — പുകഴുവാൻ,
പുകഴ്വാൻ. കൃ. ഗാ — കാണുവാൻ, കാണ്മാൻ (കാഴ്മാൻ) — ഉണ്മാ
ൻ, തിന്മാൻ — പുണരുവാൻ (പ്രസ്ഥിതിന്നു) — വിളുവാൻ (രാ. ച. മിളുവാൻ

൨.) വകാരം പിലപ്പൊൾ കെട്ടുപൊകും — വരുവാൻ, വരാൻ — ചാടാ
ൻ. പ. ത. — പണെണ്ടാൻ. കൃ. ച.

൩.) ബലക്രിയകളിൽ — ൧൨. ൧. ആമതിൽ ചൊല്ലിയവ — ആകുവാ
ൻ, തികവാൻ, ഇളക്കുവാൻ — രക്ഷമുള്ള പഴകിപ്പാൻ,

(മരിക്കുവാൻ, മരിക്കാന്തു — തല്ലുവാൻ (തല്ലുവാൻ), തല്ലാന്തു)
കൂട്ടാൻ, കാണ്മാൻ (കേൾപ്പതിന്നു — ഖ. ര.)

(൬.) കൂട്ടുവാൻ എന്നതിന്നു കൂട്ടുവാനുള്ളതു കറി എന്നർത്ഥം ഉണ്ടാകുവാൻ നാമരൂപമായും നടക്കും — ഉ — കൂട്ടുവാന്റെ വിശേഷത്തിൽ = വെറ്റിലയിൽ

§ ൨൫൨. സംസ്കൃതത്തിൽ ഒക്കെയും തുമുന്നന്തം തന്നെ — ഉ — കർത്തും ചെയ്യുവാൻ — ശൊഭ്യം അട്ടത്താൻ (രാ. മ.) ശ്രോതും — വക്തും — തത്ര വസ്തും ഏകദാ ത്യാഗം (ഹ. ഭാ. ശിക്ഷ). ദമൻ. മ. ഭാ.

പെരെച്ചങ്ങൾ

§ ൨൫൩. വർത്തമാന ഭൂതങ്ങളോടു ചേർന്നുണ്ടാകുന്ന പെരെച്ചങ്ങൾക്കു — അ — എന്നതു ഉടെ ചുരുക്കം തന്നെ ചേർന്നു വരുന്നു —

ആകിന്നു ആകുന്ന ...... ആയ (ആകിയ, ആയിന) ആയി
പോകുന്ന .... പോയ (പോയിന — പോന. ര. ച.)
കൊള്ളുന്ന .... കൊണ്ട
ചെയ്യുന്ന .... ചെയ്ത
ചേരുന്ന .... ചേരിയ (ചേരിന്ത)
പുകുന്ന .... പുക്കിയ, പുക്ക

§ ൨൫൪. ഭാഷയുടെ പെരെച്ചങ്ങൾക്കു രൂപം അറികയും പ്രയോഗങ്ങളും കാണുന്നു —

൧.) ഒന്നാം ഭാവിരൂപം തന്നെ മതി — ആകും — ഉം — കൊള്ളും — ഉറങ്ങും കാലം — ആമ്പൊൾ — പോമ്പൊലെ. ഒ. മ. കൊള്ളുമാറു

൨.) പാട്ടിൽ അതിന്റെ ചുരുക്കത്തോടു കൂടും, ചൊൽ പൊരുൾ മറ്റു ഒക്കാൻ. മ. ഭാ. വിളങ്ങുമനായി — വിളങ്ങുമഗ്രാമങ്ങൾ (ശിക്ഷ)

൩.) രണ്ടാം ഭാവിരൂപം — ഉം — ഒരു — ആകുന്നതിങ്ങനെ സാധ്യങ്ങളായ നാമങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാവതും —
ആകുവോളം — ആകുവോളം — ആയ്പോവോളം
പോവോളം — പോകുവോളം —

ശബ്ദജ്ഞാനം

മുഴങ്ങുകിന്ന

ചിവന്ന
വഴങ്ങന്ന (ത.പ.)
കൊററന = കൊററ?

ഉലകൊന്നും (രാ. ൨)

ശ്രീരാമചന്ദ്രനെ തൊഴുതൊന്നുടയ ജ്ഞാ
(says Sita) Bal. Ram. മനസി ഉറച്ചൊരു
നിന്നെ ഞാൻ ജ്ഞാ

(ഉണ്ടായ)
നല്ലോരു കഥ പണ്ടുള്ളവർ ഉലകിലെ നമ്പിമാർ തൻ പരമ്പരയും
കിടന്നുമ കണ്ടു (രാ. ഉ. ൧൩, ൧) കീർത്തിയാൎന്നുമ പുലമ്പി (൩൩, ൩)
told their old stories — ടനന്തമൎത്ഥം തെളിയാതെ (൨൩, ൧)
മാൎ - വന്നു ഭൃത്യജനമയാൎ (൧൦. ൮, ൨)

അതെയിലവർ (൧. ൧൩, ൧) വാഴ്ന്നവർ (ര. ഉ. ൩൦, ൩)

പരുവൊളം, കാണ്മോളം, കാണ്മൊരു - ത്രി. ഗാ. - എമ്പൊരു (രാ. ച.)

ഇകവൊളം, ഇകയൊളം, മരവൊളം, ഒളം -

മലപ്പൊളം ഇലപ്പൊരു നടി -

൪., രണ്ടാം ഭാവിരൂപത്തൊടു ചുട്ടെഴുത്തു ചേൎന്നുള്ള പദം ഉ

ള്ള - ഉവെണ്ടവ - സംക്ഷേപിച്ചിട്ട - വെണ്ട - എന്നതു

൭൧൫. ക്രിയാപ്രത്യയങ്ങളാൽ ഉണ്ടാകുന്ന പുരുഷനാമങ്ങ

ൾ ഭൂതവിശ്ര -

നടക്കുന്നവൻ, വൾ, തു - വർ, വ

വന്നവൻ, വൾ, തു - വർ, വന്നൊ

ന്നൊൻ, വന്നൊൾ - ചത്തൊൻ

പെറ്റൊർ എന്നല്ലാതെ പെറ്റൊർ, ഉറ്റൊർ, നല്ലൊർ എ

ന്നും മറ്റും സംക്ഷേപിച്ചു ചൊല്ലും ൭൦൪ - ഇവ്വണ്ണം എന്നല്ലാതെ

ത്തു - എന്നും നടക്കും -

൭൧൬. ഭാവിപെരെച്ചത്താൽ ഉണ്ടാകുന്ന പുരുഷനാമങ്ങൾക്കുള്ള

രണ്ടു കൂട്ടം -

ഉറങ്ങുമവൻ (രാ. ച.)

൧., വാഴുമവൻ, വാഴ്വവൻ - ഉറങ്ങുമവൻ, ഉറങ്ങുവാൻ - ആകുമവ

ൻ, ആമവൾ. മ. ഭാ. - ഉണ്ടാമവർ - കെ. രാ. (= ഉണ്ടാകുന്നവർ)

൨., താങ്ങുവൊർ, താങ്ങുവർ - മിന്നുവൊർ - ആവൊർ - ത്രി. ശാ -

ചെല്ലുവൊർ - കൊല്ലുവർ. രാ. ച. - ചൊല്ലുവൊർ, ചൊല്ലുവൊർ -

കളവൊർ - പൊരുവൊർ - പുണൎവൊർ - ക്രാന്മവർ (= കാണ്മവർ)

ര. ച. കാണ്മവർ, ഉണ്ണ്മാർ - എമ്പോൻ (രാ. ച.)

൩., വാഴുവൻ - അറിവൻ, തരുവൻ - ഊട്ടുവൻ എന്നിങ്ങനെ

പലതുള്ളവ -

൪., ഇരിപ്പവൻ, കെല്പോർ, തിന്നപ്പവർ, നടപ്പോർ, മേപ്പ

വർ - പെറുവർ (= പെറുകുന്നവർ. രാ. ച.)

൭൧൭. ഭാവിനപുംസകം അധികം നടപ്പു

വരുമതു - തീരുമതു - കൊൾവതു (ര. ച. നിത്യ.)

വെണ്ടുവതു - വെണ്ടതു, ഊട്ടുവതു പ്രയോഗിച്ചിടത്തു

ക്രിയാപദവാചകം - ഏന്നു (രൂപ)

ചെല്ലിപ്പെട്ടു, ഭേദപ്പെട്ടു, സന്ധിപ്പെട്ടു -

ഇരിപ്പവഞ്ജരിച്ചെട്ടാ. ൧൩൩

ഭിക്ഷക്കാരിഴുകുന്നത്‌ വിധിവിനയോടുള്ളതൊട്ടു ഒക്കെ
അതാം ഉണ്ടാകയാൽ പാട്ടിൽ വരുമെന്നു നടപ്പുണ്ടു വരുന്നു,
വീഴുന്നു, തിന്നുന്നു, കൊള്ളിക്കുന്നു

൧൩൪. ഈ കാലഭേദനവും സകൎമ്മത്തിൽ - ഇ - ചുട്ടെഴുത്തും കൊണ്ടാം
ഭാവിച്ചു - ചെയ്യിച്ചു - ചെ. പ. കൊള്ളിച്ചു - വന്നിച്ചു - തിന്നിച്ചില്ല.
ചെ. ച. -

൧൩൫. ഈ കാലഭേദനവും സകൎമ്മത്തിൽ - ഉ - ചുട്ടെഴുത്തും കൊള്ളാം. ഉം.
അറിയുന്നതു - ഇരിന്നതു - നടന്നതെ - ചമഞ്ഞതെ - കണ്ടതില്ല
ഭാവിച്ചുടങ്ങവുതു, ആട്ടവുതു ഭാ. ച. ഖിന്നോസം ക്ഷേപിച്ചിട്ടു - ചെ
ത്തവെണ്ടതൊന്നുമില്ല (മുക്കന്തി - വല്ലതു, ചെയ്തതെന്നപോലെ

൧൩൬. ഉം - ഉമ്മ ഭാവിനവും സകൎമ്മത്തിൽ മാത്രം നടക്കുന്ന
ന്നതു എന്നപോലെ അറിവതു വരുവതു, പറവതു, തൊഴുവ
തും ചെയ്ക. ചെ. മ. നൊവതും ചെയ്യും - ചെ. പ. തരുവതാക - ചെയ്തു
അതു സംക്ഷേപിച്ചിട്ടു - മിണ്ടുതും ചെയ്യാതെ" ക്രി. ഗാ. എന്നും - നിൎമ്മി
ച്ചിട്ടു - ആകുവിതം ചെയ്തു - കാഴ്ചവിതം ചെയ്തു - എന്നും വരും - ഉവ
ടെലിപ്പതു - പൊറുപ്പതിന്നു ക്രി. ഗാ.

൧൩൭. ചെവൊരുനവും സകൎമ്മം ആയിതു - ഒൻ, ഒന്‌ - എന്നുള്ള
തു - അതു നിലവിലകമ്പുമാത്രമെ കാല്ലു - സ്വരം പരമാകുമ്പൊ
ഴെ നടപ്പു -- ആവൊന്നല്ല (= ആവതല്ല) വെണ്ടുവൊന്‌ - ഉള്ളൊ
ന്നല്ല - ഉള്ളൊന്നതു (= ഉള്ളതു) വഴിയെന്നായി. ത. സ. ഉള്ളൊന്നായി
ല്ലും ഇല്ലൊന്നാകിലും (ഗൈ) -- നശിക്കുന്നൊ. മ. ഭാ. ഇരിക്കുന്നൊ.
ത. സ. ഇങ്ങിനെ ഭാവികൾ - ഭൂതവൎത്തമാനങ്ങളുടെ ഉദാഹരണ
ങ്ങൾ അറിയിച്ചു - ഉടവാതൊന്നി തൊന്നാകും. ഹ. ന. ഇല്ലിയെന്നൊന്‌
ഉ. രാ. ചെയ്യൊന്‌ - ക്രി. ഗാ. -- ഇരുന്നൊന്‌ (ക്രി. ഗാ.)

ഇവിനെഒരു ബഹുവചനം പോലെ അനുകരിച്ചു - ഇരിക്കൊഴി

ഒകലിന്നിതു, ര.പ. കരുതിതു (ര.പ. ൧൭, ൩)
വരുംവിതു (ര.പ. ൬൨, ൪) വെളിയിതു കോൾ (൬൬, ൪)

ചെഷ്ടിനന്താകിൽ (ര.പ. ൩൦, ൩)
കരുതുവഴിയ (ര.പ. ൧൬, ൪)
കൊഴുവതു, തുടുതു, പൊവതു

ഉയർന്നെണ്ടാന (ര.പ.)

[illegible] ചില [illegible] (രാ. ച. [illegible])
(ഭാര[illegible], [illegible])
before mar. [illegible] ചില [illegible] (132, 2)

ലവ. വ്യാ-പ്ര-ഇരങ്ങുന്നൊന്നിലവ. ത. സ- തക്കൊന്നിലകാൎത്ഥം-ദിലം--
എന്നുള്ളതുവിഭാവിഷ്ടാൽ ഒന്ന് എന്നതുദീൎഘസ്വരമുള്ളതെങ്കിലും
സംഖ്യാവാചിയതൃന്ദ്രുകുന്നഎന്നൊസ്പഷ്ടം-

വിധിനടുവിനയെച്ചം-മുതലായവ

൧൨൩. വിധിയാകുന്നതനിയൊഗരൂപം (തമിഴിൽ എവാൽ)-അ
തമദ്ധ്യമപുരുഷനത്രെപറവും- അതിൽ ഏകവചനത്തിനവെ
റും പ്രകൃതിതന്നെമതി- ൧൨൪. അമതിൽ അടങ്ങിയവിലക്കിയക്ക
ളിൽ മാത്രം- ക- ക്ക എന്നിവചെൎക്കും- ഉ-ം- പൊ- ഇരു- ഇരി
കൊടു, കെൾ- വാ- താ- പറ- അറി- നില്ലുതൽ- (മ.ഭാ.) കൊൾവാ
ങ്ങിക്കൊ. കെ. ഉ) - നല്ലു- ഇരുക്ക- നൊക്ക- വെക്ക (കവെ)
൧൨൫. വിധിബഹുവചനം രണ്ടാം ഭാഷയൊടു-ഇങ്ങ് എന്നത്
മുള്ള-ഇൻ- എന്നതെചെൎക്കയാൽഉണ്ടാം-

വരുവിൻ(വ്രാമിൻ)	നൊക്കുവിൻ(൧൨൩)
പൊവിൻ, കൊള്ളിൻ	ഇരിപ്പിൻ(ഇരിക്കുവിൻ)
പറവിൻ	കെള്ളിൻ
കാണ്മിൻ	തിന്മിൻ(തിന്നിൻ), തിന്നിൻ
ചെയ്യിൻ(ചെയ്യുവിൻ)	൧൨൬-൩൭)

൧൨൬. സംസ്കൃതവിധികൾ മിലവപാട്ടിൽ നടപ്പാകുന്നു- ഉ-ം- ജയ
ജയ- രക്ഷ- ഭവ- പ്രസീദ- ശൃണു- കുരു- ദേഹി, പാഹി, ത്രാഹി,
ബ്രൂഹി-- ബഹുവചനം ഭവത- കുരുത- ദത്ത)
൧൨൭. നടുവിനയെച്ചത്തിന്റെ അദ്യരൂപം ഒന്നാം ഭാവിയിൽ
നിന്നുളവാകുന്നതു-

ഉം എന്നതിന്റെപകാരം- അ- ചെൎക്കയാൽ തന്നെ

ആകു--- ആക-
പൊക--- കൊടുക്ക-
നൊക---- നൊക്ക-
പറയ----വരെക്ക
തര---- ഒക്ക്(പ്രണ്ടു- ഒരെണ്ണം- എന്നും ഉണ്ടു)

ഴ

അറിക—ഉട്ടകാരാന്തങ്ങളിൽ—ഉഴ—കൃ—ഗാ)

൧൫൨. നടുവിനയെച്ചത്തിൻ പുതിയ രൂപം ആവിത്—സകലക്രിയകളോടും ബലക്രിയകളോടും ക—എന്നതെ ചേർക്ക—

(കൊള്ളു) കൊള്ളുക, കൊൾ്ക—കൊടുക്ക, കൊടുക്കുക

(അറിയു) അറിക, അറിയുക—

(ചൊല്ലു)— ചൊല്ക, ചൊല്ലുക—

(പുണരു) പുണർക, പുണരുക—

(വീഴു) വീഴ്ക— വീഴുക

(തരു) തരിക, തരുക—ഉണ്ണുക— ഉണ്ക

കഴുകുക, പുല്കുക, പുല്ക— തിന്നുക— തിക—

൧൫൩. ആ പുതിയ വിനയെച്ചം ക്രിയകൊള്ളുന്ന ഉമ്മത്താവും ആളുകന്നു—ഞാൻ, നാം, നീ, അവൻ, അവർ കൊൾ്ക, ഞങ്ങൾ, നിങ്ങൾ, അവൾ, അവർ, കൊടുക്കുക—ഇത്യാദിക്ക—ഇങ്ങൾ തിരിക, പ്രയോഗിക്ക ൨ വന്നു

൧൫൪. ആ രൂപത്തോടു—ട്ടെ—എന്നതെ ചേർക്കയാൽ ഉത്തമ പ്രഥമ പുരുഷന്മാർക്കുള്ള ഉന്മത്താവും അനന്തരവും ഉണ്ടാകുന്നു—

ഞാൻ, നാം പൊകട്ടെ— അവൻ, അവർ വരട്ടെ—

അത് ഇരിക്കട്ടെ— (അന്ത്യ—സംജ്ഞ)

(ഉദ—ട്ടെ—എന്ന ഒരു തമിഴ്ക്രിയയാൽ ഉണ്ടാക്കും എന്നതൊന്നു— പൊകട്ടു— പൊകട്ടു എന്നിങ്ങനെ—

സംഭാവനാദികൾ

൧൫൫. ഒന്നാമത്ത സംഭാവനാരൂപം മുൻവിനയെച്ചത്തോട് (൧൫൦)—ആൽ—പ്രത്യയം ചേർക്കയാൽ ഉണ്ടാം—

ആയാൽ (ആയിനാൽ— ആനാൽ)

ചെയ്താൽ—ഉറങ്ങിയാൽ (ഉറങ്ങിനാൽ)

പുക്കാൽ— - .. - - —കൊടുത്താൽ

മുൻവിനയെച്ചം താൻ ഏകിലും ഏകാരം കൂട്ടിട്ട(ു)

വെക്കിൽ (ര. പ. വെക്കിൽ)

ആയിൽ (ര. പ. ൧൬൩, ൭)
ഉണ്ടായിൽ (കെ. ഉ)
കണ്ടീടിൽ (കെ. ഉ)

നാഴിയിൽ നാഴൂലെ (വൈ. പ)

ആക്കുകിൽ (കെ. ഉ)

ഴും സംഭാവനാർത്ഥത്തിന്റെ ഉത്തരാംശം-

§ ൧൫൩. ആശ്രിതത്തോടു - ഉം - ചേർന്നാൽ അനുവാദകാംശത്തിന്

ആകിലും, ചെയ്കിലും - ചെയ്താലും -

അത്രയും, ഏതു ക്രിയയ്ക്കും ചെയ്താലും = അറിക -

പിന്നെ ക്രിയാവിശേഷണങ്ങളോടു ചേരുന്ന - ഉം ആകിലും - ഒട്ടും ആകിലും

ചേർത്താൽ അനുവാദകമാകും -

§ ൧൫൪. ഉണ്ടാകുന്ന സംഭാവനാവൃത്തിയോടു ചിന്താചോദ്യത്തിൽ ഉപയോഗ-

ആകാരമുള്ളതിന്റെ - ഉം - പ്രത്യയം ചേർത്താലത്രെ -

ആരിൽ, ഏതിൽ, വല്ലതിൽ, എപ്പോഴും, എപ്പോഴുമിത്ര

ഉണ്ടായിൽ (എങ്ങിൽ) - എകാട്ടിലും - എങ്ങിൽ §. ൧൫൫

ആശ്രയിച്ചാൽ - ഉം - ചേർത്താൽ അനുവാദകമാകും -

ആകിലും, ചെയ്കിലും, ചെയ്കിലും, കൊടുക്കിലും

§ ൧൫൫. ഉണ്ടാകുന്ന ക്രിയാവികാരങ്ങൾ സംഭവിക്കും - ചിലപ്പോൾ

കീഴ്പെട്ടതാകുന്നു -

വന്നിട്ടു. മി. ഭാ. (ഭഗവദ്ഗീത) - ആയിട്ടിരിക്ക,

എന്നിട്ടിലും. കേ. രാ - ആടങ്ങിൽ, വൈ - ശ -

മടങ്ങിയും (ക്രി. ഗാ.) - ചെയ്തിട്ടിലും -

പിന്നെ ഭാവി രൂപത്തോടു ചേരുന്നവയും -

വരികിൽ - ആകിലുമിൽ ഉണ്ടാകുന്നു - വൈ - ച.

ചെയ്യുകയും - വെ. ച - ചെയ്യിൽ - പ. ചൊ.

കൊടുക്കിലും, പുറപ്പെടിലും, ആകിലും. ഭ. പാ. സാ.

തിന്നുകിലും - ൧. ചൊ - ചെയ്കിലും - കേ. രാ -

§ ൧൫൬. പുരാണ സംഭാവനാരൂപം തമിഴിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന-

(ആകിൽ) ആകിൽ - (എങ്കിൽ) എന്നാൽ - ആകിലും - ഒരു

ത - ഈ സംഭാവന പ്രയോഗം - ആന്, ആന് - എന്നാലും -

(ഒന്നു) - ആരെന്നും അറിയാതെ ആരെ ഒക്കയും

(ഒന്നിലും) ഇല്ലാതെയായി -

§ ൧൫൭. വഴിഞ്ഞുപോകുന്ന - ആദ്യ - പെയർ എച്ചങ്ങളോടു ചേരുമ്പോഴ

സർവ്വനാമങ്ങളെ- ഉം- ചെയ്യുന്നവരു, ചെയ്തവരു- എന്നിനാൽ

ബഹുവചനങ്ങൾ ഉണ്ടാകും-

൩, ഭൂതപെരെച്ചത്താൽ ഉണ്ടായ വാചികാനാമങ്ങൾ-

ചെയ്തവരെ — ചെയ്തോരെ

ആയവരെ — ആയോരെ, എന്നോരെ

മരിച്ചവരെ — മരിച്ചോരെ

൪. ഭാവിപെരെച്ചത്താൽ ഉണ്ടായ വാചികാനാമങ്ങൾ-

ആകുമവരു, ആമവരു, ആമോരു

കാണുമവരു, കാണ്മോരു

വരുമവർ എന്ന പോലെ മരിക്കുമവരു, മരിപ്പോരു ഇത്യാദി-

ക്രിയാനാമങ്ങൾ

൧ ഖണ്ഡം. ക്രിയാനാമങ്ങളിൽ ഒന്നാമതു ധാതുവായ ഭാവനാമങ്ങൾ തന്നെ- അതിൽ ഒന്നു നടുവിനയെച്ചത്തിന്റെ ഒരു വിധ രൂപം ആകുന്നു

ദൃഷ്ടം-

ചെയ്കു- (ഉ) ചെയ്യുകയാൽ- (ആ) ചെയ്കയിൽ-

(മാർജിൻ) ഭാവനാമ ൨ ഖണ്ഡം. ധാതുക്കളോടു കൂടെ ചേർന്നു നടുവിനയെച്ച രൂപമാകുന്ന

ഉം അൽ- എന്നതു-

കടൽ- തുടൽ- നടുകടൽ, മിന്നിക്കൽ, പിരെക്കൽ-

വരൽ, വിടൽ, തേങ്കൽ- ആതു ചെയ്വൽ, ചെയൽ മെൽ-

മിക്കൽ- പൊക്കിയാകെ കാവൽ-

൩ ഖണ്ഡം. തൽ- ഭിന്നം ചേർന്ന വ്യാകാരണത്താൽ- ൟതൽ- എന്നതും വിശേഷിച്ചു നടക്കുന്നു-

൧, മിന്നൽ പൈതൽ- കാട്ടൽ, കാതൽ

൨. തിങ്കൾ, തിങ്ങൽ, കവിൽ, കറവ്വ

മുക്കിട്ടൽ, വിളമ്പൽ, പിരിയൽ, പാടൽ, മെട്ടൽ, കൂടൽ ഉ

ച്ചൽ

൩. കുറൽ, കൂട്ടൽ, പാറൽ, ചാറൽ

ഉറവ് - (ഉറവായി - ഉറായി ഉ. ഭാ. ൩) ഊറവു (ര. ച. ഊമറം = ഊക്കമ റവു)

൪.) ചുരുക്കത്തിൽ [illegible] ഭാവങ്ങൾ [illegible] §[illegible] ങ്ങളെപോലെ

§൨൭൪. അപൂർണ്ണത്രികം: ഭാവികൃദ്ധിതം

൧.) ചിന്ത - കുറെച്ച, കടെച്ച - പാച്ച: [illegible]

൨.) ചൊല്ലി, ഇളക്കി(ൾ) ഞെടുക്കി

൩.) അഴല്ച; ഉഴല്ച

൪.) ഞരുക്ക, വറുത്ത

൫.) കാഴ്ച (കണ്ടു) - വാഴ്ച, വീഴ്ച, പുകഴ്ച.

§൨൭൫. രണ്ടാം ഭേദത്തിന്നു ഉദാഹരണം - ച്ചു - പ്പു -

൧.) പിറപ്പു - മറപ്പു - കെടുപ്പു - വെളുപ്പു - തിളപ്പു, കൊടുപ്പു, നൊമ്പു, ഉണർച്ചു

൨.) അറിവു - ഞെരുവു, ചാവു, നോവു -

പലതിന്നും ഉദാഹരണം പോലെ ഇന്നവു - കാവു

§൨൭൬. അം - അവു - ന്ന - എന്നവ വിശേഷാൽ അപലയിക

ഇൽ -

അടക്കം, പടക്കം, [illegible], [illegible], കലക്കം -

തുറവു, ചുരവു, ചൊറവു, ഉറവു, ഉഴവു -

ന്നു, ഞരവു, [illegible] - [illegible] ഉണർവ്വു

§൨൭൭. [illegible] - വകകൾ അവ പലാവലർ [illegible] ഭേദം [illegible]

ഉണർവി, പിറവി, മറവി, കെട്ടി [illegible] വെട്ടി [illegible] [illegible]

[illegible] തൊല്പ്യം [illegible] - അം [illegible] കൂടെ [illegible]

ഉറവ [illegible] - ഉണർവ്വു [illegible]

§൨൭൮. [illegible] - പൊയാലെ [illegible] മറതി - കെടുതി, പക

തി, മിടുതി, പൊറുതി, വറുതി, വെറി - [illegible] - [illegible]

§൨൭൯. [illegible] - [illegible] - [illegible] കൂടെ -

൧.) [illegible], [illegible] - [illegible] - [illegible], [illegible]

൨.) [illegible], [illegible], [illegible] ([illegible])

൩.) [illegible] ([illegible])

൪.) [illegible] ([illegible]) [illegible], [illegible] ([illegible])

൫.) [illegible] ([illegible])

൩., പൊക്കു, നെക്കു, ചാക്കു, § ൨൪൨ (§ ൨൪൬. ൧) കാണപ്പെട്ടവ.

§ ൨൪൬. തം — ത്തം — ഇ-യാലെ ഉണ്ടാകും ക്രിയ —

൧., നടത്തം പിരിത്തം ഞെരുക്കം

൨., അഴകം, (അഴു) — വെളിച്ചം — വെട്ടം — (ശം)

൩., ആട്ടം, ഓട്ടം, നെട്ടം, കൂട്ടം, വാട്ടം.

൪., ഏററം, കുററം, തെററം.

൫., ഇരുമ്പം (കു) — ഇറക്കം, മുഴക്കം, മുടക്കം (ങ്ങു)

§ ൨൪൭. ടം — വം — (§ ൧൭൩ പ്രകാരമുണ്ടായവ)

അടപ്പും, കിഴപ്പം, ഒപ്പം. ചൊല്ലം (ചൊല്ലു)

§ ൨൪൮. മ — ഗുണനാമങ്ങളിൽ ഉള്ളവ (§ ൧൭൯)

ഓർമ്മ (ഓർ) ക്ഷമ്മ (ക്ഷമ) വളർമ്മ — ഇമ്മ, തെളിമ്മ, വെണ്മ

൧൦൦. § ൨൪൯. തദ്ധിതാകാരം ആം — അ — ഇ — എന്നവ —

൧., കൊട (വെണ്ണോട) = കൊടുക്ക — ഇല — പട — പിറ — വര
വര — നിര

൨., പൊരി (പൊരു) — കിളി (കൊളു) — കുറി — (കുറു)

§ ൨൫൦. ധാതുസ്വരത്തിൻ ദീർഘം (§ ൧൭൩ പ്രകാരം ഉള്ളവ)

പാട്, പാടു, — കിൻ — ഞെരുട്ടു, കിട്ടു — ഉറൺ, ചുട്ടു — ചെക്കു, പകു —

പോർ, കോപ്പു —

ഇങ്ങിനെ പണ്ടുള്ള വാക്കുകൾ: നാട്ടു (നട്ടു) കാട്ടു (കട്ടു) വീട്ടു (വിട്ടു) കൂട്ടു —

൨ (കുട്ടു) താറു (തറ്റുക്കു) —

§ ൨൫൧. ക്രിയാപ്രകൃതികളും മറ്റു —

പൊട്ടുതല്ലു — ചൊൽ, പുകപ്പു (ചു) — അടി, പിടി, കടി, ചതി,

§ ൨൫൨. ദുഷ്ടി ഭേദങ്ങളോടു കൂടുന്ന ക്രിയാനാമരൂപങ്ങൾ നടപ്പിൽ —

൧., അൽ — ഉള്ളതുള്ള നാമം. ന. ഭേ. മുഴു വാന്ത, വരുതൽ — § ൧൭൨

൨., അൾ — ചുടൾ, ഉള്ളരക്ക — പിണൾ — മുക്കുളമുരിച്ച.

൩., ടു — ചു — ചുമടു (ചുമ) തിരിട്ടു — പെരിടു, പൂട്ടു — മിട്ടു, മുക്കു

൪., നു — കെട്ടുന്നു, തിന്നുന്നു (തിന്നു), തിന്നു — വെറുന്നു.

§ ൨൫൩. സമാസം പോലെ ഉള്ള ക്രിയാനാമങ്ങൾ —

൧., ഇൽ (ഏടം) വെക്കിൽ (വെ) — വാക്കിൽ, പായിൽ — കിടക്കയിൽ,

ആമ- വന്ദ്യവാമലെയശ്ശാം (വെളി. 93,11)

[illegible] കിൽ, [illegible] കിൻ

൨. ൾ — ഇരുൾ (ഇരവു) പൊരുൾ, അരുൾ.

൩. ചടി, ചാട്ടു — നടവടി (നടക്കു) തിരിപ്പടി (തിരിക്കു) തികവടി, തികവാട്ടു, നെറുപടി —

൪. മാനം, തേമാനം, ചെരുമാനം, കിരുമാനം, കുറമാനം, പൊറുമാനം, ചിലവാനം

൫. തല — നുകതല, വിട്ടുതല, മറുതല,

൬. വാരം (അരം) ഇളവാരം, ഇള്ളാരം — പതവാരം (പ്രതാരം) ശങ്കാരം, — ഒല്ലാരം, ഒന്നാനാരം, (അന്നാലാരം)

൭. അരുക്കു, ഒഴുക്കു, (§ ൬൩൯) എന്നവണ്ണല്ലാക്കുമ യഥന്തിക്കയല്ലാതെ (§ ൬൪൬) ഉണ്ടാകുന്നതെക്കും തരം (ഉ. ം. വാരാക്കു, വരിക്ക = വരവു കൊള്ളാക്കു എന്നതിന്നവടത്തിൽ കൊള്ളാരുന്ന തെറ്റിൽതൊ ഇല്ലാക്കുന്നതം എന്നിങ്ങനെത്തെ പ്രയോഗം —

§ ൬൪൭. സംസ്കൃതത്തിൽ — തി — അനം — ഇത്യാദികൾ തന്നെ ഇതും നടക്കു — (ഉ. ം. ഗമിക്ക, ഗതി, ആഗമനം — അനുസരിക്ക അനുസരണം — വിസ്തരിക്ക, വിസ്തൃതി)

§ ൬൪൮. ഇത്ര പുരുഷനാമങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നു — പലതും ഭാവനാമങ്ങളോടു — അൻ പ്രത്യയം (§ ൬൨൦) ചെർക്കയാൽ ഉണ്ടാകും —

൧. കുറുപ്പൻ, (§ ൬൫൧) വെപ്പൻ — കൊല്ലർ — തിരിപ്പു, തിരിപ്പൻ — (§ 23.

൨. കരുത്തൻ (§ ൬൫൩) പോക്കൻ — വഴിപോക്കൻ, ഒത്തൻ —

൩. ഭേടൻ (§ ൬൩൯)

൪. ഇളമ്പൻ (§ ൬൩൨) ഇങ്ങനെയുള്ളവർ — പ്രത്യേകം — ഇകാര പ്രകൃതികൾ — മടിയൻ, ചതിയൻ, മുടിയൻ, മുക്കപറിയൻ, മുക്കപറിയൻ, തലമുറിയൻ (= തിരച്ഛേദൻ) കുടിയൻ, ചെല്ലാറിക്കൻ ഇത്യാദികൾ —

§ ൬൪൯. മറ്റു ക്രിയാഭാവങ്ങളെ ചെരെച്ചങ്ങളൊടുകേം (§ ൬൫൦) — വാഴുവൻ, മുക്കവർ (മുക്കാറ്റി) ഒടിക്കോൻ —

§ ൬൫൦. ഇ — പ്രത്യയം (§ ൬൨൯) അമ്പലിക്കു യക്കിൽ വരെ

നടകൃത്ത് —

വാചകം-കാലികൾ — തടഞ്ഞോന്നു, മാറി (മാറിയും) — മിഞ്ഞു
ത്തി, മരക്കാരി, ചെമ്പുകൊട്ടി, ഞെരിഞ്ഞൂത്തി, കോട്ടമുട്ടി, കൊ
ടകിൽ, നാടെടുപ്പി, നായാടി, കുന്നുകാടി, ക്രിഞ്ഞാടി, കൊമ്പി, മുമ്പി,
മാങ്ങനാറി, സ്വർണ്ണക്കൊല്ലി (അ. ച.) പോതക്കൊല്ലി, ഠരരരെ
കൊല്ലി, ആളെക്കൊല്ലി, മുറിക്കുട്ടി, ഉഷമലയി, കാനനപ്പൂകിക
ൾ, കുന്നവാഴികൾ, അമ്പലംവിഴുങ്ങി — കുടികൾ കൈകൾ,
കെ. ഉ - ആളി (ലെ - ഉറവു) — ഠരരാമി —

§൧൮൨. അൻ - ൻ - ഈ രണ്ടുവക നാമവിശേഷണത്തിന്നും കൊള്ളാം —
(ഉം. പു.) നരയൻ കിഴങ്ങു — പഴകിയൻ ശർക്കര — മിനുക്കിയൻ കല്പു — പുളി
യൻ വാഴ —

വ. നാവിടന്നുക്കാരു — ലക്ഷ്മിക്കൂട്ടരു — കെ. രാ.

§൧൮൩. സംസ്കൃതത്തിൽ - തൃ - താ - എന്ന കൃദന്തം അധികം നടക്കുന്നു —
(ഉം. കർത്താ, ഭർത്താ, വിധാതാ — ദാതാ — സ്രഷ്ടാ — ഭോക്താ)

മറവിന

§൧൮൪. മുൻപറഞ്ഞിട്ടുള്ള പലരൂപങ്ങൾക്കും ആഖ്യാതത്തിന്നും ഉള്ള
വിശേഷണങ്ങൾക്കും മറവിനയും ഉണ്ടു — ആയതു സാമാന്യമായി നടക്കാത്ത
തിനെക്കൊണ്ടും ദ്രാവിഡഭാഷകൾക്കെല്ലാം പണ്ടു ഉള്ളതാകുന്നു —

§൧൮൫. അതിന്റെ പ്രധാനരൂപം ദ്രാവിഡമുള്ളതു — ഇങ്ങനെ വരു,
പോരു എന്നവറ്റിന്റെ മേൽ മറവിനയായി വരാ, പോരാ എന്നവ ഉ
ണ്ടു — ഇതു ഭാവി അബലക്രിയകളിൽ അധികം കേൾക്കും. (ഉം. — വാഴണ്ണോ
ളിൽ ആക്കാ, പൊറുക്കാ, ചാകാ, അടങ്ങാ, തീണ്ടാ, കാണാ, കിട്ടാ, തോ
ന്നാ, — പാട്ടിൽ തൊഴാ, വെറുത്തിടാ, തിരിച്ചിടാ — അറിയാ, പറയാ, വരാ,
തരാ എന്നതു ഒഴികെ വരാ, താരാ (കൃ. ഗാ.) എന്നതിൽ പിന്നെ കൂടിവന്ന
വകയും — ഇല്ലാ, അല്ലാ, വേണ്ടാ എന്നിവയിലെ കുറിപ്പുകളും ഉണ്ടു —

(ഭേദം) :

§൧൮൬. പലക്രിയകളുടെ മറവിനത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു-
ഉം - പടത്തില്ലാ (അ. ഭാ.) തിരിക്ക (കൃ. ഗാ.) പൂവാ മറക്കാ (കൃ. ഗാ.) —

കഴുവേറി

ഈ ഇന്ന പിള്ളേർ അഞ്ച്ഭേദം കൂടാതെ നപുംസകപുത്ര്യം
ഖണ്ഡം - ഒരുത്തനും ഇല്ലായിരു - ആയുധം ഉടവിടാക്കിട്ട
ടലിൽ ആദം. ആരൊടും (റ. പ. ന. ൨, ൭) അറിയായിരു

(നസ്സ് കൊടുക്കാരെക്കേറ്റ

അപസ്സൽനസാക്ഷ്യയാൽ (൭.൫.൨)
മറിയാമെ (൧.൨.൩൪,൫)
(൫൩൯.൩)

പൊക്കായിസ (൩.൨.൪)

കൊടാ, പിരിഞ്ഞാൽ പൊറാ (അ. രാ.) — നരയാ, ഇളയാ, പതിക്കാഞ്ഞോ

ശ.) കൊവിയ, (കെരാ.) — അറാ, ഇറിയാ, അറ രണ്ടും ഒക്കും (കേ. രാ.)

ഇപ്പൊഴത്തെ വാക്കിൽ — ത. അന്നെ വെണ്ടൂ — പഴഞ്ചൊല്ലിലും ഉരി

ക്കാ, മുക്കാ, ഒടിക്കാ, അടിക്കാ, ഒരിവ്വണ്ണം — നടക്കാതെന്നതല്ലാതെ

നടവാതെന്നതിന്നും രൂപം പാട്ടിലും. ഇല്ല — കൂടാതെ [illegible]

റായ്ക — (മറക്കാതുള്ളിൽ [illegible] പ്രകൃതിയിൽ [illegible]

ലൊപം വരുന്നതെത്രെ —

§ ൨൫൬. മറഭാഷയുടെ പുരുഷന്മാരെ ചൊല്ലുന്നു —

പ്ര. ഏ. പറയാൻ — മ. ഒക്കുമായല്ലാ — ഉ. കൊള്ളുമൻ.
കാണ്മാൻ
ഉള്ളോൻ, ഇറങ്ങോൻ — ഒന്നുമെന്നല്ലാൻ (കൃ. ഗാ.)

കുടിയാൻ (വൈ.) — ഒഴിഞ്ഞിരി (വെൻ്രാ. മാ.)

ബ., അറിയാർ, വിടാർ, ചെല്ലാർ, (കൃ. ഗാ.)

§ ൨൫൭. ഈ മൂലരൂപത്തിൽ ത്രികാലങ്ങൾക്ക് ഉള്ള വായ്പ്രകാരം കേൾക്കും.

ദ്രമിഡഭാഷകളിൽ കാണ്മാനില്ല — വർത്തമാനം [illegible]

[illegible] മറഭാഷയിലുള്ള [illegible] ഉണ്ടാകുന്നതാകും —

അബ. — കൂടായ്കിന്നു (ഭാഗ.) പറയാകിന്നു, ചെല്ലാകിന്നു. അരുതാ

കിന്നു (മ. ഭാ.) താരാകിന്നു (കൃ. ഗാ.) — അറിയായിന്നു (ര. ച.)

ഭൂത. — സ്മരിയാഞ്ഞു (അ. സ.) പൂജിയാഞ്ഞു (അ. മാ.) — വരികാ

ഞ്ഞിന്നു (വ്യാ. മാ.)

§ ൨൫൮. ഈ മൂലരൂപം പൊരാ എന്നു വെച്ചു വെറെ ഭാഷിരൂപങ്ങ

ളുടയും. ചിലർ ചമ്മിച്ചിരിക്കുന്നു (ഉ. ഗു.) കൂടായ്കുമ്പോൾ — ത. സ. ഒ

ത്രം കളയാത്ത. ത. സ.

§ ൨൫൯. വർത്തമാനത്തിൽ കകാരം ചെൻ്റു വരികയാൽ ആരാഞ്ഞു,

ആരാഞ്ഞു എന്നതിനു ഒത്തവണ്ണം ഭൂതം ഉണ്ടാകും — വർത്തമാനഭാഷ

കളിൽ [illegible] അരിക്കം കെൾക്കുന്നു —

ഭൂ. വരാഞ്ഞു, വാരാഞ്ഞു (കൃ. ഗാ.) ഉണ്ണാഞ്ഞു, പറയാഞ്ഞു,

അറിയാതെ പോടാഞ്ഞു (കേ. ഉ.)

വ. കൊടാഞ്ഞു (അ. രാ.) പൊറാഞ്ഞു (മ. ഭാ.) കേൾക്കാഞ്ഞു, [illegible]

യാഞ്ഞു (ക്രി. ഉ.) - നടക്കാഞ്ഞു - (ക്രി. രാ.)

(പ്ര. ഏ. - കൊടാഞ്ഞാൻ - ബ. - കൊടാഞ്ഞാർ (ക്രി. ഗാ.)

പറയാഞ്ഞാൾ   കൊള്ളാഞ്ഞാർ (മ. ഭാ.)

(ക്രി. ഗാ.)   വരാഞ്ഞാൻ (ക്രി. ഗാ.)

൨൨൦. ഭൂതത്താൽ ഉത്ഭവിച്ച രൂപങ്ങൾ ആവിത് —

൧.) മുൻവിനയെച്ചം — വരാഞ്ഞു ഇത്യാദി

൨.) ഭൂതപെരെച്ചം — നല്ലാഞ്ഞ മൂലം - ഉ. രാ. അതിന്റെ
അഭാവനാമങ്ങൾ - തോഴാഞ്ഞതു (പ്ര. ത.) കൊടാഞ്ഞതിന്റെ
ശേഷം (കെ. രാ.) സഹിയാഞ്ഞവർ (മ. ഭാ.)

൩.) ഭാവസംഭാവന - വരാഞ്ഞാൽ (താറാമിട്ടുള്ളതു ഒന്നു
തരിക്കാഞ്ഞാൽ (കെ. ഉ.) - കൊടാഞ്ഞാൽ (ഉ. രാ.) കഴി
യാഞ്ഞാൽ (വ്യ. മാ.) - പരിചരിക്കാഞ്ഞാൽ (കെ. രാ.) ഇരി
ക്കാഞ്ഞാൽ -

൪.) ഒന്നാം അനുവാദകം — വരാഞ്ഞാലും ഒക്കാഞ്ഞാലും (മ. ഭാ.)

൨൨൧. ഭാവിയുടെ പഴയ പെരെച്ചം മൂലരൂപത്തോടു ഒക്കും (ഉ-ം.
ആടാ ചാക്യാർ — നെടാ തെപ്രാൻ, കാണ്ണുതു ഒക്കുകളും - പ. ചൊ. - കൊ
ല്ലാതല - (മ. ഭാ.) കണ്ണില്ലാ ആനം (വൈ. ച.) പറാവിശേഷം -
(ചെപ്പ്കണ്ണപൊരുളാവിതു (കെ. രാ.) അറിയാവണ്ണം (ര. ച. വ.)
അതിനാൽ ഉത്തമപുരുഷ -

൧.) ഉള്ള് ഭാവിപുരുഷനാമം - മാറാൻ (മാറലൻ - മാറി
ടാത്തവൻ) മരുവാർ. രാ. ച. (മരുവാതവർ, മരുവലർ)

൨.) ഒരു നപുംസകം - അന്തം മുറ്റുവിന പോലെ - പാരാതു,
അടങ്ങാതു; വിടാതു (പ്ര. ചൊ.) ഇല്ലാതു - അതിന്നു - ഇതാ - ഏ
ൻ ഒരു പുതിയ നടപ്പുണ്ടു - (ആയ്ക്കില്ലാത്തു - അ. രാ. അല്ലാ
ത്രെയാ) തട്ടാ ആരു (ത. സ.)

൨൨൨. മുൻവിനയെച്ചത്തിന്റെ (൧൯൦- ൧.) അധികം സാധാര
ണമായ ഒരു വിനയെച്ചം - കാലാന്തം അറ്റു പൊയ്ക്കി
യാവിശേഷണം തന്നെ - ഇല്ലാതാക്കുക - വരാതിരിക്ക -

ദ്രവാക്ഷി (രാമ. ൯൬,൭) = ദുഷ്ഠാന്തപദ്ധതി

ഭട്ടലാർ, ഉന്നലാർ, ഉന്നാർ
പൊല്ലാർ (രാമ.)

നപുംസക ബഹുവചനം പണ്ടേത്തതു (ചൊല്ലുകൾ പൂക. രാ. പ. ൩,൯)

ഈ പെരെച്ച രൂപം രണ്ടു നാമങ്ങൾക്കും മറ്റ വിനക്കു
ടെ ശെഷം കൂടാതെ വരുന്നു -- അരുത് - അരുതാത്ത -
വിടുക - വിടുക്കാത്ത (കൊഴിക്കൊട്ടിൽ നടപ്പു)

ഉടാതൊൎ (ര.ഗു.)

നല്ലാത്തതിൽ (പ്ര. മ.) ങ്ങൾ കാൎയ്യത്തെ കേ (അ. ര.)

§൬൩. ഈ ഭാഷോന്ന സാധാരണ വിനയെച്ചത്തിന്ന് -ആ- അവ്യയം കൂടി വന്നാൽ രൂപം സകല മറവിനയച്ചങ്ങളിലും നടെക്കുന്നു—

൧.) വരാതെ-ഉഴാതെ (കേ. രാ.) ചെയ്യാതെ (ചെയ്യാതെ കണ്ടു-ചെയ്യാണ്ടു) – കിണ്ടാതിരിക്ക കിണ്ടാതിരിക്ക – വെകാതെ എന്നല്ലാതെ വൈകിയാതെ എന്നും എണ്ണ (മ. ഭാ.)

൨.) ഓരാതെ, തിളാതെ – തോലാതെ (ഴാണു) എടാതെ (കേ. ഉ.) ഈരാതെ (കേ. രാ.) ഇരിക്കാതെ (മ. ഭാ.) – മിടിയാതെ – മറയാതെ – കടാതെ (അ. രാ.) ഇപ്പൊഴും – ഒക്കാതെ, തല്ലാതെ, എട്ടാതെ മുതലായവ – (നമ്മരിതത്തിൽ കൊടുക്കാതെ)

§൬൪. ഭാഷയുടെ രണ്ടാം വെരച്ചം ആവിത് – വരാതെ കൊടുക്കാതെ എന്നല്ലാതെ വരാത്ത (വരാതെയുള്ള) കൊടുക്കാത്ത ഇന്ന പുതിയവ തന്നെ —

അവറ്റിൽ പുരുഷനാമങ്ങൾ ആവിത് —

ചെയ്യിടാതോർ (വൈ. ഷ.) വരാത്തു, നശിയാത്തു (കൈ. ന.) ചില്ലോതൊർ (കേ. ഗ.) — ഇരിയാതവർ ഉണ്ണാകാതവർ (ഉണ്ടാതവർ വൈ. ശ.) — ഇപ്പൊഴൊടാതവൻ ഇല്ലാത്തവർ, ഇരിക്കാത്തവർ —

§൬൫. ഈടുവിനയെച്ചം ആകുന്നു – വരാക്കു, പറവാക്കു (കൊടാക്കു) പൊരാക്കു – തോലാക്കു എന്നല്ലാതെ തൊലിയാക്കു (ഉ. രാ.) – ഒപ്പാക്കു, ഒപ്പാഴിക ര.ച. അതിനാൽ ഉണ്ടിപ്പു —

൧.) വിധിമന്ത്രണങ്ങളും – കൊഴപ്പെടാക്കു, ചാകാക്കു, ചൊല്ലാക്കു – മറിയാക്കു (ഉ. രാ.) ഒരാക്കു, പെടിയാക്കു (കേ. ഗ.) മറാക്കു മറക്കല്ലു സന്നിന്ദാകാക്കു (മ. ഭാ.) ഇരിയാടാഴിക (വൈ. ശ.)

൨.) രണ്ടാം സംഭാവന – വരാക്കിൽ, കൊളുത്താക്കിൽ (വൈ. ശ.) കൂടിയാക്കിൽ, ശമിയായ്കിൽ, ഇണങ്ങാക്കിൽ (രാ. ച.) പഴയ രൂപമാമിതു പൊലെ സമ്മതിയാകിൽ, കെളായ്കിൽ (വൈ.)

൩.) രണ്ടാം അനുവാദകം – വരാക്കിലും – ഉറെയാക്കിലും – (അ. രാ.)

ഉറെക്കാത്തിലും-

§ ൨൭൨. രണ്ടാം ഭാവിയിൽ നിന്നു (§ ൨൫൫) ഉണ്ടായവ-

൧., വിധിബഹുവചനം - വരാത്തിൻ പൊകാത്തിൻ - ഭയപ്പെടാത്തിൻ - മ. ഭാ. ഉപെക്ഷിക്കായ്കിൻ - കൃ. ഗാ - ഒടാത്തിൻ - കുഴിക്കാതിരിക്കാത്തിൻ ക്രി. കാ. ഉപദ്രവിയാത്തിൻ. തെല്ലാത്തിൻ, ചൈദിയാത്തിൻ - കൃ. ഗാ.

(വരുത്താതാക്കി
Nachsatz?) ൨., വിൻവിനയെച്ചം - വരാത്താൻ പൊരാത്താൻ - മ. ഭാ. നില്ക്കാത്താൻ. മുഴക്കുവാൻ - കൃ. ഗാ. അറിയാത്താൻ, വരുത്താത്താൻ

൩., ഭാവിയുടെ വൈശേഷ്യത്തിൽ - വരാത്തതിന്നു = വരാത്താൻ ചൊല്ലാത്തതിന്നു - അടങ്ങാത്തതിന്നു മ. ഭാ. = അടക്കാത്താൻ കൊടാതിരിക്കിന്നു. രാ. ച. ഇതുപൊലിൽ വിൻവിനയെച്ചമാകുന്നത് -

§ ൨൭൩. ഇതിഭാവനാമങ്ങൾ -

൧., വരായ്ക (ത്രാ) ചെയ്യായ്കയാൽ, മറിയായ്ക കൊണ്ടുപൊന്നു

൨., അകായ്ക (§ ൨൩൩.) ഇ. കായ്കയ്ക -

൩., ഇല്ലായ്കയും (§ ൨൭൪)

§ ൨൭൪. സംസ്കൃതത്തിൽ മറവിനുള്ള - പറഞ്ഞതും അവിചാരി പറപ്പെട്ടു ക്രി. ക. രാഘവന്തിങ്ങൾ നെയ്യാള്ളിയതു വിചാരിയാതെ അനന്തരൂപത്തൊടുകൂടും താനും -

ക്രിയൊല്പാദനം

§ ൨൭൫. ക്രിയാപ്രകൃതികളായിനടക്കുന്ന ധാതുക്കൾ എത്രയും ചുരുക്കം തന്നെ - ധാതുക്കളിൽ വെവ്വെറെ പ്രത്യയങ്ങൾ വന്നതിനാൽ ഇപ്പൊഴത്തെ ക്രിയാനാമങ്ങളും അവറ്റാൽ പുത്രക്രിയകളും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു

§ ൨൭൬. കു പ്രത്യയത്താൽ നാമത്തിന്നും പുനരുക്തിക്കും ഉണ്ടാക്കുന്നു (ഉ. ം.) - മിന്നങ്ങു, പലവിധത്തിലും പിന്നെയും മിന്നുകാകുന്നത്രെ - അകയാൽ ഇതു ഇങ്ങൊട്ടു സമ്മിഹാരക്രിയകൾ തന്നെ - തെളു, ഞെരുങ്ങു - ചുളു; ചുളുങ്ങു - പൊളു, പൊളുങ്ങു - അതു പൊലെ നനുങ്ങുന്ന നടുവിനതൊടും ചെയ്കയാൽ ചളിങ്ങുന, ചെറുങ്ങുന,

[illegible]

[illegible]

ചെറുവക നാമധാതുക്കളായി ക്രിയാവിശേഷണങ്ങൾ ഉണ്ടാകും

§ ൨൦൦. ദ്രശാത്തിൽ ഉള്ള വ്യഞ്ജനക്രിയകൾക്കു ഉദാഹരണങ്ങൾ മുഖം കൊ
ണ്ടുവെളുത്തുവരുന്നു - (വൈ. ശാ) - പുളിച്ചുപുളിക്ക. തിറു ഇറുക്ക - അംശാംശ
സംഗ്രഹിച്ചിട്ടും - മ. ഭാ - മൈലെക്കുമുഖ്യത്തിൽ മി. ന. മിന്നുന്നതും ക്രിയാ - ര

§ ൨൦൧. തരണം ക്രിയാപൂർവ്വമായുള്ളവ ഉണ്ട് - അവരെ ഒരു കൂട്ട
ത്തിങ്ങളെ ചൊല്ലുന്നു - ഇതാന്തങ്ങൾ പ്രത്യേകം നാമങ്ങളിൽ
നിന്നുണ്ടാകുന്ന ഉദാഹരണങ്ങൾ കാണിക്ക -

൧.) ഉ - പോമങ്ങളാൽ (൨൫) ഉന്നു, ഒന്നിച്ചു - കുഴമ്പു - നിമ്പി
കെട്ടുമ്പിക്ക, കല്ലിക്ക, ഉപ്പിക്ക, ചെമ്പിച്ചു, മഞ്ഞളിച്ചു, തെ
ളിച്ചു, വണിച്ചു -

൨.) അം - നാമങ്ങളാൽ (൨൫) തെവാരം - ഭിക്ക, മധുരിക്ക, മദ
ഭ, ദാക്ഷിണിക്ക, പാരിച്ചു - പുകാരിക്ക, കിപലാരിക്ക, കരുവാ
ളിക്ക ഇങ്ങിനെ - സഹസ്രം - ചലം - ചലിക്ക മുതലായ പല തത്ഭവ
ക്രിയകൾ - (സം. സ്തുതം. ദുഃഖിക്ക, സുഖിക്ക ഇത്യാദി

൩.) അൻ നാമങ്ങളാൽ (൨൫) മദ്യപാൻ - ഇക്ക.

൪.) അ നാമങ്ങളാൽ (൨൫) മൂർച്ച, മിക്ക (ക്രി. ശാ) ഒരുമിക്ക, ഒമ
ന്നിക്ക, ഉപമിക്ക, ഇരന്നിക്ക - ദ്രിക്ക

൫.) ഇ നാമങ്ങളാൽ (൨൫) തടി - ടിക്ക, ഇരട്ടിക്ക, തൊഴിക്ക -
പാതിച്ചവണ്ണം - പിന്നെ അപൂർവ്വങ്ങളായ തൊഴിക്കുക, മൊ
ഴിക്കുക - കളിക്കുക, കളിക്ക -

൬.) അൽ നാമങ്ങളാൽ (൨൫) വൃത്തിക്ക, പൊട്ടക്കണിക്ക, തെഴ
ിക്ക, വിളക്കണിക്ക, മറുതണിക്ക - ശുക്കാണിക്ക, വൃക്ഷ

§ ൨൦൨. അക്ക ക്രിയകൾ - ചില ത്ര നാമങ്ങളുടെ തന്നെ -

൧.) കനം - കനക്കുന്നത്യാദികൾ - (§ ൨൫൪, ൪.) മുഖമുട്ട് - ബല
ത്തൊരുമ്പെട്ടു - കെ. രാ -

൨.) മുമ - മുമക്ക, തരക്ക, തിരക്ക (§ ൨൫൬)

§ ൨൦൩. ഏക്ക ക്രിയകളും അതിനൊടു ഒത്ത അമ്പലങ്ങളും (§ ൨൫൭. ൩.)

ഈക്ക, ഈശ്കകണൊപൊലെ) - മറ, മറയുക, മറെക്ക, - ചുമ, ചുമെക്ക -
ഇള, ഇളെക്ക - ചുറ - ചുറയുക, ചുറെക്ക - വില, വിലെക്ക - പുക, പുക
യുക, പുകെക്ക -

ക്ക, § ൨൭൪. ഉഭയക്രിയകൾ - കുരു, കുരുക്ക - കുളിർ, കുളിക്ക - ...
ക്ക -

§ ൨൭൫. അബലക്രിയയിലെ പ്രകൃതികൾ (അല്ലൽ - അല്ലലും
ചായലാൻ. കൃ. ഗാ - അഴകിയതെന്തു, ചെയ്തിട്ടു ൨൭൩)

§ ൨൭൬. ഹേതുക്രിയകൾ അർത്ഥമാവിത് - ക്രിയാപ്രേരണം, ക്രി
യെക്കു സംഗതിവരുത്തുകയെന്നത്രെ - ശബ്ദത്തിൻ രൂപങ്ങളെ
൨ സൂത്രങ്ങളെകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു -

ഒന്നുമാത്രസ്വരം കിട്ടുകതന്നെ - (ഉ - ം. തങ്ങുക - ആകയിനാൽ
തങ്ങുമാറാക്കുന്നതു അർത്ഥമുള്ള താങ്ങുക - അനേകധാതുക്കളിൽ ഈ
അർത്ഥപൂർവ്വം സ്പഷ്ടമാകയില്ല - ഊറു - മാറുക, നറു - നാറുക, പു
ക - പൂകുക (§ ൨൭൩)

§ ൨൭൭. അബലക്രിയയെ ബലക്രിയയാക്കുക -

൧) അകാദികൾ ഉകാദികളും ൨൭൦ -
ആക്കു, പൊക്കു, ഉക്കു, ഉക്കു (ഉദ്ഭൂതം)

(൩) ൨) തൊകാദികൾ ൨൭൫ - ഇക്ക - അടങ്ങു, അടക്ക (ഉദ്ഭൂതം)

൩) ചായക, കെട്ടു, തൊട്ടു - പാക്ക, കെടുക്ക, തൊടുക്ക (ഉ
ദ്ഭൂതം) -

൨ ൪) വളർ, കിളർ, മിഴു - വളക്ക്, കിളക്ക്, മിഴിക്ക, (മിഴിക്കുള്ളതു ഗ്ര. ഭാ
ഗവിക്കിക്ക, കിളിക്കു (വൈ. ശാ)

൫) നന്ന, അണ - നനെക്ക, അണെക്ക (ഉദ്ഭൂതം)

§ ൨൭൮. - ആ - ഇന്നിതിനെ ബലാബലക്രിയകളോടു ചേർക്ക -

൧) ഇകാദികൾ (...) - ഇരുത്ത, കിടത്ത - ഇരുക്ക, ഇല്ക്ക,
ഇരുത്തു, ഇറുത്തു, (...) -

൨) ...
വരു, വരുരു - വരുത്ത, വരുത്ത് -

വിഴു, താഴു, കവിഴു — വീഴ്ത്തു, താഴ്ത്തു, കവിഴ്ത്തു

൩. ഹ്രസ്വപാദാംശങ്ങളുള്ള ക്രിയാധാതുക്കൾ

പെടു — (പെടുക്ക) പെടുത്തു

ചെൽ — ചെലുത്തു (ചെല്ലിക്ക)

കൊൾ — കൊള്ളുത്തു (കൊള്ളിക്ക)

ഉറു — ഉറുത്തു

൪.) ചാടു, കൂടു — ചാട്ടു, കൂട്ടു (ടി)

കാണു, ഉണ് — കാട്ടു, ഊട്ടു

മിക, ഉരുളു — മിട്ടു, ഉരുട്ടു

൫.) ആറു, ഏറു — ആറ്റു, ഏറ്റു (ടി)

തിൻ, തിന് — തീറ്റു

ഞെളു, അകൽ — ഞെറ്റു, അകറ്റു —

൬.) കായു — കീച്ചു — (കാച്ചു)

§൯൯. ട്ടു — പ്പു — എന്ന ക്രിയാനാമങ്ങളോടു ഇക്ക എന്ന നാമങ്ങളെ
ൾ ഉണ്ടാക്ക —

൧.) (ചാട്ട) കാക്ക, ഒക്ക, പൂക്ക — കാപ്പിക്ക, ഒപ്പിക്ക, പൂപ്പിക്ക.

ഇങ്ങിനെ പലക്രിയകളിൽ തന്നെ ൧ —

൨.) അറി — അറിവിക്ക, അറിക്കിക്ക.

ഇടു, ചെയ് — ഇടുവിക്ക, ഇടീക്ക, ചെയ്യിക്ക —

പെറു, തരു — പെറുവിക്ക, തരുവിക്ക.

൩.) ശേഷം അനേകക്രിയകൾക്കു ഇക്ക തന്നെ മതി —

കാൺ, — കാണിക്ക, ചൊല്ലിക്ക, വാഴിക്ക —

§൧൦൦. ൟ ധാതുക്കൾക്കും രണ്ടു മൂന്നു തരമായിട്ടു ഹേതുക്രിയ
കൾ ഉണ്ടാകും — ഉ-ം-

കാൺ, കാണിക്ക, കാട്ടുക — കാട്ടിക്ക

നടക്ക — നടത്തുക, നടക്കിക്ക, നടപ്പിക്ക

വരിക — വരുത്തുക, വരുവിക്ക, വരുത്തിക്ക

അടങ്ങു — അടക്കുകയും അടക്കിപ്പിക്കയും (ചൊല്ലും)

ക്രൊ.൭൨- സത്യം ചൊല്ലിപ്പിച്ചാൻ ൩.൭൦.൯ ചെയ്യിച്ചു - രാജാവി
നൊടൊരാളിനെ ചൊല്ലിച്ചു ബ്രാഹ്മണൻ പട്ടം കെട്ടിപ്പിക്ക-

൨൱൮൭. വാഴിക്കാതെ എന്നപൊലെ ഒണ്ണിയടിക്കിൽ - അടിക്കിട്ടു വാഴ
ന്തിരിക്ക- ഹെതിയെന്നെ വ്യക്ത. ഈ ക്രമം തെറ്റിയപിലത്രുപങ്ങ
ളും കാണുന്നുണ്ടു-

൨൱൮൮. പലഹെതുക്രിയകളും അല്പം അകർമ്മകം അതെ- ഉം അനു
സരിച്ചുപൊക- (ന്യാ) മിന്നെച്ചു പൊയി പൊട്ടിച്ചുവന്നു- വെളിച്ചു
പൊയി- തെട്ടിച്ചു (ക്രൂ. ഗാ.) അലറിച്ചിരിക്ക- (ഭാഗ.) ഞൊടിച്ചുമല
ക്ക. ര.) - കാഞ്ഞിരപ്പുറക, കൊഞ്ഞിച്ചു പറക മുതലായവ- ഇ
വ സമധിഹാരഭാവത്തെ ക്രിയകളുടെ ഉപഭേദം അത്രെ (൨൱൮൮-൨൱൮൯)

൨൱൮൯. സംസ്കൃതക്രിയാരൂപം മലയാളത്തിൽ നന്നെ ദുർല്ലഭമായി നട
ക്കുന്നു- വൎത്തമാനം (ഹൃദ്യതാ - യ - ഭിന്നയൊഗങ്ങൾ (ഹൃദ്യ- ഹൃദ
യം) ശിഷ്യാ വിധിനുഷം- ഹൃദ്യ മുതലായതമ്മനം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കു
ന്നു- ഇതിപൊരെളുപ്പങ്ങളൊടു ഉള്ള ആവൎത്തനമില്ല കൃദന്തങ്ങളെ ചൊ
ല്ലുന്നു-

൨൱൯൦. ശതൃ- അൽ- വസൻ (പു) വസന്തി, വസന്തി- (സ്ത്രീ) വസൽ (ന)=
വസിച്ചിരിക്കുന്ന- ഇരുൽ. കുണ്ഡലം (ക്രൂ. ഗാ.) - ഭവിഷ്യൽ,
ഭവിഷ്യൽ (ന) = ഭവിഷ്യൽക്കാലത്തു-

൨. മാന- ആന- ശൊഭമാനൻ (പു) = ശൊഭിച്ചിരിക്കുന്ന- കൂ
ടുമാനൻ = കൊല്ലപ്പെടുന്നവൻ-

൩. ക്ത- പഠിതം (ലിഖിതം) കൃതം (ചെയ്യപ്പെട്ടതു) കൃതം, നിന്ദി
തം, ഉക്തം, ജ്ഞാതം, സിദ്ധം ബദ്ധം, പുഷ്ടം, സൃഷ്ടം- ഇവ
വക പലവും കൎമ്മത്തിൽ അല്ല ഭാവത്തിൽ അത്രെ കൊള്ളി
ക്കാം- ഉ-ം- അഹങ്കൃതരായി- ഭീതരാകിന്നു- രഹിതരായി-
ളുപ്പൻ- സഹിതയായി-

൪. ന- ഭിന്നം (ഭേദിക്കപ്പെട്ടതു) ഛിന്നം, ഖിന്നൻ, ഛന്നൻ,- ഭ
ഗ്നം- ലഗ്നം- (സ്ത്രീ) വിസ്തീൎണ്ണം, വിഷണ്ണൻ-

൫. തവ്യ- ഉത്തവൻ (പുലിപ്പിട്ടുള്ളവൻ) കൃതവാൻ-

ക്രമത്തി

(ദാഗന്തു) ഉലിക്കുക. വിലയെറ്റ (ഉലിക്കി. ദ. ന) ഉലലിക്ക

+ അനുംദാനം, അനുംദാനിക്ക (ദാ. ന.)

ക്ലിക്ക (വ) (സൃഷ്ടിക്ക. ദാന) സൃഷ്ടിക്ക (വ)

൩., ത്വ്യ - അനീയ - യ - കൎത്തവ്യം, കൃത്യം, കാൎയ്യം, ചെയ്യപ്പെടുവാൻ യൊഗ്യം - വക്തവ്യം, വാചനീയം, അവാച്യം - ഗ്രാഹ്യം ത്യാജ്യം - അവജ്ഞനീയൻ - ഇന്ദ്രൻ, വന്ദ്യൻ, അവന്ദ്യൻ -

§൩൧൪. ശെഷം സംസ്കൃതക്രിയകൾ മലയാളത്തിൽ പുക്കുന്ന നാമങ്ങളുണ്ടാകിട്ടെത്രെ - വിലസുക (വിലസനം) കവരുക (ക്രമ്പുക) തക (ഗന്ധം) ഇങ്ങിനെ അല്പം വിലക് ഒഴിച്ചുള്ള സംസ്കൃതനാമങ്ങളുമെല്ലാം ഭാഷാക്കളുമത്രെ (ദ്ധാതു) -

§൩൧൫. അവയുണ്ടാകുന്നവഴിയാവിത -

൧., അം നാമങ്ങളാൽ - സന്തൊഷം, ഷിക്ക, ഷിച്ചിക്ക, - ക്രൊധം, ക്രൊധിക്ക, -- ശൌചം, ശൌചിക്ക - താമസം, സിക്ക, സിച്ചിക്ക - സംഭവം, വിക്ക - ഞെട്ടാത്രം, ഞെട്ടിക്ക - വിലയിൽ യാതൊന്നുമില്ലാതെ അവന്നവൃദ്ധി ലൊപിച്ചും പൊങ്ങും - ഉദയം, ഉദിക്ക - ആശ്രയിക്ക, ആശ്രിച്ചു - ഉപനയിക്ക, ഉപനിക്ക - ഭെദിക്ക, ഭെദിച്ചു - (കെ. രാ) -- വസിക്കഎന്നതല്ലാതെ വസിക്ക എന്നതും വെറെ അനുഭവത്താലെ ഉണ്ടു - യൊഗിക്ക, ഭൊക്തിക്ക - ഭൊഗിക്ക, ഭുജിക്ക - ആലൊചിക്ക, വിലൊകിക്ക - ശൊകിക്ക, ശൊചിക്ക - എന്നവ രണ്ടും ഉണ്ടു --

൨., ത - ത്രമന്തത്താൽ (൩൧൩) സമ്മതിക്ക - സമ്മതം, സമ്മതി -

൩., ഇ + തി - നാമങ്ങളാൽ (൩൧൨) - സന്ധി, വിധി - സന്ധിക്ക, വിധിക്ക, സ്തുതിക്ക, സൃഷ്ടിക്ക - പ്രവൃത്തിക്ക, നിവൃത്തിക്ക - സിദ്ധിക്ക - സിദ്ധിക്ക (സാധിക്ക)

൪., അനം നാമങ്ങളാൽ - വൎണ്ണനം, വൎണ്ണിക്ക - പരിഹസനം, സിക്ക - വിശ്വസനം വിശ്വസിക്ക - അനുഭവിക്കാ, ക്കിക്ക - സംഭാവനം, സംഭാവിക്ക - സമൎപ്പണം, ൎപ്പിക്ക - വിലപനം, വിലപിക്ക -- എങ്കിലും വിലാപം എന്നതിനാൽ വിലാപി

ക്ക, പ്രലാപിക്ക — സംബോധിക്ക, വിചാരിക്ക — അനുസരിക്ക, സം

സാരിക്ക — അനുവദിക്ക, വാദിക്കയെന്നിങ്ങിനെ അനേകംഉണ്ട്

൭.) ത്രാശങ്കകൾ നാമത്താൽ ശബ്ദ — ശോഷ്ടം — ശോഷിക്ക

(ശോഷിക്ക) —

൮.) സ്കന്ദപ്രത്യയത്ത — ശോഷണം, ശോഷണത്തിലിട്ടുക — ത്ര ഗാ

ത്രവൈശേഷ്യമാണം, പ്രമാണിക്കയെന്നും തിമ്മാനം,

തിമ്മിക്ക, അനുമിക്ക, ഉപമിക്ക — വൈഷമ്യം, വൈഷ

മിക്ക —

൯.) സമാസക്രിയകൾ — അലങ്കരിക്ക, സല്ക്കരിക്ക — തിരസ്കനമസ്ക

രിക്ക — ഖണ്ഡനപൂർവ — ശുഭമാക്ക, ശുദ്ധിവരുത്തുക,

ദാനംചെയ്ക മുതലായ മലയാള സമാസങ്ങൾ ഉണ്ട് —

൧൮൪. ഈ സംസ്കൃതനാമങ്ങൾ പലതിനും അകർമ്മക സകർമ്മകങ്ങൾ

ളിലുള്ള രണ്ടും ഉണ്ട് — ഉ — ം — ക്ഷോഭിക്കയില്ല — ഭക്താവിനെ ക്ഷോഭിക്കും

ഭേദം — ബ്രാഹ്മണരെ ദ്വേഷിക്ക — മ — ദോ — ഉദ്ദേശിക്ക — ബുദ്ധിക്ക

യിച്ചു, അവനെ ക്ഷോഭിച്ചു — ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നത് അനുഭവിക്ക —

ക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്ക —

ഉനക്രിയകൾ.

൧൮൫. ധാതുക്കൾ മിക്കവാറും ശുദ്ധക്രിയകൾ ഒക്കെ കുറയില്ല — കാ

ലഭേദം തിരിഞ്ഞുപോകുന്ന ക്രിയകൾ എന്നു മാത്രം നാമങ്ങൾ

മുതലായവ അതിൽ വരുന്ന — ചില ഭിന്നരൂപങ്ങൾ മാത്രം

ചേർന്ന് ഉണ്ടായ ശേഷങ്ങൾ നടക്കും — ഉ — ം — ഉഴുവതിൽ ശേ

ഷിച്ച ഉണ്ടാകുന്ന ഉറ — പൊരുൾ — ഉറ — ഉറവർ

ഉറൻ — ഭാവനാമം ഉറക്കം — ഉറ, ഉറിറ മുൻ

വിനയെച്ചും — തറ, തറ്റു, താറ്റ — പാക, പാകി, പാകക — നടവി

നയെച്ചും ചെല്ലു, ചെല്ലും — ചെല്ലിച്ചു ഇങ്ങിനെ ഉള്ള ഉനക്രിയ

കൾ അത്രെ —

൧൮൬. ഉനക്രിയകളുടെ രൂപങ്ങളിൽ ചിലവ ഉള്ളന

ക്രിയകൾ തന്നെ — (ഉദാ) — ധാതുക്കൾ വർത്തിച്ച ഉള്ള നടവിനയെച്ചും

വചനിപ്പു വചനം (Talip. Mspt)
പാവത്തിനെ [illegible] - പാവത്തിൽ [illegible] (രോമ. ൬)

ഒറ്റിവു ദ്രം. ഒരപൻ. ര. ച. ൬,൨

ഭാ. എന്മർ (ര.ച.)

എന്നാമരു (ര.ച.)

ഏറ്റു - ആയ്ക്കെവെ ാനാം അണയാതെ (ര.ച. ൩൩, ൩) no ~~grief~~ injury approaching

ഉറ്റവിലരുമകങ്ങൾ (ര.ച. ൫൬, ൩)
അജ്ഞാനികപരലോകതുറർ (ഭാഗ. ൫)

ഒരുണരും ഇല്ലായിതു (ര.ച.)
നല്ലോരറിവില്ലയാളികൾ തു (ര.ച. ൩൩ ൨൦)

ഒറ്റവില്ലാളീ കോലം (ര.ച. ൩൩, ൫)

ആകിലും ഇല്ലായിലും (ര.ച. ൧൨൨, ൫)

മൊന്നുയെത്തൊഴുക - കൂട്ടമൊറ - ത്വൂത്തൊ, ഒരു, തെര - വെതു വെന്ത - ക്രി
യകളിലും - ഒരുക്കാത്തൊരുമിക്കടങ്ങു മ. ഭാ. - വൊട്ടു പൊടകാരക - പരവര
ക്കത്തനാരെമഞ്ചു - കേ. രാ

§ ൩൬൦. ഇനിയൊരൊരു പ്രയൊഗം തമിഴ്ക്കും വാച്യകാണ്ഡത്തിൽ വിധ
വിഷയൊഗ്ഗ്യങ്ങൾ ഉറന്തിയകാൽപത്തിന്റെ രൂപത്തെച്ചുരുക്കിപ്പറ
യുന്നു —

§ ൩൬൧. ഒന്നാമത് - ഷൽയാമൃ - വർത്തമാനം ഇല്ലു - ഭാവിക്കുന്നു, ഒണ്ടു
ഷൽ - ക്രി - ഗാ - ഭൂതം - ഒന്നാനൊത്തൊൻറാൻ - (ഒന്നാൻ. ര. ച. ൯൦൭, ൩൩) രാ - ൭൨ - ഒന്നൊരു മുൻവി | ൻ
നയെച്ചം - ഒന്നു - പിൻവി - ഒന്മാൻ സംഭാവനകൾ ഒന്നാൽ - ലും -
ഒത്തിൽ - ലും - നടുവിനയെച്ചം - ഒന - ഞൻ - ഒനവൊ, ഞൻ ഒന്നു പെരെച്ചം
(ഉ) ഒന്ന, ഒന്നുകൾ - ഒന്നവൻ, വൾ, തു (ഭാ.) ഒന്നും - ഒന്നതത്രെ
ന്റെ ത്തു. എന്മെടം = എന്നെടം (ര. ച.) എന്നെന്നും

§ ൩൬൨. (൨) ഉൾ - ഭാവിയെന്നുള്ളൊളെ (ഉള്ളൊത്തു) പെരെച്ചം ഉള്ള (ഉള്ള) -
ഉള്ളവൻ, വൾ, തു - ഉളമാൻ (ഉള്ളതില്ലു് ഭാ) ഉളൻ. പു - ഒന്നുമാത്ര
യവാൻ തന്മാത്രകൾ - ക്രി - ഗാ - ഉള. ന. ബ - ത്ര. സ - (തലയുമുവരുന്നു ര. ച. ൨൮, ൩൩)
ഭാവനാമം — ഉമ്പു - ഉൾ - ഉകൻ - ഉണ്ടു - —

§ ൩൬൩. (൩. ൪) ഉൾ എന്നതൊടു സമമായ ഇൽ - അല്ല എന്നതായും
ഒക്കുന്നന അൽ - ഈ രണ്ടു ധാതുക്കളിൽ മറവിനക്കാണപ്പെടുവു ഉള്ളു -
മൂലരൂപം. ഇല്ലാ, ഇല്ല - ഇല (ഇല്ലൈ) ക്രി. ഗാ. അല്ല, അല്ലാ, (അല്ലൈ)
വർത്ത - ഇല്ലായിന്നു (ഇല്ലാ - മാ = നിന്നു) ഭാവി. അല്ലാക്കും (പ്രാ. പ്ര)
(അറിവില്ലായ്മ ഒരുമിയം ര. ച.)
ഭൂതം - ഇല്ലാഞ്ഞു (ഇല്ലയാഞ്ഞു - രാ. ച.) അല്ലാഞ്ഞു -
പെരെച്ചം - ഇല്ലാ - (ന) ഇല്ലാത്ത - അല്ലാ - (പു. ബ. അല്ലർ § ൨൫൯)
ഇല്ലാത - (ഇല്ലയാത) ഇല്ലാത്ത അല്ലാത, അല്ലാത്ത -
വിനയെച്ചം - ഇല്ലാതെ (ഇല്ലയാതെ) അല്ലാതെ
ക്രിയാനാമം - ഇല്ലാഴ്ക - യ്മ - യ്കു - അല്ലാഴ്ക - യ്മ -
സംഭാവ - ഇല്ലാഞ്ഞാൽ - ഞ്ഞിൽ - അല്ലാഞ്ഞാൽ - ഞ്ഞിൽ (അല്ലായ്കിൽ മ. ഭാ.)
പിൻവിന - ഇല്ലായ്വാൻ - അല്ലായ്വാൻ -

§ ൩൬൪. (൭.) വെൺ (വെവു) ധാതു -

വൎത്തമാനം- (വെണുന്നു) വെണ്ടുന്നു (പ്രാചീനം)

ഭൂതം- വെണ്ടി- (വെണ്ടീല്ല)

ഭാവി- വെണം (കെ· രാ) വെണൊം (ഭാഷ്യവെണൊം, ഭൊക്ക ണൊം- പൊരുമണൊം, പൊരണം- വൈ- ഷാ)

ദൃഭാവി- വെണ്ടു (വെണ്ടുവല്ലൊ)

വിനയെച്ചം- വെണ്ടി- കഴിക്കെണ്ടുവാൻ

പെരെച്ചം- വെണുന്ന, വെണ്ടുന്ന- വെണ്ടിയ- വെണ്ടും, വെണ്ടുവ, വെണ്ട-

നടുവിന- വെണ്ട (വെണ്ടപ്പെട്ടവർ, വെണ്ടത്തക്ക)

ക്രിയാനാ- വെണ്ടുക (ഉണ്ണിക്കെണ്ടുകയാൽ· ത- സി)

സംഭാവ- വെണ്ടുകിൽ (അറിയെണ്ടിൽ- കൈ- ന)

ഉറവിന- വെണ്ടാ, വെണ്ട- (വെണ്ടല്ലൊ)

ഭൂതം — വെണ്ടാഞ്ഞു- വെണ്ടാഞ്ഞാൽ-

പെരെ— വെണ്ടാത്ത— വെണ്ടാത്ത

വിനയെ— വെണ്ടാതെ-

ക്രിയാനാ— വെണ്ടായ്ക (വെണ്ടായ്കിൽ- വൈ· ശാ)

⅀ നപു· (ന്നി)- അരുതു (അരുതിയത- എന്റെ അരുതായ്ത വിശെഷണ പുംസകാരത്തെ- ഇതിനുമലയാളിക്കു മറവിനയെ സങ്കി ഷ്ട്രരൂപങ്ങളും-

വൎത്ത- അരുതാകിന്നു (ത്രി- ഗാ) എന്തിനരുതായിതു (രാച ൩,൯)

ഭൂതം — അരുതാഞ്ഞു

(ദ്രവ്യ)

പെരെ — അരുതാത, അരുതാത്ത· അരുതായും· (രം·ച ൨൧൪,൪)

വിന — അരുതാതെ-

ക്രിയാനാ— അരുതായ്ക,- ഷ്ട- (അരായ്ക- കാണരായ്ക)

സംഭാവ— അരുതാഞ്ഞാൽ- അരുതായ്കിൽ (അരുതാകിൽ)

⅀ നപു· വൽ- ഭാവി- വല്ലും — വല്ലു-

പ്രാൎത്ഥ— വല്ലുന്നതു- ഭൂ· വല്ലീല്ല- ത്രി· ഗാ)

൧- ഉ- ഷ്ട- ഷ- വല്ലൊൻ (എങ്ങനെ ചൊല്ലുവല്ലൊൻ ക്രഷ്ണ)-

ബ- വല്ലൊം (എന്തറിയ വല്ലൊം· രാ·ച ൧൦,൯)

മെണ്ടിന (൩൨. ൯൮, ൧)

കാണതു കാഴ്ചയാൽ (൧. ൨)

വന്ദ്യാ rare
വന്ദ്യാതക്കുമാരം sic metr. (Bhg 6.)

പെരെ — (വല്ലുവ) വല്ലു - വല്ലുവൻ -

(വല്ലും വല്ലാന്തൊഷൊത്തുകയ-൭-) - വല്ലുവൊർ മന്ത്രം

മറവി — വല്ലാ, ഉല്ലാ, ഉലാ (ഒട്ടം വല്ലാ- ചെക്കുവല്ലുവ)

ഉ-ഷു- ഷ-വല്ലെൻ (ഭാഗവെ വല്ലെൻ = കുടവ)

ത്രി- ബഹു - വല്ലാർ

ക്രിതം — വല്ലാഞ്ഞു (രാമ-൨) പൊരെ കൊല്ലാഞ്ഞു (കു-ഗ)

പെരെ — വല്ലാത, ഉല്ലാത

ക്രിയാനാ — വല്ലാഞ്ഞു, ഉല്ലാഞ്ഞു -

§൩൭൫. (പ) തക്ക — യാത്രയിൽ ഭാവിതക്കം - (രാ-൭) തക്കുക്രു-ഗ

പെരെച്ചം — (ഭൂ) തക്ക (§൨൫൩) - തക്കവൻ, വധു, ത

(ഭൂ) - തക്കം — തക്കവെർ (രാ- ൭)

നുട്ടവി - തക്ക — (തക്കതക്കതവെ)

ഉതംപൊലെഷി ക്രിയാത — ഭാ - മിക്കം (രാ-൭)

പെരെച്ചം — മികത, മിക്കുള്ള - ക്രിയാന - മികവു - (മിക്ക)

§൩൭൬. (പ) പൊൽ യാത - ഭാവിപൊലും -

നുട്ടവി — പൊലെ, പൊലവെ -

§൩൭൭. (ഠ) വസ്തിയാകുന്നത്തോട് മെലാകുന്ന മറവിന തെറ്റി ൽകൊള്ളുന്നുണ്ടു - ക്രിയാനാമം മെലാശുള്ള നമ്മതാക്കു

ഇതിക്രിയാരൂപം സമാപ്തം (൩൭൭-൩൭൭)

അവ്യയരൂപം

§൩൭൮. അവ്യയം എന്നതു നാമത്തിന്നും ക്രിയെക്കും വരുന്ന പ്രകാരം ഒരു കണക്കവ്യയം മുതലായ മാറങ്ങൾ വരാത്ത പദം. അതു - തമിഴിൽ ഇടച്ചൊൽ എന്നും ഉരിച്ചൊൽ എന്നും ചൊല്ലിയവകളെ ഒക്കും —

§൩൭൯. മലയാളത്തിൽ അവ്യയങ്ങൾ മിക്കതും ക്രിയയിൽ നിന്നുണ്ടായവ - രണ്ടാം ജാതി നാമത്താൽ ഉണ്ടായവ - മൂന്നാം ജാതി നല്ല അവ്യയങ്ങൾ

ൾ തന്നെ—

നാലാമത് അനുകാരണശബ്ദങ്ങൾ

൧൬൪. ക്രിയാശബ്ദങ്ങളിൽ ഒന്നാമതു മുൻവിനയെച്ചങ്ങൾ തന്നെ (൧൬൭) — ഉ-ം. ആൾ — എന്നുതറവന്നു, പൊട്ടെന്നു, പെട്ടെന്നു — ഇട്ടു (ഞെട്ടിട്ടു) — പൊട്ടു, പട്ടു — ഞെട്ടിട്ടു, ചടക്കൊട്ടു, പിറകൊട്ടു — ഇന്നസ്ഥലത്തിൽ ആകുന്നതു എന്നൊട്ടിക്ക, മെല്ലെ ഒട്ടിക്ക — മ-ഭാ- കിഴക്കൊട്ടിക്കുക — ഒരുമിച്ചു, ഒന്നിച്ചു, കൂടി — ഒഴിഞ്ഞു — ഒഴിച്ചു — പെരുത്ത, പെരുത്ത — മിണ്ടു, മടങ്ങി, തിരിച്ചു, പിരിഞ്ഞു-ച്ചു ചെറി — പിറി — കൊണ്ടു, തൊട്ടു, കുറിച്ചു മുതലായവ — മറവിനയുടെ വിനയെച്ചങ്ങൾ പലവും — കൂടാതെ, ഇല്ലാതെ, അല്ലാതെ — (അ ഒഴിയാതെ ഇരിക്ക — മ-ഭാ = ക്ലേശത്തോടിരിക്ക —

൧൬൫. രണ്ടാമതു വർത്തമാനവിനയെച്ചങ്ങൾ തന്നെ — അതിൽ പല വഴിയായ തന്നെ വരും — മിലതിന്നു — ആ — എന്നൊരു സംക്ഷിപ്ത പോലെയും ഉണ്ടു — ഉ-ം. ചുറ്റുചുടനെ — മ-ഭാ- കുതിര കുതിര. (൧൬൨ ആമതിൽ ചൊല്ലിയവ) — എന്നു, തന്നെത്താൻ, വട്ടം, മുറ്റ ത്തെ, ചിക്കനെ, മുഴുനെ, വെറുങ്ങനെ, കുറ്റെന്നു മുതലായവ) — കൂട്ടുകൂടെ — പൊലെ, പൊലവെ, പൊലെ — ചാല, ചാലവും, ചെ ന്നുചെന്നു് തിനത്തു, എളുവത്തെ, പെരികെ — പാറ, നടെ, ആ കെ (മുമ്പിലെ) — ഒഴികെ — പൊകെ — നേരെ — കുറെ — ചുഴലവെ — തിരികെ, ചിലപ്പൊൾ, അകലെ (അകലത്തിൽ) — വിരയെ — ത്വരിതം — ചുറ്റുക — മെല്ലവെ — മെല്ലെ — ആഴ — താഴ — താഴെ താഴെ തിറഞ്ഞു വാ — ചാറവെ, ചാരത്ത — അണയ, അണയത്തു — അരി കെ, അരികവെ (മ-ഭാ) അരികത്ത, അരികിൽ നേരത്തിൽ — നന്നാമസംക്ഷി — പടപട, തെക തെക മുതലായ ശബ്ദങ്ങൾ ഇരട്ടിക്കും പ്രയോഗം ഇട്ടുവിനയെച്ചങ്ങൾ എന്നു തോന്നുന്നു —

൧൬൬. സംഭാവന എന്നു തോന്നുന്നത — കാൾ (കാൾ) കിൽ, കാണി ൽ എന്നതിന്റെ — അത്രയ്ക്കും പ്രാകൃതമും എന്നതു പൊലെ നടക്കു

கிழ கொட்டைக் கொழுகி (௩௰)

ഷീഴ = ഉക (തെക്ലെവെഴു, താരമെഴു etc 1.2)
നലബേഴു = നന്നാൽ

൪— ഒന്നിൽ അധികം ഉള്ളതിനെ കുറിക്കുന്ന—ബഹുവചനം എന്ന വചനം ഇതി ൽ ചെൎക്കുന്നു—

§൧൮൭. ക്രിയാനാമങ്ങളും അവ്യയങ്ങളാകുന്നിടത്തും—ഒരുമിച്ചൊരൊ മൽ അടുക്കൽ അരികത്തു തെളിഞ്ഞൽ—മീത്തൽ—മുന്നൽ—ചുറ്റും ചി ല്പ്പട്ടപ്പിന്നെ—ഭാവിരൂപം പ്രത്യേകതൊറും, പൊലും എന്ന വ യും പലപ്പൊഴുതിൽ ആകും—

§൧൮൮. നാമരൂപങ്ങളൊക്കുന്ന വിശിഷ്ടപ്രയോഗങ്ങളാകുന്നത്—ഒടും, ഉടും, അരക്ഷിതാടരു മാത്രം—പാരം—പൊൽ—പൊഴുതു, പൊത്തു ശെഷം, അനന്ത രം, ഉടൻ—ഉടനെ ഒട്ടകം, ഇത്യം—ചെത്തം, വെഗം—ചിന്നെക്കം—ചെ ജ്ഞം, പ്രകാരം, ആദ്യ, വഴി— വരി—ആശ്ചൎയ്യം, നിശ്ചയം,—അത്യന്തം, പ്രത്യക്ഷം—കെവലം—ഭയങ്കരം ഇത്യാദി—

§൧൮൯. ഒരു ശബ്ദങ്ങളാൽ അവ്യയത്തിന്നുദാഹരണം—ഇതാ, ഇങ്ങെ, പിന്നെ, പിന്നെപ്പ—മുന്നെ, മുന്നമെ, മുമ്പ—നെരെ, മെലെ—ഇടെ, വെറെ, പാടെ, പഴുതെ, വെറുതെ, ദൂരമെ, ദൂരവെ, ദൂരെ—കാലമെ കാലെ ക്കാലവെ—വെ—ചൊ കാലത്തു—പണ്ടു—നാടെ—ഇന്നലെ—നാളെ നന്നെ, ചൊവ്വെ— ആദെശരൂപം തന്നെ

§൧൯൦. സപ്തമികൾ പലതും അവ്യയങ്ങളാകും—ദൂരത്തു—അകത്തു പുറത്തു—കീഴിൽ മെലിൽ, വെഗത്തിൽ, എളുപ്പത്തിൽ—ഒരിക്കൽ, വഴിക്കലെ—ത്രിപ്പിക്കെ—സംസ്കൃതം അനന്തരം പ്രതിദിനം, എന്നി—

§൧൯൧. തൃതീയകൾ—മുന്നാലെ, മുമ്പിനാൽ പിന്നാലെ—മെലാൽ— അനെപാട്ടു, നലമാട്ടു—

§൧൯൨. ചതുൎത്ഥികൾ വിശെഷാൽ കാലവാചികൾ ആകുന്നത്—ഉച്ചെ ക്കു, പാതിരാക്കു, വരെക്കു, ഒടുക്കത്തെക്കു—അന്നെക്കു, എന്നെക്കും, മെ ല്പ്പെട്ടു—

§൧൯൩. നല്ല അവ്യയങ്ങൾ ആകുന്നത്—ഉം—ഒ—ഏ—ഇങ്ങിനെ അവ്യയങ്ങ ളാകുന്നു—എന്നു, ഇന്നു, ഇങ്ങു, ഇന്നാം—

സംസ്കൃതത്തിൽ മുന്പ്, പുനർ- അപി, -ച, ഏവം- ആദിയായ- ഉഭയ- ഇ
ഹ- സദാ, തദാ (ടീ.) അവ്യയങ്ങൾ ചൊല്ലിയവ- അന്യഥാ- അനേകധാ- യഥാ
വത്, യഥായത്, സ്വൽപ്പവത്സ്ഥിതിയത്താൽ (ടീ.) ഉണ്ടു

§ ൩൭൦. സംസ്കൃതത്തിലെ പ്രത്യയ ഉപസൎഗ്ഗങ്ങൾ മിക്കതു മലയാളത്തി
ൽ പ്രയോഗം ഉണ്ടു- പ്രതിദിവസം പ്രതി- അതിക്രമി
ത്വാദികം അതിക്രമി, അതികോട്ടപ്പും- മ. ഭാ. (ടീ.) എന്നു- അവക്രമ
കളുടെ- ഉപരി ഉപരിതലങ്ങളു- മഹാ- ദുഃ, ദുർ, ദുസ്സാമൎത്ഥ്യവല
യവ-

§ ൩൭൧. അവ്യയീഭാവങ്ങളാകുന്ന സമാസങ്ങൾ പാട്ടിൽ നടക്കുന്നു- ശ
ക്തിയിന്നവണ്ണം- യ- ഥി- സകോപം അപ്പുറം- സസമ്മദം കെ. രാ-
മുഖത്തു മുഖം സമ്പൂൎണ്ണം കൊണ്ടു. വൈ. ശാ- യഥാക്രമം, യഥാമതി, യ
ഥോചിതം, യഥാവസരം- പ- ത- യഥാശക്തി ക്രമമായിട്ടു- കെ- രാ- യ
ഥിഷ്ടവും- മദ്ധ്യേമാൎഗ്ഗം ഇത്യാദികൾ-

അനുകരണശബ്ദങ്ങൾ

§ ൩൭൨. അനുകരണശബ്ദങ്ങൾ നാനാവിധമായി കിടക്കുന്നു- അവറി
ന്റെ പ്രഭേദം ചൊല്ലുവാൻ ഇല്ല- എല്ലാം വിവരിപ്പാൻ സ്ഥലവും
പോരാ- വിശേഷമായവിലതിനെ പറകെ ഉള്ളൂ-

§ ൩൭൩. ഹൊ- ഹാ- ഹന്ത, ഹേ ഹന്ത- ഹാ ഹാ, അഹോ- അയ്യയ്യോ, അ
ഹാ- ക്രുദ്ധസ്വരം. പാരം- അരിസം- ചെ- പ- ചാ- ഉരുവിടുന്നസം
ബോധനാൎത്ഥം കിളരുന്ന- ഒച്ചയൊന്നും അറിയാതെ
ചൊല്ലുണം- മ. ഭാ.

§ ൩൭൪. ആശ്ചൎയ്യകുറിപ്പു- ശിവ ശിവ- ഹര ഹര- ചിത്രം- കഷ്ടം-
ദ്രോഹമുള്ള കാൎയ്യവും- കൃ- ഗാ- ഹന്ത- ഹാ- അഃ- അച്ഛാ, അച്ഛാ, അ
ച്ഛാ, കണ്ടാൽ അച്ഛനെ പ്രമാണം- വ്യ- മാ- അച്ഛാ ചൊന്നു- മ- ഭാ
രതത്തിൽ അച്ഛായമ വാരംപതിച്ചു- കെ- രാ- സന്തോഷത്തിൽ
- ഹാ, ഹീ എന്നുള്ളവ-

§ ൩൭൫. വേദനക്കുറിപ്പായിട്ടു- ഹാ- അയ്യോ- അക്കയ്യോ, അയ്യോപാ
പം, ദൈവമേ അയ്യോ പാവമേ ദ്രോഹിച്ചു ക- ശാന്തം- ഒന്നൊന്നായോടും

(ഉദാ) ചാരു ചലവചഹാസ ലക്ഷ്മണം. കൈ. രാ) ആക്ഷേപിച്ചു-ഒരു
ഹന്നചൊല്ലുന്നോർ, കാല്ഹന്നക്കുട്ടിനാർ (കൃ. ഗാ) - അറെറാഴ്ച
ഹായ്പായ്പം വ്യമൈഹഹന്തൈസ്ത്രീഷാം - ഹന്തഹന്തൈഹം ഞഖി. (കു. ഭാ)
ചൊരിൽവന്ന ഹാഹാ താനും ഹഹഹന്നവൻ താനും (കു. ഭാ) - കഷ്ടം
ആഹന്തകഷ്ടം - ദുഃഖങ്ങളെന്തെന്നൊരു കഷ്ടം - അനുഭവിക്കുന്നു - ഒ
വൻ. അകൈ്ക്കയ്യൊ ഞെരിഞ്ഞ് ഞാനാര (ചാണ)

ശബ്ദം. വികാരങ്ങളിലും - ഛി, ഛി, ഛി - ഛെ, ഛെ.. ഛീ എന്നെല്ലൊ (ഉദാ)
ഛിഗന്ധർവേശ്വം. ഛിഗന്ധബുദ്ധിം. ധിഗന്ധർന്നെ മലം. (കൈ. രാ) - ഛെ ചെ
പറഞ്ഞിട്ടിനാല് (ഉ) പറഞ്ഞിട്ടിനാല് (കൃ. ഗാ)

ശബ്ദം. സമൂർത്തങ്ങളിലും - ഓം - ഉണ്ട - ഓഹൊ - ഓർക്കം - സം ശയിച്ചിട്ടും ഉദാ
ഹരണം. ഒലിക്കിലും കൽതന്നെ ഒരൊശബ്ദങ്ങളെ അനുകരിക്കുന്നു
ഉം - ക്രീ - ക്രീപിട്ടുക, ക്കുകുവിളി - ഝിങ്കണം - ഭാഗ - വിശേഷമായൻ
ഒരൊരുത്തൊരികൾചൊല്ലുണ്ടു (ശബ്ദം) ബ്ബഗ - ബ്ബഗ എന്നൊരു
കളകളമെന്നു മുഴങ്ങി - പട പട എന്നടിഞ്ഞു - കിരികിരിശബ്ദം
(അ. രാ) - ഝിലു ഝിലു ഝിലന്നടി - അടികൾകൊണ്ടു തൊട ക്ഷുബ്ധിൽ ഒ
ളിം (ചാണ) - ശബ്ദം ആകൃതം നൊക്കുക.

ഇതി വ്യാകരണം സമാപ്തം (ശ്രീരാമ - നമഃ)

ഓടു explet. മധുരതരമായിട്ടുള്ള ക്ഷീരാൽ-
സരസമതാം വാക്കുകൾ (Bal. Ram.

ഓടു with [illegible] കരം കൊണ്ടേ [illegible] [illegible] നിരാലെ [illegible]
[illegible] the God etc (Prahl. Char.) ന (B. R)

കൊണ്ടു - [illegible] നാമങ്ങൾ കൊണ്ടു നിത്യം (Ekad. Mah.)

1922 G 9992

1/6

3.40

മലയാളഭാഷാ

വ്യാകരണം

തലശ്ശെരിയിലെ ഛാപിതം